

ZLATÁ

**P
Í
V
Á**

KOTVA

**převážná většina písniček,
které se kdy zpívaly
ve Zlaté kotvě**

Zpěvník je uspořádaný k oboustrannému tisku na formát A4 a k následnému rozřezání na formát A5. Proto písničky nejsou číslovány za sebou ale po listech. Zpěvník je možno vytisknout celý najednou (70 listů A4) nebo jen některé listy.
Tato stránka není určena k založení do zpěvníku

Hezké pozpívání přeje Pony ☺

5. Eman

D G D
Eman to byl mořskej stařec, vlasy, vousy měl bílý,
A D
koukal jak se z moře kouří, jak se dělaj bubliny.
Hůl měl pěkně sukovanou a živil se rybama,
oženil se s mořskou pannou a měl syna Emanu.
„A kdo to byl ?“

6. My pluli dál a dál

- 1) C G
My pluli dál a dál v zelené lesy,
C
Kde vlnka s vlnkou slaví své plesy,
F
my pluli dál a dál v zelený háj
C A C
my pluli dál a dál v zelený háj
- 2) Lod'ka je malá, vesla jsou krátký,
Poplujem, bratři , poplujem zpátky,
/: či máme plouti v dál v zelený háj ? :/
- 3) My pluli dál a dál v rákosí tmavé,
kde rybka s rybkou spolu si hraje,
/: my pluli dál a dál v zelený háj ! :/

2. Pádlo

- D G D
1) Pádlo se do vody noří
A D
a západ hoří barvou rudou,
G D
keňa se po vodě krade,
A D
ticho všade nocí tmavou.
G D
Rf Pevně se drž , pevně se drž peřeje řvou, peřeje řvou
G D A
do tichých vod, do tichých vod veď keňu svou
- 2) Ďábelský smích stojí za to,
až přijde den, najdeš zlato.
Dívinka v dáli tě čeká
a náruč měkká tě volá zpět.

Rf

3. Točme lano

- C
1) Hurá točme svoje lano točme v kruh
G
o točme lano, točme lano v kruh
C
hurá točme svoje lano točme v kruh
G C G C
hurá točme lano, točme lano v kruh
- 2) Kam že plout chce ježatý náš kapitán
o točme lano, točme lano v kruh
pravil do Angoly že je rozkaz dán
hurá točme lano, točme lano v kruh
- 3) Není Angola to místo vábivé
o točme lano, točme lano v kruh
proto za noci dal lodi adie
hurá točme lano, točme lano v kruh

7. Umbaj, umbaj,

- D A
1) Námořníci z Bukanýru neznaj v pití míru
D
chlataj tak že nepoznají u kanónu díru
- A D A
Rf Umbaj, umbaj, umbaj, umbaj
- 2) Ve špajzu u Bukanýru to je lidi psina
kam se jenom podíváte samá lihovina
Rf
- 3) Kapitán ten chlastá rum a námořníci whisky
i ten plavčík v strážním koši smáčí v ginu pysky
Rf
- 4) A kapitán vždycky ráno když jde na palubu
drží se zábradlí aby si nenabil hubu
Rf
- 5) Potom vezme starej sextant všelijak s ním kroutí
že ho drží obráceně to ho nezarmoutí
Rf
- 6) Jednou vezli soudek rumu z Friska do New Yorku
dovezli ho za rok prázdněj někam na Malorcu
Rf
- 7) Jednou když potkali jachtu jak jela na výlet
a že jí na počest budou hned z kanónu střílet
Rf
- 8) Že neměli o střílení ani trochu páru
na tej jachtě ustřelili špičku od stožáru
Rf

9. Hej šup námořníci

- Ami
1) Táhlo už k večeru, na malém škuneru
E7 Ami E7
dospěli k názoru, piráti na obzoru,
Ami
že se ukázali, všichni hned mazali,
E7 Ami E7 Ami
do kajut pro zbraně rozjásaně
G7 C
a kapitán si hned brousil zuby,
E7 Ami E7
tudle čeladku on že vyhubí, jo!
Ami
Omrk situaci, rozdělil všem práci,
E7 Ami E7 Ami
plivnul si do dlaně, zařval na ně, inu:
G7 C
Rf: Hej šup, do nich, námořníci, hned
G7 C
z vás který by zbled' nevydrží u nás,
G7 C
hej šup, kdo se nám ukáže,
G7 C
může ho to stát vaz.
F C
Jestli piráti nás nepřeperou,
D7 G7
žraloci náramně se nažerou a proto:
C
hej šup, do nich námořníci hned,
G7 C
před náma by zbled' ďas.
2) Jeden pirát, klacek, dostal hned pár facek,
spadl přes palubu natlouk si při tom hubu,
a hned začlo rvaní, za velkého rvaní
šel námořníků roj roznášet boj.
Sbalili pirátům kapitána
a potom práskla jen jedna rána, bum!
Šoupli ho do moře a za ním nahoře
vítězně do dále halekali inu:

10. Byla jedna holčička v naší ulici

- 1) $\begin{matrix} D & A \\ \text{Byla jedna holčička v naší ulici,} \\ & D \\ \text{měla ráda chlapečka s bílou čepicí.} \\ & A \\ \text{Z chlapečka se vyklubal statný námořník,} \\ & D \\ \text{svaly měl jak Herkules a v tváři krev a mlék.} \end{matrix}$
- Rf Nosil kalhoty dole široký,
vlněný tričko přes úzký boky.
Ona byla štíhlá jako rybička,
oba dva se vešli do jeho trička
- 2) Když vyrostla holčička v naší ulici
tak si vzala chlapečka s bílou čepicí.
Z chlapečka se vyklubal statný kapitán,
svaly měl jak Herkules, břicho jako džbán.
- Rf Nosil kalhoty dole široký,
vlněný tričko přes tlustý boky.
Říkal jí stále moje rybičko,
oba dva však měli své vlastní tričko
- 3) Teď chodí babička naší ulicí,
za ní cupe dědeček s bílou čepicí .
O dědečkovi se ví, že byl admirál,
že pil když byl námořníkem a že pije dál.
- Rf Nosí kalhoty dole široký,
vlněný svetr přes suchý boky,
Když zapadá večer za hory sluníčko,
Ona čeká na něho a plete mu tričko.

8. Velrybářská výprava

- 1) $\begin{matrix} C & F & G7 & C \\ \text{Jednou plác mě přes rameno Johny zvanej „Knecht“:} \\ \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{G7} & \text{C} \\ \text{„Mám pro tebe hochu v pácu moc fajnovej kšeft !“} \\ & F & G7 & C \\ \text{Vobjednal hned litr rumu a pak něžně řval :} \\ \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{G7} & \text{C} \\ \text{„Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár !“} \end{matrix}$
- Rf $\begin{matrix} C & F & G7 & C \\ \text{Výprava velrybářská kolem Gronska nezdařila se} \\ \text{Ami} & \text{Dmi} & \text{G7} & \text{C} \\ \text{protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože.} \end{matrix}$
- 2) Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce.
Vypluli jsme časně z rána – směr severní pól,
dřív než přístav zmizel z očí, každej byl na mol.
- Rf
- 3) Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu – to ti zláme vaz
Na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.
- Rf
- 4) Když jsme domů připluli už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok :
„Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok !“
- Rf
- 5) Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla – tomu hadovi.
S paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed !
- Rf

11. Quantanámo

1) Palmy se kývají z krčmy zní opilé hlasy
vítr si pohrává s vlajkou pruhů a hvězd
třpytí se bodáky, hlavně a tankové pásy
víří bílý písek vyprahlých slaných cest

Rf Quantanámo hejá, Quantanámo
Quantanámo hejá, Quantanámo
Quantanámo hejá, Quantanámo
Quantanámo hejá, Quantanámo

2) Dál k moři táhnou se šedivé pruhy drátů
vítr si pohrává s vlajkou pruhů a hvězd
blyští se bodáky vojáků spojených států
víří bílý písek vyprahlých cest

Rf

3) Rum na rtech chladí a whisky zas ohnivě pálí
na poli zraje třtina a schne sláma
moře se valí a příboj se tříští o skály
harmonika zpívá písničky Quantanáma

Rf

13. Pochod amerických námořníků

1) My sloužíme svému národu my sloužíme na moři
a pro lidská práva svobodu naše srdce zahoří
/: kdyby každý na svém místě stál bojový když zazněl ryk
s čistým štítem všude bojoval americký námořník :/

2) Vesele se vlajka třepotá pohrává s ní větru van
naše lodi plují do světa brázdí každý oceán
/: ať je bouře nebo žhavý den na stráži stát vždycky zvyk
tak je k boji stále připraven americký námořník :/

3) Když na moře lodi vplouvají v přístavu je lidí dav
a pak bílé šátky mávají námořníkům na pozdrav
/: a když jejich slavná píseň zní je to jako vřelý dík
že svobodu vždycky uhájí americký námořník :/

14. Copatá trajda

- 1) Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp',
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
drsnýmu chlapu nesvědčí, já t'uk' si na čelo.

Rf Hou, hou, hou, hou, hou, hou hou, hou
Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
voženit se, vzít si náskou trajdu copatou
a za její lásku platit celou vejplatou, hou, hou.

- 2) Tak do putyky zašel jsem a uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast
tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp
kde kapitán byl ožrala a řval na nás jak dráb.

Rf Kolem zubama cvakali žraloci hladoví
a nikomu se nechtělo do vody ledový ;
ráno bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem co můžou chodit po zemi jsem tolik záviděl.

- 3) Vlasy s kocábkou házely a každej dostal strach
a my lodníci se sázeli kdo přežije ten krach,
všechny křasy z lodi zmizely a v dálce maják zhas
a první byl hned kapitán, kdo korkovej měl pás.

Rf

- 4) Jako zázrakem jsme dojeli, byl každej živ a zdrav
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám jak já jsem se moh' mít

Rf

12. Guadalcanal

- 1) Vlasy bouří, větry mořem dují, loď unáší v dál,
američtí námořníci plují na Guadalcanal,
harmonika tesknou píseň zpívá do přisvitu hvězd,
a jak píseň zní, mnohý z nich to ví, že se možná nevrátí.

Rf Krásná Meredith, ty víš, kdo jel se bít,
kdo plul na křižníku na Guadalcanal,

krásná Meredith, až zas budeš snít,

nezapomeň nikdy na Guadalcanal,

jak tam pod palmami pad' ten, co měl tě tolik rád,

krásná Meredith, přijď se pomodlit

za ty, jež nevrátil nám Guadalcanal.

- 2) V Tichomoří na ostrůvku malém, o kterém ty sníš,
v háji stinných mlčenlivých palem je prostý jen kříž,
pod ním mnohý z námořníků leží, sní svůj věčný sen
když se hvězdy stkví v ticho půlnoční, ve větvích palem píseň zní.

Rf

15. Hej kapitáne

- Ami C
1) Moře už se vzteká, stožár modře bliká,
G Ami
to nás právě varuje sám svatej Eliáš,
C
proto každej smeká, na palubu kleká,
G Ami
mezi zuby drtí otčenáš.

Ami G
Rf: Hej! Kapitáne!
Ami G Ami
Jestli přežijem, tak se nedoplatíš!
G
Hej! Kapitáne!
Ami G Ami G
Tenhle vrak ti rozbijem a rumu vypijem
Ami E7 A
sedm galónů, a ty to zaplatíš.

- 2) Vítr plachty ničí, lana s námi cvičí,
za chvíli se briga kýlem na dno posadí,
my jsme chlapi ryzí, kterejm je strach cizí,
když natáhnem brka, nevadí.

Rf:

17. Tři kříže

- Ami G (Emi)
1) Dávám sbohem všem břehům prokletejm
Ami G Ami
který v drápech má ďábel sám,
G (Emi)
s bílou přídí šalupa My Grave
Ami G Ami
míří k útesům který znám.

C G (Emi)
Rf Jen tři kříže z bílýho kamení
Ami G Ami
někdo do písku poskládal,
C G (Emi)
slzy v očích měl a v ruce znavený
Ami G Ami
lodní deník, co sám do něj psal.

- 2) První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno Sten.

Rf

- 3) Já Bob Green mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí
že jsem falešný karty hrál.

Rf

- 4) Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Faty Rogers těm dvoum život vzal
svědomí měl, vedle nich si klek,
snad se chtěl modlit ...
Vím, trestat je lidské, ale odpouštět božské. Snad mi Bůh odpustí.

Rf Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích mám a v ruce znavený
lodní deník a v něm co jsem psal.

18. Škrábej

- Ami
1) Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý
C
třináctej den je to s náma ňáký nahnutý
G Ami
smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách
my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to natuty
pískovcovou cihlu v ruce, záda ohnutý
botsman vříská, nejradši bych po krku mu sáh
- G Ami F
Rf Hej, hej, škrábej ty prkna ať jsou bílý
hej, hej, škrábej ty prkna musej bejt
hej, hej, říkej si klidně každou chvíli
Ami G Ami G Ami G Ami
/: nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou :/
- 2) Bez vody jsme všichni skoro žízni leknutí
nikomu z nás nevadí že spíme obutí
stejně každěj den jeden z nás skončí na marách
čert aby vzal botsmana a s ním to drhnití
ze kterýho máme teď ty záda ohnutý
chcem bejt rovný až do pekla překročíme
- Rf

16. Aby nás voda nesla

- C F C G C
1) Mám tisíc chutí, jó, i čas vyprávět vám tu story,
F C Dmi G
jak vyšplouchli jsme s partákem, co plavil s náma vory,
F C Dmi G
byl hamoun, prej už odmala, a že za vším viděl prachy,
C F C G C
nám peklo dělal hrozně rád i z tak dost perný fachy.
- Ami G F C
Rf: Pevně stůj, zaber víc a drž se svýho vesla,
Ami G F C
nezbejvá, než si přát, aby nás voda nesla,
Dmi G C
aby nás voda nesla.
- 2) Měl tlapy samej sval, tak chraň se každěj jeho vzteku,
těma vorař, když se dopálí, obrátí i řeku,
znal voba břehy poslepu a všechny proudy dravý,
ale neměl páru vo tom, jak se leskne zlato pravý.
- Rf:
3) Známe se s partou havířů v jedný podhorský obci,
maj' živobyť v uhelně, kam fáraj' dírou v kopci,
mezi uhlím občas najdou kyzu blejskavýho kusy,
kdo nezná hrudky kyzový, za zlato mít je musí.
- Rf:
Kdo naházel je do písku, to vedlejší je přece,
hlavně, že ten chlap u nohou je našel jednou v řece,
tak, zaslepenej vidinou přeukrutnýho zisku,
se hrdě navzdor posměchu dodneška hrabe v písku.
- Dmi G C Dmi G C
Rf : + aby nás voda nesla, aby nás voda nesla ...

19. Ariel

- 3) Ami G Ami
Moje briga má jméno "Ariel",
 G Ami
řekl kapitán, když mě zval,
 C G
[: prej abych s ním jako lodník jel
 Ami G Ami
a džob, co mi nabízí', bral. :]

Von veliký prachy mi sliboval,
čertví, jestli ňáký má,
[: já nevěřil, a tak žvanil dál,
že zejtra už vyplouvá. :]

- Rf: A D A
Celej den a celou noc
 E A
stožár se pode mnou kejvá,
 D A
chceš to znát tak klidně pojď',
 E A
ať víš taky, jaký to bejvá,
 D A
žaludek stoupá vejš a vejš,
 E A
na lodi všechno skřípá,
 D A
do vočí tak jako mořská sůl
 E A Ami
vostrej vítr mi štípá.

- 4) Kdyby do vočí někdo vám tvrdil,
že by práci pro vás měl fajn,
[: dejte si říct, to by bral jenom ten,
kdo je blázen a nemá šajn, :] že:

Rf:

21. Lodivod

- Ami
1) Náš lodivod už je zas jak kára
 G
 náš lodivod už je zas jak kára
 Ami C
 náš lodivod už je zas jak kára
 G E Ami
koukej jak se klátí

/:Čert ví kdy kotvy zvednem:/
/:Čert ví kdy kotvy zvednem:/
/:Čert ví kdy kotvy zvednem:/
když to s ním tak mlátí

- 2) /:Hej všechen rum rychle přes palubu:/ 3x
 ať nepije dále
 /:Čert ví kdy kotvy zvednem:/ 3x
 nejdřív na tři krále
- 3) /:Náš lodivod není už jak kára:/ 2x
 náš lodivod už je fit a kará
 námořníky hloupý
 /:Já vím kdy kotvy zvednem:/ 3x
 až se rum zas koupí

22. Obluda

- 1) $\begin{array}{c} \text{Ami} \qquad \qquad \qquad \text{E Ami} \\ \text{Jó, dvěšťe nás tam bylo na brize do Číny} \\ \text{C} \qquad \qquad \qquad \text{E} \\ \text{a furt se jenom pilo, až tuhly ledviny,} \\ \text{Dmi} \qquad \text{G} \qquad \text{C} \qquad \text{E} \\ \text{a když už bylo k ránu a všichni pod vobraz,} \\ \text{Ami} \qquad \qquad \text{C} \qquad \text{G} \\ \text{křik' plavčik na stožáru, a hlásek se mu třás:} \end{array}$

Rf: $\begin{array}{c} \text{C} \quad \text{F} \quad \text{C} \quad \text{F} \\ \text{Já tady nebudu, já vidím vobludu,} \\ \text{C} \quad \text{F} \quad \text{C} \quad \text{G} \\ \text{já vocad' pryč pudu, jímá mě strach,} \\ \text{C} \quad \text{F} \quad \text{C} \quad \text{F} \\ \text{chyťte tu vobludu, sežere palubu,} \\ \text{C} \quad \text{F} \quad \text{Ami E} \quad \text{Ami} \\ \text{tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.} \end{array}$

- 2) Má vocas dvěšťe sáhů a ploutev přes hektar
a zubů plnou hubu, a rozcvičuje spár
a rozčileně mrká svým vokem jediným,
a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým.

Rf: 3) Rum kapitánem hází, chce pálit z kanónu,
zapomněl, že ho v září prochlastal v Kantonu,
když uviděl tu bídu, hned zpotil se jak myš,
poklekl k komínu, pěl: K tobě, Bože, blíž.

Rf: 4) Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha,
zalehl u zábradlí a házel flaškama,
když na vobludě bouchl kanystr vod ginu,
tu přízrak vztekle houkl a vlítl na brigu.

Rf: 5) Tři stěžně rozlámala na naší kocábce,
však ztuhla jako skála, když čuchla k posádce,
pak démon alkoholu ji srazil v oceán,
my slezli zase dolů a chlastali jsme dál.

$\begin{array}{c} \text{Ami} \\ \text{Rf: + ach, ich, och, ach ...} \end{array}$

20. Louisiana

- 1) $\begin{array}{c} \text{Emi} \\ \text{Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap} \\ \text{G} \quad \text{D} \quad \text{Emi} \\ \text{a na šifu křížit svět ho neleká,} \end{array}$

$\begin{array}{c} \text{ted' příležitost má a stačí, aby se jí drap',} \\ \text{G} \quad \text{D} \quad \text{Emi} \\ \text{at' na tu chvíli dlouho nečeká.} \end{array}$

Rf: $\begin{array}{c} \text{G D} \quad \text{G D G} \quad \text{D} \quad \text{A Emi} \\ \text{Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,} \\ \text{G D} \quad \text{G D} \quad \text{G} \quad \text{D} \\ \text{bílá Louisiana, jako víra pevná loď,} \\ \text{Emi} \qquad \qquad \qquad \text{D} \quad \text{Emi} \\ \text{podepiš a s náma pojd', taky hned si z bečky nahni na zdraví.} \end{array}$

- 2) Jó tady každej z nás má ruku k ruce blíž
když to musí bejt i do ohně ji dá
proti nám je pracháč i kostelní myš
nám stačí dejchat volně akorát

Rf

- 3) Až budem někde dál kde není vidět zem
dvě hnáty křížem vzhůru vyletí
zas bude Černej Jack smát se nad mořem
co je hrobem jeho obětí

Rf

23. Píseň smolařských plavců

- Rf Tlejou, tam pod vodou tlejou, už je jich moc
smolařskejch plavců co ke dnu zvou
tlejou, tmou zelenou důlky jim zejou, v očích maj noc
C G C G C
zní jejich vábení nad vodou, zní jejich vábení nad vodou
G C
zní jejich vábení nad vodou
C G C G C
- 1) Když nikdo tě nemá rád a nečeká tě máma, volají plavci co ke dnu zvou
G C G C
tak vem si tu modrou loď a pojed' kousek s náma, zní jejich vábení nad vodou
Hej voda je dobrej kluk a hned je plná péče, hó, hó, hó, hó
dovede pohladit a každá někam teče, hó, hó, hó, hó
C(D) G(A) C(D)
Hejbat pádlem to je džob, volají plavci co ke dnu zvou
G(A) C(D)
spleť ten džob, hned máš mokrej hrob, zní jejich vábení nad vodou
- Rf Tlejou, tam pod vodou tlejou a nechte je spát
smolařský plavce co ke dnu zvou
ženou se nad nima dychtivý stíny co každěj měl rád
/:zní jejich vábení nad vodou zní jejich vábení nad vodou:/
2) Tam čeká nás dobrá zem za šlajsnou bez vraťáků, volají plavci co ke dnu zvou
rudý slunce zapadá v kaňonech bez mastňáků, zní jejich vábení nad vodou
za třetí peřejí je kemp a hezký holky, volají plavci co ke dnu zvou
jenom takhle kejvneš pádlem holky ti daj vdolky, zní jejich vábení nad vodou
Sedumdesát tisíc je nás už se šinem, hó, hó, hó, hó
až zbaštíme koňský buřty nalejem se vínem, hó, hó, hó, hó
Hejbat pádlem to je džob, volají plavci co ke dnu zvou
spleť ten džob, hned máš mokrej hrob, zní jejich vábení nad vodou
- Rf Ahoj, tak dejte jim ahoj a nechte je spát
smolařský plavce co ke dnu zvou
ahoj, to poslední ahoj co každěj měl rád

25. Vodácká holka

- C Dmi F G C Dmi F G
1) Když vlny se valí a peřeje řvou a šutry z nich civí jak sůvy
C Dmi F G C Dmi G C
loď praská a umrlčí zvon bije tmou tak řekni kdo pomoct ti umí
Ami Emi F C Ami Emi G C
Kdo pádlem jen kmitne a převrátí loď pak ječí jak staženej z kůže
Ami Emi F C D G
že ty seš ta atrapa ty seš ten cvok co za každý cvaknutí může
Je pěkná jak ráno a voní jak les když na dřevo u ohně hrává
je zrádná jak kočka a věrná jak pes ta holka co při tobě spává
F Ami G C F Ami G C
Rf Tu vodáckou holku si navěky nech netop jí, nezaháněj
Dmi Ami Emi Ami
svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech
Dmi C D G
svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech
C Dmi G C Dmi F G C
jí poctivě odevzdávej a lásku za lásku dávej
2) Kdo připálí rejži a přesolí čaj kdo sůl nechá v posledním kempu
kdo ráj změni v peklo a peklo zas v ráj kdo zná všechny písničky trempů
kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob kdo sladce hned šeptá hned vříská
a koho bys roztrh a praštil a kop a po kom se celej den stýská
Až vlasy nám obarví nebeskej král a vrásky nám počmáraj kůži
svý holce dej pusu a řekni jdem dál a na pádlo polož jí růži.

Rf

26. Motlitba vodáka

- 1) $\begin{array}{cccc} C & \text{Ami} & F & G \\ C & \text{Ami} & F & G \end{array}$
Ať jsou šlajсны plný vody, ať jsou vlny mohutný,
aby naše něžný lodi nedrcaly vo šutry,
 $\begin{array}{cccc} C & \text{Ami} & F & G \\ C & \text{Ami} & F & G C \end{array}$
ať mě peřej prudce vcucne, ať tam vlítu s kuráží,
až mý tělo v noci usne, ať ho nechaj' komáři.

Rf: $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & F & G \\ C & \text{Ami} & F G C \end{array}$
Vždyť je toho, Bože, málo, vod tebe chci jen,
aby nás tvý slunce hřálo tenhle letní den.

- 2) Ať je každej z naší bandy samej smích a pohoda,
ať užijem spoustu srandy, ať se kudlou nebodá,
ať se všichni kamarádi, co se sejdou na vodě,
naučí hrát na kytary, ať to frčí v hospodě.

Rf:

- 3) Ať mám holku-kamaráda, ať se liší vod husy,
ať mě má ta holka ráda, pádlovat už nemusí,
pojedu s ní, kam si přeje, až na hříšný Tahiti,
ať se na mě hezky směje a nedělá "ty-ty-ty".

Rf: $\begin{array}{ccc} F & G C & \\ + [: [: [: \text{tenhle letní den ... :] :] \end{array}$

24. Jasný jak facka

- 1) $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & G & F \\ C & G & C \end{array}$
Tak už to vře a chlapi vostrý jsou jak meče
a že maj' vztek, tak pijou, co jen trochu teče,
 $\begin{array}{ccc} G & \text{Dmi} & E7 \\ \text{Ami} & G & F \text{ Ami} \end{array}$
na lodi jak by měla přijít velká bouře,
to, co se děje, skoro podobá se vzpouře.

Začal si kapitán, co hrozný tvrdil věci,
za který držet by ho měli v pevný kleci,
říkal, že svět je vlastně velikánská koule,
a nikdo nevěřil mu ani na půl coule.

- Rf: $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & C & G \\ \text{Dmi} & C & \\ \text{Ami} & D & \\ F & G & \\ C & G & \\ \text{Dmi} & C & \\ \text{Ami} & D & \\ F & C & \end{array}$
Jasný jak facka, země je placka
a kolem dokola jen oceán,
do tisíc láter, tvrdil to páter,
a to je víc než kapitán,
ten když si nahne, hned ho to táhne
pořád na západ do Indie,
po zlatě prahne, skončí na ráhně
a dýl než tejden nepřezije.

- 2) Bylo by snadnější než jeho tvrdou hlavu
přesvědčit vorvaně anebo mořskou krávu,
že kdo se jednou vydal do neznámejch proudů,
dostal se zaručeně k poslednímu soudu.

Rf:

27. Franta a pádlo

Rf C Ami
Jedinej můj kamarád je pádlo dřevěný
C G7 C G7
a mám to pádlo pořád rád a kašlu na ženy

1) C G7
Když Franta ztratil Madlu a zahnal trápení
C
a zahnal trápení a zahnal trápení
G7
tak slíbil svému pádlu, že se s ním ožení
C G C
že se s ním ožení, že se sním ožení
Jak pádlu podal ruku v tom pádlo zaječí,
hned pádlo zaječí, hned pádlo zaječí
můj milej zlatej kluku, můj štěstí největší
můj štěstí největší, můj štěstí největší

Rf

2) To pádlo je mu věrný, /:však zadkem nekrouť /: 3x
že nemá voči černý /: se Franta kormoutí /: 3x
Že neříká mu líbej /: to Frantu žere moc /: 3x
je Franta z toho divnej /: a nespí celou noc /: 3x

Rf

3) Když pluli řekou divou tak /: zmámil Frantu sen /: 3x
že viděl svoji milou /: na břehu s ešusem /: 3x
A ze sna volá Madlo /: pojd' ke mně zpátky zas /: 3x
já nechci už to pádlo /: já chci tvůj zlatej vlas /: 3x

Rf

4) Tu uronilo pádlo /: tři slzy ze smoly /: 3x
a hned Frantovi spadlo /: do zelený vody /: 3x
Pro tvoje voči Madlo /: je Franta mrtvej muž /: 3x
teď nemá už to pádlo /: a i ty fuč jsi už /: 3x

Rf

29. Santiano

Ami C G C
1) Kdo o sobě chce říct že je námořník měl by znát
G
Santiáno
Dmi G
bílou loď co má štíhlou příď
Ami G Ami
jak ty krásný holky v Saint Malo

Rf) Sem s písničkou a dokola johohó
Santiáno
když bůh dá tak už ráno
kotva žbluňkne doma u mola

2) Jen koření od zádi až po špici veze k nám
Santiáno
celá loď voní skořicí
jak ty sladký holky v Saint Malo

Rf

3) A ten kdo nešel spát slyší v ráhnoví vítr vát
Santiána
zpívá mi tu co já mám rád
co jí zpívaj všecky holky u nás v Saint Malo

Rf

4) Po přídi zatím dál vlny zmítají ale já
Santiáno
vidím jak nás vítají
všecky holky unás doma v Saint Malo

Rf) Sem s písničkou a dokola johohó
Santiáno
když bůh dá máme vyhráno
kotva žbluňkne doma u mola

30. Kotva

Rec Hej barmane, nalej mi své jedy, dnes možná spolu pijem naposledy ;
v podpalubí mrtvý kapitán leží, smrdí a zle zapáchá
můj život podle lodních řádů běží a utíká a pospíchá a pospíchá.

- C C7 F Fmi
1) Můj život podle lodních řádů běží,
C G G7
od svého mládí „Johnny whisky“ jsem
C C7 F Fmi
na jméno mému už dávno nezáleží
C G C G
a bůh ví z které vísky vlastně jsem.
- 2) Jsem stará rezem zasviněná kotva,
zpuchřelé lano omotáno kol,
jsem muž, jenž podepsat se umí sotva
a z něhož stále páchne alkohol.
- 3) Po rodičích svých tážete se, zkrátka
jsem dítě lásky, otec Jižní kříž,
půlnoční tajfun to je pane moje matka,
tak nalej Johnny ještě whisky číš
- 4) S Hornovým mysem říkáme si bratře,
v každém přístavu jinou ženu mám
tak nalej Johnny, nák mi vyschlo v patře
a vůbec pane proč se zpovídám ?
- 5) Já plavil jsem se po všech mořích světa,
v kdejakém baru s kamarády pil
po kamarádech dávno už je veta,
jen whisky zbyla, tu jsem vždycky pil.
- 6) Upil se Johnny svojí sklenkou whisky,
únavou u stolu už usínal,
půlnoční tajfun do noci mu hvízdal
a Jižní kříž se s nebe usmíval.
- 7) Upil se Johnny svojí sklenkou whisky,
do půli žerdi vlajka klesá jen,
do pytle jeho tělo zašívají
a výstřel z děla zní mu pozdravem.
- 1) = 2)

28. Vodácká odborná

- G7 C F C
Rf Mezi proudy, mezi proudy
G7 C F C
naše dlouhý lodi bloudí naše dlouhý lodi bloudí
G7 C G7 C G7 C
v loubí poutník roubí vor roubí vor, roubí vor
G7 C F C
V poutech touhy oči poulí v poutech touhy oči poulí
G7 C F C
jak ty dlouhý lodi bloudí jak ty dlouhý lodi bloudí
G7 C G7 C G7 C
poslouchá náš rozhovor rozhovor, rozhovor
C Ami C
1) Loďák zabalák vracák hák bevarex bagáž líh
D7 G7
zavírák votvírák táborák epoxid laminát klíh
Ami Emi Ami C G7 C
kontra porcelán travers bort ve šlajsně nesraz vaz
G7 C
spáchá zabalák mokrej mord na tom kdo nezabral včas
- 2) Koňadra kolejda komínky špricky kanystr flastr šprajc
sekera pilka sirky třísky na břehu kouká zajc
citera niněra banjo bum basa a kytary hlas
kofola rokola budvar rum západ a zrzavej vlas
- 3) Peřeje kurděje leje zle je koloje voleje les
singl debl triangl bágl mělčina svačina jez
zátoky potoky slapy chlapi léto se nevrací
oheň povodeň mraky prachy vemte mě vodáci
- D G
Kdo tu píseň nedovede tomu to holt nepojede
E A
ať se stydí v hospodě a zdálky mává na loď
F# H
kdo se vyzná v tomto hitu ten bude mít autoritu
C F G C G C
tomu věnec budiž dán ten je vody pán

31. Dolů k starému molu

- 1) G
Dolů
Emi
až k starému molu, jejéjé
Ami D7
tam dolů já chodívám rád

a musím denně, týdně dolů
až k starému molu jejéjé
na stožár vlajku svou dát.
- Rf. Ten koráb
na který čekám
snad jednou spatří můj přístav
- 2) Já pak celou cestu dolů
až k starému molu jejéjé
posypám bílou kopretinou.

a tím slunečním ránem lanem
starým rozbitým lanem jejéjé
připoutám nádherný koráb.
- Rf. Ten koráb má zlaté vlasy,
a oči a
skvělou příď,
- 3) G
Prosím připluj ke mně dolů
Emi
až k starému molu, jejéjé
Ami D7 G
ty krásný korábe snů.

33. Hudsonský šífy

- 1) Ami C
Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířeny
G Ami
jako já, jó, jako já,
G
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířeny,
Ami G Ami G Ami
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
Ten, kdo nepřekládál uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- Rf. F Ami
Ahoj, páru tam hoď,
G Ami
ať do pekla se dřívě dohrabem,
G Ami G Ami
johoho, johoho.
- 2) Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó, jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- Rf:
- 3) Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó, jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě příma kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
G G# A
- Rf: + johoho ...

34. Vracím se rád

- 1) C F C
1) Den šel už spát pod lodní příď
 Ami F G G7
jsem sám a sám, děravá je síť,
 C F C
přátelskej proud začal mou loď brát
F G G7 C
k pobřeží snů, kam vracím se rád.
- 2) To je ten kraj, jak já ho znám,
naš dvůr a dům stojí tam co stál,
kůlna a stáj, ploty z bílejch klád,
to je můj kout, tam se vracím rád.
- 3) Den šel už spát na hvězdnou pláň,
jen Bůh a já tady máme stráž,
andělskej chór jde nás vlídně zvát
/: k cestě tam k nám, kam vracím se rád :/

32. Japonečka

- D A D
1) V Yokohamě v přístavu kde noc vládne tmou,
 A D
loučil se tam námořník se svou dívenkou
 G D
a Japonečce malé slzičky stékaly
 A7 D
když jeho rety rudé slova lásky šeptaly.
- Rf Má Japonečko malá, dřív než zvadne sakur květ,

tvá láska neskonalá přivede mě k tobě zpět,

tvá láska neskonalá, tvůj něžný dětský smích,

má Japonečko malá, budu zas jen tvým.
- 2) Byl to ale námořník co pro ženy žil,
co v každyčkém přístavu z číše lásky pil,
na Japonečku malou dávno už zapomněl,
že její rety rudé kdysi také líbat směl.
- Rf

35. Lod' John B

- 1) Už vyplouvá loď John B
Už vyplouvá loď John B
okamžik malý jen než popluje dál
tak nechte mne plout
tak nechte mne plout
sil už málo mám,
tak nechte mne plout.
- 2) Nejdřív jsem se napil,
na zdraví všem připil,
vím že cesta má teď konec už má,
/: tak nechte mne plout :/
sil už málo mám
tak nechte mne plout.
- 3) Sklenici svou dopil,
zakrátko u mě byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal
/: šerif John Stone :/
moji svobodu
vzal šerif John Stone

37. Santa Lucia

- 1) Krásná je Neapol, krásná když svítá,
písní svých mandolin ze snů tě vítá
Píseň tu o mořích svým druhům zpívá,
Santa Lucia, Santa Lucia
Píseň tu o mořích svým druhům zpívá,
Santa Lucia, Santa Lucia
- 2) Krásná je Neapol, když den se stmívá,
rybář tam na březích divné sny mívá
/: Bílá je bárka má, barketa mia,
Santa Lucia, Santa Lucia :/

38. Má láska je za velkou louží

1) Má láska je za velkou louží
a já tady nechci bejt sám,
svět bez ní mě mučí a souží,
tak proč už se nevrací k nám.

Rf Bůhví, bůhví
pročpak se nevrací k nám, sem k nám
bůhví, bůhví
pročpak se nevrací k nám

2) Jen leť větre nad velkou louží
k tý nejhezčí holce co znám
a řekni jí kdo po ní touží,
že se má vrátit sem k nám.

Rf

3) Spím špatně a dech se mi ouží
a motám se jak bludnej prám,
má láska tam za velkou louží
mi zmizela pánbůh ví kam.

Rf

4) Už albatros nad mořem krouží
a loď houká krk na to dám,
že z přístavu za velkou louží
už veze mou lásku sem k nám.

Rf

36. Děti z Pirea

1) Každého jitra z toho přístavu
vyplují bárky a lodě do moří,
a slunce kulaté jak míč
v ranním úsvitu v dáli se z hlubin vynoří.
Jen děti z Pirea se po břehu loudají,
moře jim nohy omývá,
ty modré nedozírné dálky je lákají
víc nežli země šedivá.

Rf. Co moře zpívá pod křídly kormoránů,
o tom se zdává k ránu všem dětem z Pirea,
snad každý mívá své jedno velké přání,
sní o něm za svítání, jak děti z Pirea.

2) Každého večera se k přístavu,
bárky a lodě vracejí,
ty čluny příplouvají s nákladem ryb,
starých lásek a nových nadějí.
Jen děti z Pirea už nejsou zde na břehu,
dávno už musely jít spát,
a budou do ranního úsvitu snít o tom všem,
o čem snily tolikrát.

Rf.

39. Pirát

- D A D
1) Pirát býval moře hrdina, johoho, nedovedl skučet na měsíc
A D
a když přišla jeho hodina, johoho, dovedl jít hrdě smrti vstříc.
G D A D
Uměl se bít, uměl se i bránit kamaráda před potupou chránit
A D
a když přišla jeho hodina, johoho, dovedl jít hrdě smrti vstříc
- 2) Bylo nás tam roku onoho, johoho, patnáct vlků, statných lodníků.
Hřímali jsme svoje johoho, johoho pod plachtami blíže rovníku.
Vládni škuner, jenž nám cestu skřížil vícekrát se břehu nepřiblížil.
Bylo nás tam roku onoho, johoho, patnáct vlků, statných lodníků.
- 3) Šli jsme jako vlci do toho, johoho, lhostejno zda zítra budem žít,
pět jich bylo na nás jednoho, johoho, dvacet jich však také mohlo být.
Hrom burácel, stožár se nám vznítit, na čepele našich nožů svítit.
Šli jsme jako vlci do toho, johoho, lhostejno zda zítra budem žít.
- 4) Dávali jsme rány do zubů, johoho, do noh, krku, taky do pupku,
házeli jsme je přes palubu, johoho, kdosi měl ruku i v žaludku.
Kapitán kohosi na můstek vlík', Na stožáru visel kormidelník.
Piráti se zdarma neperou, johoho, bijí se pěstmi i sekerou.
- 5) Zbyli jsme tam roku onoho, johoho, jen dva vlci, statní lodníci,
hřímali jsme svoje johoho, johoho, pirát mívá tvrdou palici.
Na palubě voda nám už stála, na stožáru černá vlajka vlála.
Zbyli jsme tam roku onoho, johoho, jen dva vlci statní lodníci.

41. Dva roky prázdnin

- Ami G Ami
1) Vzhůru na palubu, dálky volají,
G Ami
vítr už příhodný vane nám,
G Ami
tajemné příběhy nás teď čekají
G Ami
tvým domovem bude oceán.
G F Ami
V ráhnoví plachty vítr nadouvá,
G Ami
žene loď v širou dál,
Dmi Ami
kolébá boky plachetnice
Dmi E
jak by si s ní jenom hrál.
Ami G F Ami
Posádku ani škuner neleká
G Ami
bouře ni uragán,
Dmi Ami
přítomnost země oznámí nám
E Ami
příletem kormorán.
- 2) Náš ostrov vzdálený z vln se vynoří
z příboje snů našich pustý kraj,
zátoku písčitou úsvit odhalí,
ráj palem, útesy bílých skal.
Příd' krájí vlny i tvůj čas,
srdce tvé tluče rázně,
nástrahy moře, nebezpečí
s přáteli zvládneš vždy snáz.
V přátelství najdeš pevnou hráz,
zbaví tě smutku, bázně
zítra až naše cesta skončí,
staneš se jedním z nás.

42. Stará archa

Rf...D G D G D G
/:Já mám kocábku náram, náram, náram kocábku náram náramnou:/:

- 1) Pršelo a blejskalo se sedm neděl kocábku náram, náramnou
Noe nebyl překvapenej on to věděl kocábku náram, náramnou

Rf G D G D G
/:Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náramn náramnou :/
G D G
Archa má cíl, já, archa má směr, plavíme se k Araratu na sever
/: Já mám kocábku náram, náram, náram kocábku náram náramnou :/

- 2) Šem, Cham a Jafet byli bratři rodní, kocábku náram, náramnou
Noe je svolal ještě před povodní kocábku náram, náramnou
Kázal jim naložit ptáky, savce kocábku náram, náramnou
ryby nechte zachrání se samy hladce kocábku náram, náramnou

Rf

- 3) Přišla bouře zlámala jim pádla vesla
pak přilétla holubice snítku nesla
Na břehu pak vyložili náklad celý
ještě že tu starou dobrou archu měli

Rf

- 4) Když přistáli vyložili náklad celý
ptáci, savci množiti se nestyděli
jenom bratři neměli se ku množení
tak to chodí když na lodi ženská není

40. Indián

D A D
1) Z šedé je mlhy nad řekou závoj stkán,

A D
dolů v kanoi pádluje Indián.

G D G D
/:Indián, lesů pán,

A D
v tváři válečnou barvou je malován :/

- 2) Z pasu vytrhl Indián lesklou zbraň,
z výše již rudý Komanč se valí naň
/: Paží lesk, seker třesk,
do dravých proudů Ohia rudoch kles :/

- 3) Podzimní bouře nad řekou burácí,
prázdné kanoe sem tam se potácí,
/: Indián, stepí pán
do věčných lovišť bohy byl povolán :/

43. Řeka

Dárek Agirovi za 15 let vedení oddílu Albatros
Autorem melodie i textu je Pony.

- 1) $\begin{array}{ccccc} D & & G & & D \\ \text{Život se potácí jak rozbouřená řeka,} \\ & & G & & D \\ \text{tu peřej divoká a hned zas zrádný splav,} \\ & & A & & D \\ \text{v meandrech zběsilých tě překvapení čeká,} \\ G & & D & & A & & D \\ \text{/:tak pádluj ze všech sil abys vyváznul zdráv:/} \end{array}$

- Rf $\begin{array}{ccccc} G & & D \\ \text{Nes mě má řeko, má krásná řeko,} \\ & & G & & D \\ \text{od pramenů mládí žitím dál a dál,} \\ & & A & & D \\ \text{nes mě má řeko, života řeko,} \\ G & & D & & A & & D \\ \text{/:vždyť osud svůj jsem do tvých proudů dal:/} \end{array}$

- 2) Korytem kamenným se ženeš jako střela,
proud zmítá lodí a vír je moc zlá věc,
hled' aby nad tebou se voda nezavřela,
kde jiní váhají ty musíš projet přec.
- Rf
- 3) Hled' rvát se s životem jak s rozbouřenou řekou,
ať jde to sebehůř, buď' vždycky nad vodou
až k moři dopluješ snad známí tví pak řeknou :
ten nežil zbytečně, ten nežil náhodou.

Rf

45. Námořnická ukolébavka

- 1) $\begin{array}{ccccc} D \\ \text{Už spi můj broučku malý} \\ & & G & & D \\ \text{pod okny příboj ztich} \\ A & & D \\ \text{sudičky povídaly} \\ & & A \\ \text{že budeš námořník} \end{array}$
- 2) Tvůj táta jím byl taky
a všichni muži kol
než odnesly je mraky
na druhý světa pól
- 3) Tvůj táta patřil moři
tvůj táta schází mi
a v kapli svíce hoří
jak hvězdy za zimy
- 4) Tam v podmořské říši
neslyší vichřici
a lodě nad ním plují
jak rybky zářící
- 5) Až vyrosteš můj malý
svůj moř splatíš dík
sudičky povídaly
že budeš námořník

46. Indiánská ukolébavka

1) $\begin{matrix} E & & D & & E \\ \text{Spinkej můj maličký, máš v očích hvězdičky} \\ D & & A & & E \\ \text{dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.} \end{matrix}$

Rf Oh, oh watanai, oh, oh watanai
oh, oh watanai, kiokena, kiokena

2) Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

Rf

3) V lukách to zavoní, rád jezďíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

Rf

4) V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná
vánek co ji k tobě nes až od léta už odlétá

Rf

44. Jen tak dál

1) $\begin{matrix} C & C/H & C & G & C \\ \text{Světýlka svíček a jedno jediný přání} \\ F & C & G & C & G & C \\ \text{jen tak dál,} & & \text{jen tak dál} \\ & C/H & C & G & C \\ \text{v pokoře písnička najednou hlavu nám sklání} \\ F & C & G & C & G & C \\ \text{jen tak dál,} & & \text{jen tak dál} \\ G & & C & & & \\ \text{ještě v nás zůstala víra a cit,} \\ F & & C & G & & \\ \text{ještě se umíme za ruce vzít} \\ C & & G & & C & \\ \text{nezhasnou světýlka když prostě nebudem chtít} \\ F & C & G & C & G & C \\ \text{/:jen tak dál,} & & \text{jen tak dál} \text{/} \end{matrix}$

2) Vítr nám pohladil vlajku jak by chtěl říct
/: jen tak dál :/
nevadí málo je spánku však zpívá se víc
/: jen tak dál :/
v pískových košilích konečně jsou,
mnoho let čekali na chvíli svou
zní jejich nazdar když cestami junáků jdou
/: jen tak dál :/

3) Kdo bez řečí nabídl celtu když začalo lejt
/: jen tak dál :/
ten sel lásku po lidech a na to netřeba glejt
/: jen tak dál :/
to co nám schází je druhému přát,
nejenom sbírat, ale také dát
potom už věřím že nebude třeba se bát
/: jen tak dál :/
/: jen tak dál :/ *postupně zpomalovat*

47. Červená se line záře

A D A D
Červená se line záře
Červená se line záře
oheň, oheň,
hřeje ruce barví tváře

48. Vahú

Táborový oheň zažhám by vzplál,
vahú, vahú, vahú
aby jasné světlo při sněmu nám dal,
vahú, vahú, vahú

49. Večerka

- 1) Zapad den slunce svit vymizel z údolí z temen hor
odpočiň každý kdos boží tvor
- 2) V lesa klín padl stín hasne již vaty zář, svatý mír
kráčí s hor usíná boží tvor

50. Víťáme vás

Vítáme vás
vítáme vás mezi nás ať poznáte skautských krás
vítáme vás mezi nás ať poznáte skautských krás
vítáme vás

52. Óda na tábor 77

- D A D A
- 1) Prvního jsme přijeli, hbitě tábor stavěli.
Jeli jsme sem tábořit a hned něco uvařit.
 - 2) Agir velí táboru, nesnese však odporu,
instruktory prohání dětem hrůzu nahání.
 - 3) Farmář dobrý kuchař je, přitom sportu holduje.
Nápoj na tři písmena, to je jeho odměna
 - 4) Tajná hesla, mrtvé schránky, Rackové i Kormoránky
neustále hledají Topítkovi spát nedají.
 - 5) Slunce svítí s oblohy a my jdeme do vody:
Neptuna tam vyrušíme, Jeho nervy přezkoušíme.
 - 6) Dostali jsme pohoštění z kterého nám dobře není,
přitom jsme se napili (víc do jezu hodili !)
 - 7) Neptun potom odchází, náš údiv ho provází,
těšíme se napříště koho vezme do říše.
 - 8) Orlík je velký boj, dětí je tu celý roj.
Nejdřív jsme si zahráli, potom třešní přežrali.
 - 9) Pelhřimov je město větru, šli jsme tam navštívit Petru.
V nemocnici chudák leží, otrava jí tělem běží.
 - 10) S hasiči jsme fotbal hráli, potom jsme je přepadali
a když nám to vrátili, pěkně jsme jim „nabili“.
 - 11) Na Želivce můstek stojí tábor s druhým břehem pojí
a když po něm přejdeme, po těle se třeseme.
 - 12) Na návrhy Mrkvousovy stavěli ho instruktoři :
Abychom se zasmáli, „Neutrál“ ho nazvali.
 - 13) Vařili jsme dětskou kaši a teď nám v žaludku straší:
špatně se nám míchala, ale zato chutnala.

- 14) Při dešti je špatné žití, dostali jsme povel k mytí,
nechodíme na rozcvičku, škodí to našemu líčku.
- 15) Koláče daj velkou práci, Farmář pekl s mnoha rádci:
koláče se povedly, všichni k jídlu zasedli.
- 16) Pagodu jsme stavěli, moc se při tom „nadřeli“.
Táborák nám pěkně plá, „každý“ si „řád“ zazpívá.
- 17) My se nikdy nenudíme, vždycky něco vymyslíme:
uzly vážem, kytky známe, pak se s chutí do večere dáme.
- 18) My jsme tábor rudých bratří, širé prerie nám patří:
rudí muži silní jsou, v čele s Velkou Hubou jdou.
- 19) Hráli jsme na chuligány, mezi nimi jsou tři dámy :
z lesa bylo slyšet rány a my byli uondáni.
- 20) Pak na vodu vyrazíme, s velrybou tam zápolíme.
Velryba je chutná ryba, nechytout ji – to je chyba !
- 21) Jeden den jsme závodili, Olympiáda jej nazvali
a když jsme pak skončili, na puťák vyrazili.
- 22) Na puťáku sranda byla, snídaně se vydařila :
Vitakáva vskutku skvělá uvařit se podařila
- 23) Tábořem teď fáma běží poblíž že tu někde leží
tábor a v něm ukryta je Fialová mumie.
- 24) Skončilo nám stanování, proto nám do smíchu není,
s tábořem se loučíme, zase se sem vrátíme.

51. Valčík na rozloučenou

- D A D G
- 1) Jak zapomenout na ten čas kdy stáli jsme si blíž
D A D G D
jak zapomenout na ten čas snad že to dávno již
- Rf Tak dávno, dávno brachu můj, tak dávno, dávno již
My srdečně si zapějem na dávno, dávno již
- 2) My květy spolu trhali přes mnohý dol a výš
pak šli jsme cestou trnitou tak dávno, dávno již
- Rf
- 3) My brouzdali se v potoce zdali o tom ještě víš
pak dělila nás mořská hloub tak dávno, dávno již
- Rf
- 4) Zde ruka věrný příteli, ta k mému srdci blíž
tak dobrou vůli neměli jsme dávno, dávno již
- Rf
- 5) Proč s tím se máme rozejít, co každý z nás měl rád
proč s tím se máme rozejít bez víry na návrat
- Rf2 To není není loučení ač chvěje se nám hlas
jsme spolu pevně spojeni a sejdeme se zas.

53. Nikdo nemá zdání

- 1) D
A D
Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání
co je to skautování:
G D A D
na táboře je to prima, i když je ti v noci zima,

nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání
A D
co je to skautování
- 2) /: Když se slunko k spánku :/
ukládá do červánků,
řeka hučí svoji píseň
a s nás ze všech padá tíseň
- 3) /: A když vatra vzplane :/
každý Junák povstane,
k slibu svoji ruku zvedá
národu že zhynout nedá.
- 4) /: Potom v kruh se chytmem :/
jedním hlasem vykřiknem :
v jednotě je naše síla,
důvěřuj nám vlasti milá

55. V údolí

- 1) D
A D
Šli skautíci na výlet,
v údolí, v údolí, v údolí,

chtěli si tam zastřílet,
A D
v údolí, v údolí, v údolí.
G D
Ono ale přšelo, což je velmi mrzelo,
A D
v údolí, v údolí, v údolí
G D
Ono ale přšelo, což je velmi mrzelo
A D
v údolí, v údolí, v údolí.
- 2) Přišel na ně pan hajný,
v údolí, v údolí, v údolí,
jmenoval se Pokorný,
v údolí, v údolí, v údolí.
/: Měl na straně flintičku, za kloboukem kyticíku,
v údolí, v údolí, v údolí :/
- 3) Co to tady tropíte,
v údolí, v údolí, v údolí,
vždyť mi děti vzbudíte,
v údolí, v údolí, v údolí.
/: Tak jsme torny sebrali, a z lesa jsme mazali
v údolí, v údolí, v údolí :

56. Tábornický pochod

- D G A D
1) Máma peče buchty, chystá koláče,
A D
my se veselíme, jí je do pláče :
A D
že budeme venku spávat,
A D
v noci hlídat, časně vstávat
A D G A D
že nám bude zle, že nám bude zle
- 2) Nestrachuj se máti, já se neztratím,
po táboře zdrav se k tobě navrátím :
v stanech budem tvrdě spávat,
rádi hlídat, chutě vstávat,
/: nebude nám zle :/
- 3) Kdo ti milý synku, kdo ti uvaří ?
My jsme milá máti všichni kuchaři !
Hojnost všeho uvaříme,
občas něco připálíme,
/: to však nevadí :/
- 4) V horách milý synku není lékaře.
Kluci milá máti radš maj pekaře.
Slunce, vzduch a atletika
to je naše apatyka
/: ta nás vyléčí :/
- 5) Táta se jen směje, ať jen zkusím svět,
až prý dojím buchty, že se vrátím zpět.
Dobrácky pak vyndá tašku,
tu máš nákej krejcar Vašku,
/: tu máš na cestu :/
- 6) Na zádech mám ranec, v ranci buchtičky
zdá se mi, že ten svět můj je celičký,
hory, doly, lesy v dáli
jakoby se na mne smály
/: vítej synečku :/
- 7) V táboře již stojí bílých stanů řad,
z lesa vane mírný podvečerní chlad,
kolem ohně plno jasu,
plno smíchu, plno hlasů
/: zdrav bud' tábor náš :/

54. Stály báby

- D
1) Stály báby u vesnice
A D
divily se převelice
G D
hej hola hola holala,
A D
že mám nahá kolena cha cha cha,
G D
hej hola,hola hola holala,
A D
že mám nahá kolena.
- 2) Punčochy jen nad střevíce,
gatě nemaj nohavice
hej hola hola holala,
k tomu nahá kolena,
hej hola hola holala,
k tomu nahá kolena.
- 3) Klobouk jako Amerikán,
ranec jako starej cigán,
hej hola hola holala,
k tomu nahá kolena,
hej hola hola holala,
k tomu nahá kolena.
- 4) S prstem vzhůru káže vědma :
„Však ty někde chytneš regma,
hej hola hola holala,
nastydnou ti kolena,
hej hola hola holalal,
nastydnou ti kolena.
- 5) Kdo se sluncem nemá styků
k stáru hledá apatyku,
hej hola hola holala,
francovkou tře kolena,
hej hola hola holala,
francovkou tře kolena.

57. Poštorenská

- 1) Poštorenská kapela hraje pěkně zvesela,
za ní v plné parádě skauti v dobré náladě.
- Rf Je to slyšet v širý kraj, jenom bando dále hraj,
bando hraj, bando hraj, bando dále hra-á-á-aj.
Džina džina džinadrá jak ta banda pěkně hrá,
pikola a bombardon i ten velký heligon
velký buben džinadrá i ten malý estadrata,
banda ta, banda, ta banda pěkně hrá..
- Rf
2) Jseště nám kolena nevrzaj,
jenom bando dále hraj
- Rf
3) Fátrle mutrle lustig sei, jenom ...
- Rf
4) Kdo má žízeň pije čaj, jenom
- Rf
5) S poštorenskou bandou zas
půjdem dále v každý čas,
ať je bláto nebo prach
z toho není žádný strach
- Rf
6) Zlatá kotva skautů ráj, jenom ...
- Rf
7) Volavky se dobře maj, jenom
- Rf
8) Lenoši se nechytaj, jenom
- Rf

59. Voláme sluníčko

- 1) Voláme sluníčko haló, haló,
tepla je na světě málo, málo,
vylez a rozežeň mraky, mraky
a já ti pomůžu taky, hm.
- 2) Voláme skřivana haló, haló,
písni je na světě málo, málo,
přileť a zazpívej pro mě, pro mě,
žijeme přec' v jednom domě, hm.
- 3) Voláme: človíčku, haló, haló,
lásky je na světě málo, málo, málo

60. Tři čuníci

- 1) C
V řadě za sebou tři čuníci jdou
Ami
řapají si v blátě cestou necestou
Dmi G
kufry nemají, cestu neznají
Dmi G
vyšli právě do světa a vesele si zpívají
- 2) Levá pravá teď, přední zadní už
tři čuníci jdou jdou jako jeden muž
žito chřoupají, ušima bimbají
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají
- 3) Auta jezdí tam, nákladáky sem
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem
lidé zírají, důvod neznají
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají
- 4) Když kopýtko pálí, když jim dojde dech
sednou ke studánce na vysoký břeh
do vody koukají, kopýtko máchají
chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají
- 5) Za tu spoustu let co je světem svět
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele támhle jdou
pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou

58. Rudé oko

- Ami Dmi Ami
1) Rudé Oko sedí u stanu, obzírá savanu,
E Ami
Rudé Oko hledí zavile, všechno je mu nemilé !
Dmi Ami E Ami
Hau, hau, hau, nemá doma žádnou squaw
- 2) V sousedství je panna spanilá, srdce mu zranila,
vzal si na to novou halenu, tu si vezme za ženu !
Hau, hau, hau, bude mítí doma squaw
- 3) Squaw mu bude doma večer hrát, mokasin spravovat,
tomahawk mu najde zaběhlý, košili mu vyžehlí.
Hau, hau, hau, bude mítí doma squaw
- 4) Rudé Oko leze do stanu, šeptá „Uf, dostanu
že jsem přišel pozdě s prerie, to mi stará nabije !“
Hau, hau, hau, vždyť má doma řádnou squaw
- 5) Squaw mu umí doma pěkně hrát, ó jé, na kvadrát
košili polenem od krbu vyžehlí mu na hrbu.
Hau, hau, hau, vždyť chtěl mítí doma squaw
- 6) Rudé Oko sedí u stanu, obzírá savanu,
potlučený hledí zavile, všechno je mu nemilé
Hau, hau, hau, nechce mítí žádnou squaw

61. Tři citrónky

1) C Ami Dmi G
V jedné mořské dálavě
C Ami Dmi G
ztroskotal parník v hlubině,
C Ami Dmi G
jen tři malé citrónky
C
zůstaly na hladině.

C Ami Dmi G
Rf /:Rýbá roba, rýbý roba, rýbá roba ču ču:/ 3x
C
zůstaly na hladině.

2) Jeden z nich praví „Přátelé
netvařte se tak kysele,
cožpak to není veselé
když nám patří moře celé“

Rf

3) A tak se citrónky plavily dál,
jeden jim přitom na kytaru hrál
a tak se plavily do dále
až na útes korálový.

Rf

4) Tam bydlela babizna,
byla to mořská kravizna
sežrala citrónky i s kůrou,
a tím skončila baladu mou.

63. Malý bobr

D A G A
1) Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát
D A G D
tak si chvilku hraje rád, hraje rád, hraje rád
D A G A
postaví se na zadní, na zadní, na zadní
D A G D
jenom bobře nespadni, jenom nespadni

A
Rf1 Prosím vás buďte tak dobří

dělejte to jako ti bobři

D A

raději hned po dobrém

D A

následujte za bobrem

2) Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát
dobré jídlo jírá rád, jírá rád, jírá rád
pije mléko glo glo glo, glo glo glo, glo glo glo
aby mu to pomohlo dělá glo glo glo

Rf1

3) Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát
tak si uši myje rád, myje rád, myje rád
vyčistí si pravý zub, levý zub, dupy dup
a už spinká jako dub, spinká jako dub

Rf2 Prosím vás buďte tak hodní
dělejte to jak bobři vodní
stejně Jarda jako Jan
pochodujte do hajan

4) = 1)

Rf1

64. Hlídač krav

C
Pam, pam pa, dam pam pa, daam
pam, pam pa, dam pam pa, daam
F G C
Dam, padada dam, padada daam.

- C
1) Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
F G C
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
F G C
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

C
Rf: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,
F G C
od rána po celý den zpívat si jen,
C
zpívat si: pam pam

- 2) K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

Rf:
3) Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Rf:

dál v D dur (D G A D)

62. Kočičky

G Emi
1) Na radnici na střeše
Ami D7
v noci při měsíčku

seděl malý kocourek

a hladil kočičku.

Rf Mňau (14x)

- 2) Kočičko má malá
s bílým ocáskem,
proč jen pořád přemýšlíš
o své velké lásce ?

Rf

- 3) Kocourku můj malý
vousky máš dlouhé,
chceš, budeme spolu žít
celé věky dlouhé.

Rf

- 4) Budeme žít v krabici
s červenými květy,
budeme mít dětí moc,
dětí jako smetí.

Rf

65. Kozel

- 1) D G
 A D
Byl jeden pán, ten kozla měl,
velice si s ním rozuměl,
 G
měl ho moc rád, opravdu moc,
 A D
hledil mu fous na dobrou noc.
- 2) Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
když to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.
- 3) Zapískal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

67. Bernardýni

- Ami
1) V hospodě u deseti bernardýnů
G
v hospodě u deseti bernardýnů
Ami
v hospodě u deseti bernardýnů
G E Ami
teče proudem doplň tekutinu dle libosti
- Jó, jó je to pravda
- jó, jó žádný kecy
- jó, jó je to pravda
- teče proudem
- 2) V hospodě u devíti bernardýnů ...
- 11) V hospodě u žádného bernardýna

69. Není nutno

- 1) $\begin{matrix} C & & & & Dmi \\ Není\ nutno,\ není\ nutno,\ aby\ bylo\ přímo\ veselo,\ \\ G7 & & & & C\ G \\ hlavně\ nesmí\ býti\ smutno,\ natož\ aby\ se\ brečelo. \end{matrix}$
- 2) Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.

Rf: $\begin{matrix} Ami & C & & & Ami & C \\ Nemít\ prachy - nevadí,\ nemít\ srdce - vadí,\ \\ Ami & C & & & Ami & F\ G \\ zažít\ krachy - nevadí,\ zažít\ nudu - to\ vadí. \end{matrix}$

- 3) =1.
4) =1.

71. Štěně

- 1) $\begin{matrix} D \\ Narodilo\ se\ štěně,\ \\ G & & & & D \\ lidí\ se\ nebálo,\ \\ G & & & & D \\ se\ svým\ stínem\ na\ stěně \\ G & & D & & A & & D \\ to\ štěně\ celý\ den\ si\ hrálo. \end{matrix}$
- 2) A když trochu vyrostlo,
protáhlo si nohy
a vyšlo do ulic,
do vesnic očuchávat rohy
- 3) Čuchá tady, čuchá tam
a ocasem vrtí,
uviděl to jeho pán krobián,
rozčertil se k smrti.
- 4) Aby pes znal celou ves,
to jsou náky mravy,
uvážu ho na řetěz
ještě dnes to mu mravy spraví.
- 5) A tak na řetěze rost
až z něj vyrost hafan.
Jednou mu pán pro radost
dával kost a byl zle porafán.
- 6) Podivil se velmi pán,
sám sebe se tázal :
vždyť neublížil mouše,
proč kouše, když jsem ho uvázal.
- 7) Seběhla se celá ves
a pánovi praví :
celý svět to ví už dnes,
že řetěz mravy nenapraví.

72. Opice

Ami
1) Až na březích Gangy uvidíte záři barvy karmínu,
E Ami
ze zbořených chrámů uslyšíte zpěvy starejch brahmínů,
až zavoní nocí mangovníky, vůně nocí zavíří,
E Ami
pak si půjdem lehnout na hřebíci, jak to dělaj' fakíři.

Ami
Rf: Záhadná je ta zem, tamtamy duní pralesem,
E Ami
samý písek, pouště bezedný klín,
..
tmou tygr mihne se a.kdo má nohy, vyhne se,
E Ami
jo nikdo nemá tygra za krkem rád,
Dmi Ami
z tisíce a jedné noci vrhá temný stín
Dmi E
Alibaba, jeho teta a syn Mura-džina, chacha,
Ami
záhadná je ta zem, tamtamy duní pralesem,
E Ami
samý písek, pouště bezedný klín,

2) Opice si najde opičáka, tygr statnou tygřici,
ale nevím co tam hady láká, kde tu najdou hadici
slonovi to dělá velkou radost, když se v lese zasnoubí,
aby udělal své dámě zadost, pralesem to roztroubí,

Rf:

3) Jeden mocný fakír dostal kašel, dal se pohřbít do písku,
zdali se vyléčil a nebo zašel, neví nikdo nablízku,
protože si velkou práci dali, hledali ho po kašli,
zapomněli, kam ho zahrabali, dodneška ho nenašli.

Rf:

70. Krásný je vzduch

D A
1) Krásný je vzduch, krásnější je moře,
D A
krásný je vzduch, krásnější je moře,
D G A
co je nejkrásnější, co je nejkrásnější
D A D
usměvavé tváře
2) /:Pevný je stůl, pevnější je hora :/
/: co je nejpevnější :/
ta člověčí víra
3) /: Pustá je poušť a nebeské dálky :/
/: co nejpustější :/
žít život bez lásky
4) /: Mocná je zbraň, mocnější je právo :/
/: co je nejmocnější :/
pravdomluvné slovo
5) /: Velká je zem, šplouchá na ní voda :/
/: co je však největší :/
ta lidská svoboda

73. Kolik je na světě moří

C
1) Kolik je na světě moří
Dmi
Kolik je na světě řek
Emi
Kolik je smutků a hoří
F G
Kolik je rozlitých mlék

Kolik je na světě očí
Kolik je na světě snů
Kolik se koleček točí
Kolik je nocí a dnů

C G
Rf.: Toho i toho je mnoho
Dmi Ami
Toho i toho je moc
C G
Jediné slunce je jedno
Ami G C
A to když zajde... je noc

2) Kolik je na světě poupat
Kolik je na světě knih
Kolik je jezevčích doupat
Kolik je jezevců v nich

Kolik je na světě školek
Kolik je na světě škol
Kolik je kluků a holek
Kolik je šlapacích kol

Rf.: Toho i toho je mnoho
Lidí i moří a jmen
Jediné slunce je jedno
A to když vyjde... je den

75. Sotva se narodíš

C G C G
1) |: Sotva se narodíš už ti koně kovou :|
F C G C
|: šavli ti chystají ocelovou :|
G Ami Dmi G
ocelovou bez parády
F C G7 C
|: co kmáni dostávají u armády :|

2) Sotva se narodíš už si verbíř píše
že nejsi ze zámku ale z chýše
ale z chýše pod horama
těžko se vyplácet šestákama

3) Sotva se narodíš už ti kulku lijou
kdo střelí dřív toho nezabijou
nezabijou a pak možná
jakej maj mrzáci život pozná

4) Sotva se narodíš už ti šijou kabát
kterej si oblíkneš jednou dvakrát
jednou dvakrát, naposledy
zelený sukno je zkrvavený

D A D A
5) Kdejakej generál, kdejakej kaprál
G D A D
s flintama lidí by do pole hnal
A Hmi Emi A
do pole hnal proti sobě
G D A D (Hmi)
komu jsou metály platný v hrobě

76. Slunce za hory

D A
Rf Slunce za hory zmizelo v dáli,
D
Utichly ptáci, usíná háj,
A
chodíme spolu, šero nás halí,
D
písničko zazni a hudbo hraj !

1) /: Vpravo a vlevo se kolíbáme,
vpravo a vlevo se kolíbem :/

Rf

2) /: Nahoru dolů se kolíbáme,
nahoru dolů se kolíbem :/

Rf

3) /: Dopředu nazad se kolíbáme,
dopředu nazad se kolíbem :/

Rf

4) /: Ruku si zvedni a zase zpátky,
ruku si zvedni a zase zpět :/

Rf

5) /: Za ruce se chytmem a zase zpátky,
za ruce se chytmem a zase zpět :/

Rf

74. Zátoka

C F C
1) V zátoce naší je celej den stín,
Ami C
dneska je tichá, to já dobře vím
Ami C
až ten stín zmizí i z duše mojí,
F C
za vodou čekám na lásku svojí.

2) Poslední dříví jsem na oheň dal,
to aby nocí překrásně hřál,
já nespím, to víš, tak jak bych si přál
proč jsi mě Hardy na práci bral.

3) Pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den být
proč má tvůj tatík tolika stád,
tejden už sháním a nemůžu spát.

4) Zejtra se vrátím tam na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl
vítr se zdvihá a měsíc jde blíž,
zejtra stín zmizí, dobře to víš.

77. Okoř

- D
1) Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
A D
vroubená je stromama.
Když jdu po ní v létě, samoten na světě
A D D7
sotva pletu nohama.
G D A
Na konci té cesty trnitě stojí krčma jako hrad,
D
tam se trempí sešli hladoví a sešlí,
A D
začli sobě notovat :
- D A
Rf Na hradě Okoři světla už nehoří,
D A D
Bílá paní šla už dávno spát.
A
Ta měla ve zvyku dle svého budíku
D A D D7
o půlnoci chodit strašívat.
G D
Od těch dob, co jsou tam trempové,
A D
nesmí z hradu pry a tak večer v podhradí
A D A D
se šerifem dovádí, on jí sebral od komnaty klíč
- 2) Jednoho dne zrána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes,
nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš
s Bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, zuřivě ji líbal,
dostal z toho zimnici.
Rf

79. Černý muž (John Braun)

- G
1) Černý muž pod bičem otrokáře žil
C G
Černý muž pod bičem otrokáře žil
(H7) Emi
Černý muž pod bičem otrokáře žil
Ami D7 G
Kapitán John Brown to zřel
- Rf. Glory, glory aleluja
Glory, glory aleluja
Glory, glory aleluja
Kapitán John Brown to zřel
- 2) /:Vybral z Virginie černých přátel šik:/
Prapor svobody tak zdvih
Rf
- 3) /:Hrstka statečných však udolána jest:/
Kapitán John Brown je jat
Rf
- 4) /:Zvony Charlestonu v dáli temně zní:/
Johnův den to poslední
Rf
- 5) /:John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí:/
Jeho duch však kráčí dál
Rf

80. Chodím po Broadwayi

- 1) Chodím po Broadwayi hladov sem a tam, tam a sem
Chodím po Broadwayi hladov sem a tam, tam a sem
chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
po Broadwayi hladov sem a tam, tam a sem

Rf: Singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí, jou jou jupí,
singi jou jou jupí jupí jou.

- 2) [: Moje černé děti mají stále hlad, :]
moje černé děti, černé děti,
černé děti mají stále hlad.

Rf:

- 3) [: Práci nedostanu, černou kůži mám, :]
práci nedostanu, nedostanu,
nedostanu černou kůži mám.

Rf:

- 4) 4. [: A já pevně věřím, že zas přijde den, :]
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas bude černoch svoboden.

Rf:

Další možné sloky.

I am siting na Pankráci every day ...
I am readin Rudé právo every day
I am eating chleba s vodou every day ..
I am lepin pejpr pytlík every day ..

78. Buráky

- 1) Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války,
na polích místo bavlny teď rostou bodláky
a v dáli u silnice vidíš z Jihu vojáky
jak flákají se s kverem a louskaj buráky.

Rf Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky
Hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky

- 2) Plukovník řve v sedle, volá „Yankeeové jdou“,
však mužstvo leží líně, prý dál už nemohou.
A plukovník se otočí a hledí do dálky
a jeho slavná milice tam louská buráky.

Rf

- 3) Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
své milenky a ženy pak půjdem políbit:
až zeptaj se tě „Hrdino, cos dělal za války“
já flákal jsem se s kverem a louskal buráky.

Rf

81. Little Big Horn

- 1) ^{Ami}
Tam blízko Little Big Hornu je indiánská zem,
^{Dmi}
Tam přijíždí generál Custer se svým praporem.
^{Ami} ^{Dmi}
Modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin
^{Ami} ^E ^{Ami}
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.
- Rf ^A ^E
Říkal to Jim Bridger „Já měl jsem v noci sen
^A
Pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem
^D
Kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
^E ^{Ami}
proč Custer neposlouchá ta slova varovná
- 2) Tam kde leží Little Big Horn šedivou prerií
Táhne generál Custer sedmou kavalerií.
Marně mu stopař Bridger radí „zpátky povel dej,
Jedinou možnost ještě máš, život si zachovej !“
Rf
- 3) Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín
padají jezdcí s koní, výstřely z karabin
a límce modrejch kabátů barví krev červená.
Kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.
Rf
- 4) Všechno ztichlo a jen tam-tam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítěznej kmen
a cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

83. Bedna od whisky

- 1) ^{Ami} ^C ^{Ami} ^E
Dneska už mi fóry ňák nejdou přes pysky,
^{Ami} ^C ^{Ami} ^E ^{Ami}
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky,
stojím s dlouhým obojkem jak stájovej pinč,
tu kravatu co nosím mi navlík soudce Lynch.
- Rf ^A ^D ^E ^A
Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
Jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
Do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám. ^{Ami}
- 2) Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlatal bych tam s Billem a chlatal by tam Ben
Rf
- 3) Kdyby jsi se hochu jen pořád nechtěl rvát
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi hochu na krku laso mít.
Rf
- 4) Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zůstane jen mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
a má to smutnej konec a whisky ani lok.

84. Rovnou

- 1) D D7
Tak už jsem ti teda fouk,
G D
prsten si dej za klobouk,
G A
nechci tě znát
D
a neměl jsem tě rád,
A D
to ti říkám rovnou.

Rf Rovnou, jó tady rovnou
rovnou, jó tady rovnou
prostě tě pic
a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.

- 2) Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy
s potoků vodou
já smejval stopu svou,
to ti říkám rovnou

Rf

82. Hučka

- D
1) Hučku svou na pozdrav smekám,
A
světla v dáli vidím plát,

tak na svůj nárazník čekám,
G D
už jsem tě měl akorát.
Zejtra ráno až se vzbudíš
zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul
ti půlnočním expresem.

Rf Za chvíli už budu v dáli,
za chvíli mi bude fajn,
o tvý lásce, která pálí
nebudu mít ani šajn.

- 2) Nejdřív zní vlakovej zvonec,
pak písťala – je mi hej,
konečně vím že je konec
naší lásky tutovej.
Z kapsy tahám harmoniku,
tuláckej song budu hrát,
sedím si na nárazníku
a je mi tak akorát.

Rf

- 3) Polámal se mraveneček
4) Pec nám spadla, pec nám spadla.....
5) Já do lesa nepojedu

85. Rodné údolí

1) Cesta má přede mnou v dáli mizí,
každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.

Rf Já volám na shledanou, na shledanou,
na shledanou rodné údolí,
já volám na shledanou, na shledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.

2) Oči mé nevidí jak se stmívá,
nevidí co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá
rodnému údolí sbohem dát.

Rf

3) Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den na věky byl.

Rf

87. Zatracenej život

1) To bylo v Dakotě po vejplatě,
whisky jsem tam pašoval
a že jsem byl sám jako kůl v plotě,
s holkou jsem tam špásoval.

Šel jsem s ní nocí jak vede stezka
okolo Červenejch skal,
než jsem jí stačil říct že je hezká,
zpěněnej bejk se k nám hnál.

Rf Jupí čerte jdi radši dál, pak jsem ho za rohy vzal
udělal přemet a jako tur řval, do dále upaloval.

2) To bylo v Dawsonu tam v salonu
a já jsem zase přebral,
všechny svý prachy jsem měl v talonu,
na život jsem nadával.
Zatracenej život, čert by to spral
do nebe jsem se rouhal
než jsem se u baru vzpamatoval,
Belzebub vedle mě stál.

Rf

3) Jó, rychle oplácí tenhleten svět,
než bys napočítal pět
Ďáblový kaňonem musel jsem jet.
Když jsem se navracel zpět,
jak se tak kolfbám uzdu v pěsti,
schylovalo se k dešti
Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
zavěťřil jsem neštěstí.

Rf Jupí, čerte, jdi radši dál a pak mě na rohy vzal,
já udělal přemet a jako tur řval, do dále upaloval.

88. Parta z ranč Y

- 1) D G D A
Každý ráno sjíždí s hor ta parta z ranče Y
D G D A
Každý ráno sjíždí s hor ta parta z ranče Y
D G D A D
mezi nima jede na koni kovboj jménem John
D G D A D
mezi nima jede na koni kovboj jménem John
- 2) /: Tam dole, tam dole u řeky
stojí opuštěnej srub :/
/: nedávno tam ještě čekala
má plavovlasá Ruth :/
- 3) /: Co asi, co asi stalo se
s tou mojí plavovlasou Ruth :/
/: co asi, co asi stalo se
že opustila srub :/
- 4) /: Vrátiš-li se jednou zpět
přijď se na mne podívat :/
/: ty víš moje plavovlasá Ruth
že mám tě stále rád :/
- 5) /: Tam dole, tam dole u řeky
stojí opuštěnej strom :/
nedávno se na něm oběsil
kovboj jménem John :/
- 6) /: Každý ráno sjíždí s hor
ta parta z ranče Y :/
/: mezi nima teď už nejezdí
kovboj jménem John :/

86. Cizinec

- 1) Ami Dmi Ami
Na kraji pouště sluncem spálený
Dmi Ami E Ami
stojí naše malé město dřevěný,
Dmi Ami
jednoho dne, právě čas oběda byl,
Dmi Ami E Ami
se na kraji města jezdec objevil.
Měl černý sombrero, na něm bílej prach,
pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach,
místo cigarety měl v ústech růži,
na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.
F G
Rf: Tu jeho tvář, tu každý z nás poznal,
F C
na každém nároží zatykač vlál,
Dmi Ami
na něm cifra, za kterou by sis žil,
E Ami
a přece nikdo z nás nevystřelil.
- 2) Pomalu projížděl hlavní ulicí,
město bylo tichý jak město spící,
před saloonem zastavil a z koně slez',
jeho stín šel za ním a za stínem děs.
Zábava u baru prudce zvadla,
když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,
bjednal si pití a v místnostech těch
každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.
- Rf:
3) On jenom se usmál a dopil svůj drink,
mexickým dolarem o barpult cink',
pak ke koni došel krokem pomalým,
za chvíli zmizel jak z doutníku dým
- Rf

89. Míle

1) C F C Ami
Míle a míle jsou cest které znám,
C F G G7
jdou trávou a úbočím skal,
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam
a já na všech s vámi tu stál.
Proč ale blátem nás kázali vést
a špínou si třísniť šat

Rf F G C Ami
To ví snad děšť a vítr kolem nás,
F G C
Ten vítr co začal právě vát.

2) Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jim váhavě svítí tmou.
Bůhví co růží jenž mohly kvést
spí v hlíně těch práchnivejch cest

Rf

3) Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás,
dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás
proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát

Rf

91. Růžička

D A D A
1) Krásná růže v sadu kvetla u besídky ze chvojí,
D E A D A D A D A
ta mé milé hlavu spletla, chtěla ji mít v pokoji.
D E A D A D A D A D
ta mé milé hlavu spletla, chtěla ji mít v pokoji

2) Vykrad jsem se v noci z domu krásnou růži uloupit,
/:měsíček mi svítil k tomu když mě chytanou, budu bit:/

3) Pak jsem s růží k milé spěchal, na okénko zaťukal,
/:pantofle jsem venku nechal, na polštář jí růži dal./

4) Ráno rosa do bot padla – posel dobré pohody
/:Milá pláče, růže zvadla – nedala ji do vody:/

92. Batalion

- Rf1 Ami C G Ami
Vino máš a markytánku
Ami C G Ami
dlouhá noc se prohýří
Ami C G Ami
vino máš a chvilku spánku
Ami C G Ami
díky, díky verbíři
- 1) Ami
Dříve než se rozední
C G Ami
kapitán k osedlání rozkaz dává
G Ami
ostruhami do slabin koně pohání
- tam na straně polední
C G Ami
čekají ženy, zlatáky a sláva
G Ami
do výstřelů karabin zvon už vyzvání
- Rf2 Vino na kuráž a pomilovat markytánku
zítra do Burgun batalion zamíří
vino na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku
díky, díky vám královští verbíři
- 2) Rozprášen je batalion
poslední vojáci se k zemi hrouť
na polštáři z kopretin budou věčně spát
neplač sladká Marion
verbíři nové chlapce přivedou ti
za královský hermelín padne každý rád

Rf2 + Rf1

90. Ovčák

- 1) C (G) C
Na ovčáka kaprál mává
G C
dej se k nám a nemine tě sláva,
(G) C
ovčák váhá, nemá stání,
G C
rozhlíží se naposledy strání
G
nechal ovce v louce stát,
C G
nesměle, nesměle
C G C (F) C
na pochod začal vojsku bubnovat.
- 2) Na pochod se vojsko dává,
kaprál volá „králi budiž sláva“,
vpředu tambor s bubnem víří,
do bitevní vřavy rovnou míří,
trubka vojenská a s ní
kanon zní, kanon zní,
vyhrává marš na cestu poslední.
- 3) Na šavlích se slunce blejská,
po ovcích se ovčákovi stejská,
po zahrádce s planou růží,
není buben, má jen jednu kůži ;
na vojáka proč si hrát,
buben sem, buben tam,
k čertu s ním může táhnout i pan král.
- 4) V dálce za ním bitva hřímá,
buben pryč a paličky jen třímá,
cestou stokrát známou běží,
nevadí že popadá dech stěží,
sláva už ho neláká,
ovečkám, ovečkám
bude dál v klidu dělat ovčáka čtveráka.

93. Širý proud

- 1) Ten širý proud jak přejít mám,
Emi C D D7
proč neumím se nad něj vznést.
G C G
Ach člun tak mít, ten řídit znám
C D D7 G
v něm lásku svou bych chtěla vézt.
- 2) Jak kamení jež působí,
že potápí se celý prám,
tak těžká zdá se, bůh to ví,
má láska zlá, co v srdci mám.
- 3) Vždy když se láska rozvíjí
rubínů zář se line z ní,
však jako krůpěj pomíjí
pod letní výhni sluneční.
- 4) Až něžnou růži spatříš kvést,
co trny zájem oplácí,
nenech se krásou klamnou svést,
hled' ruka má teď krvácí.
- 5) = 1)

95. Doney Gall

- 1) Kdo ví proč to hřibě tak v lásce mám,
A7 G D
stádo mu zbloudilo bůh ví kam.
- Rf D
Ať sníh či déšť padá tmou,
A7 D G D
já a můj Doney Gall nesmíme snít,
stále dál cestou svou
A7 D G D
já a můj Doney Gall musíme jít.
- 2) V zádech už máme snad tisíce mil,
stále jen spolu jdeme, neznáme cíl.
Rf
- 3) Až z nás jeden zůstane v klínu hor,
já ať to jsem a ne Doney Gall
Rf

96. Krutá válka

- 1) $\begin{matrix} C & & Ami & & Dmi & & G \\ Tmou & zní & zvony & z & dálky, & o & čem & to & milý & sníš, \\ C & & Ami & & G & & G7 \\ hoří & dál & plamen & války & a & ráno & je & blíž. \end{matrix}$
- Chci být stále s tebou až trubka začne znít,
 $\begin{matrix} & & & & G & & C \\ lásko & má & vem & mě & s & sebou, & ne, & to & nesmí & být. \end{matrix}$
- 2) Můj šál skryje proud vlasů, za pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž.
Tvůj kapitán už čeká, pojd' musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká, ne, to nesmí být.
- 3) Až v tyl vítr stočí, tvář změní pot a prach,
do mých dívej se očí, tam není strach.
Až výstřel tě ranní kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní, ne, to nesmí být.
- 4) Ach má láska sladká, Jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já nemám víc než tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mne jít vedle sebe. Pojd', láska má.

94. Trh ve Scarborough

- 1) $\begin{matrix} & & Ami & & G & & Ami \\ Příklad, & máš & do & Scarborough & jít. \\ C & & Ami & & D & & Ami \\ Dobře & vím, & že & půjdeš & tam & rád, \\ & & C & & G \\ tam & dívku & najdi & na & Market & street, \\ Ami & Dmi & G & Ami \\ co & chtěla & dřív & mou & ženou & se & stát. \end{matrix}$
- 2) Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít,
za jehlu nit však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát.
- 3) Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaz jí práť
a ždímat v kvítku jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.
- 4) Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem pak ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.
- 5) Kde útes ční nad přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
- 6) Osej ten sad a slzou jej skrop,
choď těm růžím na loutnu hrát.
Až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
- 7) Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mne nech stlát :
jen pýchy své a boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát

97. Pojd' se mnou do těch míst

- 1) A E
Jen se mnou pojd' a nech se vést
 A
Tam do těch míst, která skrývá les,
 D
do těch míst krásnějších jak chrám,
 A E A
jen se mnou pojd', já tam cestu znám.

Rf Kde hebký stín obléká stráž,

k tůni pít jde štíhlá laň,

Brouká mlýn, září zlatá bář

a štítů klín hýčká vodní plář.

- 2) Jen se mnou pojd', pojd' ještě dnes
do těch míst, kde září vřes,
tam do těch míst cestou tajemnou,
tak neváhej, jen pojd' dál se mnou.

Rf

- 3) Neboj se jít cestou polní k nám
tam do těch míst, jak ti povídám,
tak neváhej, nač' bys tu stál,
svou ruku dej mi, pojd' jen dál.

Rf Vidíš jak stín obléká stráž,
k tůni pít jde štíhlá laň,
brouká mlýn, září zlatá bář
a štítů klín hýčká vodní plář.
Tak neváhej, podej mi svou dlaň.

99. Kumbaya

- 1) A D A
Ten kdo zpívá rád kumbaya
 D E
ten kdo zpívá rád kumbaya
A D A
nemá proč se bát kumbaya
D A E A
děl pán kumbaya
D A E A
děl pán kumbaya
- 2) /: Toho spasí pán kumbaya :/
do pekelnejch bran kumbaya
/: náš pán kumbaya :/
- 3) /: V ráji bude spát kumbaya :/
zpívat jen a hrát kumbaya
/: děl pán kumbaya :/
- 4) = 1)

100. Zlatá klec

- 1) A
Tvůj stín mě doprovází,
 E
mám koní sedm párů,
A A7
síň vzácných darů,
 D Dmi E7
však láska tvá mi schází.
- 2) Mám všechno co se mi líbí,
mám kočár, svůj dům s parkem,
víš, s každým dárkem
tvá láska víc mi chybí
- 3) Mám květů plné vázy,
mám vzápětí oč stojím,
krásně se strojím,
však láska tvá mi schází
- 4) Tak málo ze snů zbývá,
tvůj svět nádherných věcí
stává se klecí
kde slavík nezaspívá.
- 5) Chlad nocí střídá denní,
i vzpomínky mě zebou,
toužím být s tebou,
však láska tvá tu není.
- 6) = 1)

98. Až vzlétnou ptáci

- C G C
1) Na předměstí stával dům
Ami G Ami
malý chlapec si tam hrával,
C G C
drak co vzlétal k oblakům
Ami G Ami
všechna tajná přání znával
Ami G Ami
draci totiž vždycky ví to
Ami G Ami
co je klukům nejvíc líto
C G Ami
když musí jít večer spát
- 2) Jako víno dozrává,
jako v mořích vlny hasnou,
vzpomínka mi zůstává
na tu smutnou zemi krásnou,
na rybářské staré sítě,
na draka a malé dítě
které nemá si s kým hrát.
- 3) Na provázku slunce měl,
oblohou se za ním vznášel,
jako vánek šel kam chtěl,
smutné lampy lidem zhášel,
pohádkovou dýchal vůni,
mluvil řečí horských tůní
průzračnou jak dětský smích.
- 4) Bílý koník běžel dál
osamělou pustou plání,
na dlani snůh dětství tál
i když padal bez ustání
den začíná tichou flétnou
chvilí předtím, nežli vzlétnou
hejna ptáků ve větvích.
- 5) = 1)

101. Dál, dál tou vodou

Ami F Ami
Rf Dál, dál tou vodou
E Ami E
dál, dál tou vodou, bratří
Ami F Ami
dál, dál tou vodou
F E Ami
než vítr vlny kalné rozbouří

Ami F Ami G C
1) Bílý zástup spěchá dál
Ami F E Ami
vítr vlny kalné rozbouří

hned v patách vojsko má které vyslal král

vítr vlny kalné rozbouří

Rf

2) Blesků zář nám svítí tmou
vítr vlny kalné rozbouří
kdo dojde k cíli zem spatří svobodnou
vítr vlny kalné rozbouří

Rf

103. Cikán

píská se po každé sloce

- G Ami G D7 G Ami G D7
1) Dívka loudá se vinicí, tam kde zídka je nízká
G Ami G C G C G D7
tam kde stráň končí vonící si písničku někdo píská
- 2) Ohlédne se a propána v stínu kde stojí líska
mladého vidí cikána jak leží písničku píská
- 3) Chvilí tam stojí potichu, písnička si ji získá
domů jdou spolu do smíchu je slyšet cikán jak píská
- 4) Jenže tatík jak vidí cikána pěstí do stolu tříská
ať táhne pryč vesta odraná, groš nemá něco ti píská
- 5) Teď smutnou dceru má u vrátek, jen bůh ví jak se jí stýská
kež vrátí se mi zas nazpátek ten který v dálce si píská
- 6) Pár šidel honí se na louce, v trávě rosa se blýská
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská
- 7) Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka
peníze často nejsou nic, má víc kdo po svém si píská

104. Válka růží

- 1) Dmi Gmi Dmi A
Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej down a downn
Dmi Gmi Dmi A
nad ztichlým polem válečným, derry down
F C A Dmi Gmi A
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem
Dmi Gmi A Dmi
je válka růží, derry derry derry down a down
- 2) Nečekej soucit od rváče, derry down, hej down a downn
kdo zabíjí ten nepláče, derry down
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny
je válka růží, derry derry derry down a down
- 3) Dva erby dvojí korouhev, derry down, hej down a downn
dva rody živí jeden hněv, derry down
kdo změní kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancasterům
je válka růží, derry derry derry down a down
- 4) Dva rody dvojí korouhev, derry down, hej down a downn
však hlína pije jednu krev, derry down
ať ten či onen přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie
je válka růží, derry derry derry down a down

102. Dva bratři

- 1) Dmi C
Jdou dva bratři cestou jdou
Dmi C
jdou dva bratři cestou jdou
Dmi C
jdou dva bratři cestou jdou
Dmi C Dmi
s plukem svým a pravdou svou.
Dmi G
S plukem svým a pravdou svou
F Emi Dmi G
jeden s druhým bít se jdou
F Emi
Polnice už k boji zvou
Ami G Ami
Ó jaké kouzelné ráno
- 2) /: Ten prudký, ten laskavý :/ 3x
/: který padne, kdo to ví :/ 2x
kulka ta se nabaví
Jsi prudký či laskavý
Ó jaké kouzelné ráno
- 3) /: Jdou dvě dívky k vlaku stát :/ 3x
/: vojsko z pole přivítat :/ 2x
dnes se milý vrátí snad
který žije, který pad
Ó jaké kouzelné ráno

105. Tři bratři

- 1) Ami G Ami
Tři bratři žili kdys v zemi skotské,
G Ami E
v domě zchudlém jim souzeno žít.
Ami G Ami E
Ti kostkami metalí kdo musí jítí, kdo musí jít
Ami C E Ami
kdo z nich má na moři pirátem být.
- 2) Los padl a Henry již opouští dům,
ač je nejmladší, z nich vybrán byl
by koráby přepadal, na moři žil, jenom na moři žil
své bratry tak z nouze vysvobodil.
- 3) Po dobu tak dlouhou jak v zimě je noc
a tak krátkou jak zimní je den
už plaví se Henry, když před sebou objeví loď, pyšnou loď
„Napněte plachty a kanony ven !“
- 4) Čím kratší byl boj, tím byl bohatší lup,
z vln už ční jenom zvrácený kýl
teď Henry je boháč, když boháče oloupil, loď potopil
své bratry z nouze tak vysvobodil.
- 5) Do Anglie staré dnes smutná jde zvěst,
smutnou zprávu dnes dostane král
ke dnu klesla pyšná loď, poklady Henry si vzal, on si vzal.
Střežte se moře, on vládne tam dál.

107. V jeslích dítě spinká

- D G D G
1) V jeslích dítě spinká, zpívej
D G D A
v jeslích dítě spinká, zpívej dál
D D7 G D
v jeslích dítě spinká, zpívej
A D
když bludná hvězda září, tiše padá sníh
- 2) Jaképak má vlásky....
- 3) Vlásky zlatem svítí....
- 4) Kdo se nad ním sklání
- 5) Maminka ho hlídá
- 6) Co ho v žití čeká ...
- 7) Bude jedním z lidí

108. Bim bam

- 1) D A
Hvězda zářila a vzduch se chvěl
D
hvězda zářila a vzduch se chvěl
D7 G
hvězda zářila a vzduch se chvěl
D A7 D
jasná noc nad Betlémem stála
- Rf D G A D G A7 D
Tichounce tam hráli, na zvonky si zvonili bim bam
G A D G A7 D
přišli lidé z dále, povídali a chodili sem tam
G D G D
ó jak se máte, ó proč se ptáte
G A D G A7 D
tichounce tam hráli, na zvonky si zvonili bim bam
- 2) /: V chlévě dítě jako z růže květ :/ 3x
králové vzdávají mu díky
/: Látky šperky radost pohledět :/ 3x
k tomu datle a čerstvé fíky
- Rf
- 3) /: K ránu všichni tiše usnuli :/ 3x
k jejich štěstí či k jejich smůle
/: Hvězda zářila a vzduch se chvěl :/ 3x
pokoj všem lidem dobré vůle
- Rf

106. Mou dobrou zprávu hlásej

- C
Rf Mou dobrou zprávu hlásej
G C
vrátil se den kdy píseň zní

mou dobrou zprávu hlásej
F C G C
vítej čas vánoční
- 1) G C
Pojď úvozem i strání
G C
pojď vím už kam se dát
G C
ted' hvězdná zář nás chrání
F C G C
a v dálce slyším hrát, aleluja
- Rf
- 2) Dál půjdem cestou známou
jít s námi každý smí
k té stáji kryté slámou
kde dítě malé spí, aleluja
- Rf2 Mou dobrou zprávu hlásej
vítej ten den kdy píseň zní
mou dobrou zprávu hlásej
tu zprávu vánoční

109. Autobusy přijíždějí

- 1) C
Autobusy přijíždějí
G
autobusy přijíždějí
C
možná, že už zítra
Emi AmI
možná, že už zítra
F C G7 C
pojede za nadějí
- 2) /: Známe zemi vyvolenou :/
/: do vysněné brány :/
nevejdeme po kolenou
- 3) /: Pojedeme staří mladí :/
/: že tu zůstat nechcem :/
našim pánům nejvíc vadí
- 4) /: Policajti s tváří bledou :/
/: marně do nás buší :/
stejně s námi nepojedou
- 5) /: Pod jednou či pod obojí :/
/: spojme svoje srdce :/
svoboda ta za to stojí
- 6) /: Povedeme život nový .//
/: nepobrali všechny :/
snad se vozy vrátí, kdo ví

111. Až se k nám právo vrátí

- 1) Ami E7 Ami
Chci sluncem být a ne planetou, až se k nám právo vrátí
E7 Ami
chci setřást bázeň staletou, až se k nám právo vrátí
- Rf /: Já čekám dál, já čekám dál, já čekám dál, až se k nám právo vrátí :/
Ami G C F E E7 Ami
- 2) Kam chci tam půjdu, co chci budu jíst
a na co mám chuť to budu číst
Už nechci kývat chci svůj názor mít
já chci svůj život jako člověk žít
- Rf
- 3) Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat
své děti po svém vychovávat
už se těším až se narovná
své věci rozhodnu si sám
- Rf

112. Už se nám čas krátí

- 1) Ami C
Kde je kde je sláva Říma
G C C7
kde je kde je sláva Říma
F Ami Emi
v dávných troskách dávno dřímá
Ami C G7 C E7
tam kde i světlo mizí v tmách

/: kudy bloudí prázdná slova :/
zjeví se a ztratí znova
tam kde i světlo mizí v tmách

- Rf /: Už se, už se nám čas krátí :/
přijde den a půjdeme spát
tam kde i světlo mizí v tmách

- 2) /: Kam se, kam se ztratí činy :/
mrtvé činy z naší viny
tam kde i světlo mizí v tmách
/: Kam se, kam se ztrácí touha :/
únava nám zbývá pouhá
tam kde i světlo mizí v tmách

Rf

- 3) /: Kde jsou, kde jsou velké lásky :/
půvabné jak sedmikrásky
tam kde i světlo mizí v tmách
/: Kde se, kde se skrývá pravda :/
pálená i mrazem zvadlá
tam kde i světlo mizí v tmách

Rf

110. Jaro nad Bretaní

- 1) Ami G Ami Emi Ami
Přívalem hučí skály, nový den začíná
G F E
roztáčí vítr mlýny a opojnými dýmy voní zem
F G Ami
a jaro nad Bretaní
Voní zem, dívky v krojích písní den vítají
krajem zní s věží zvony a díkem hlavu skloní ten kdo zná
jaro nad Bretaní

- Ami G Ami Emi
Rf Dudácká kapela hraje na náměstí
Ami Emi Ami G Ami
děti si z oblázků staví svůj dům
C G Ami Emi
kraj který opředen podivnou pověstí
Ami Emi Ami G Ami
otvírá náruč, ty uvěříš snům

- 2) Rybářské čluny míří kolem skal k slunci blíž
tvrdý chléb loučení a lásku v očích ženy dobře zná
jen jaro nad Bretaní
Moře zná jenom dálky, lidská touha má víc
ta která lásku hledá vzít naději si nedá jak to zná
jen jaro nad Bretaní

Rf

A

113. Já budu chodit po špičkách

- 1) D G Emi A
Zavři oči a jdi spát, vždyť už bude brzo den
D G Emi A
nech si o mě něco zdát, ať je krásný ten tvůj sen
Emi A Emi A
Rf Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevzbudím
Emi A G A
a až slunce vyjde v tmách polibkem tě probudím
- 2) Jdi si lehnout ať už spíš, ať z toho snu něco máš
ráno až se probudíš polibek mi taky dáš
Rf
- 3) Rozhod' vlasy na polštář a sni o mně krásný sen
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den
Rf

115. Drahý můj

- Rf D A
Drahý můj, jak se ti stydím psát,
 A7 D
jak ti říct že mě zbytečně máš rád
 D7 G
moje láska umírá, tak ji víc neopatruj,
 A A7 D
já ti naposledy říkám drahý můj.
- 1) Včera odpoledne skončila bitva. Přišel ke mně pošťák a podal mi dopis. Byl jsem šťasten, jak jen může být v té chvíli šťasten muž, daleko od svých, daleko od domova. Otevřel jsem tvůj dopis a začínal tak hezky : „Drahý můj ...“
Rf
- 2) Vtom odkudsi přiletěla kulka, jak už to v bitvách bývá. Byla to náhoda nebo osud, kdo ví. Odcházelo se mi hezky z tohoto světa, protože jsem měl měl u sebe tvůj dopis, který začínal tak hezky : „Drahý můj ..“
Rf

116. Pět set mil

- 1) $\begin{array}{cccc} C & Ami & Dmi & F \\ \text{Plakat budeš dívko má, že odešel jsem z domova} \\ Dmi & G & C & C7 \\ \text{že odešel jsem z domova snad stovky mil} \end{array}$
- Rf Stovky mil, stovky mil, stovky mil, stovky mil
že odešel jsem z domova snad stovky mil
- 2) Čas ten lásce ublížil, vzdálení jsme pět set mil
srdce můj teď prožívá moc těžkejch chvíl
- Rf Moc těžkejch chvíl
- 3) Cestu zpátky dobře znám, ale kapsu prázdnou mám
tak v tý dálce daleký zůstanu sám
- Rf Zůstanu sám ...
- 4) Celou noc jen přemítám, proč jsem tady zůstal sám
lavici teď nádraží za lože mám
- Rf Za lože mám ...

114. Smutný psaní

- 1) $\begin{array}{ccc} C & & G G7 \\ \text{Dnes je pro mě smutný, nejsmutnější ráno} \\ & C & \\ \text{dopis dostal jsem černě ozdobený} \\ & C7 & F \\ \text{nevím ještě co je tam uvnitř napsáno} \\ & C & G & C \\ \text{když ho vidím, oči mám zarosený} \end{array}$
- 2) Tak tu sedím, v ruce mám to smutný psaní
máma píše, že si pánbůh tátu vzal
je teď sama doma nemá nikde stání
abych prej se za ní domů podíval
- 3) Kdybych šel hned nejrychlejší koně sedlat
s větrem v zádech letět chtěl bych jako blesk
nemoh bych pro mámu nic jinýho dělat
než jí setřít slzy a zahnat jí stesk
- Rec Dobře si vzpomínám na to krásný ráno,
kdy jsem mámě, otci lehce sbohem dal,
otec říkal mi že mám v osudu psáno
abych celej život do svejch rukou vzal

117. Don Diego

Rf G Ami C G
Diego, Don Diego, krásný koně máš
G Ami C G
Diego, Don Diego, proč máš v očích pláč

1) Za to hřibě, Don Diego, tady nugety mé všechny máš
za to hřibě, Don Diego, za tu malou vlídnou tvář
Rf

2) Pohlédni do očí svému koni, až v nich uzříš ohňů zář
pak skloň hlavu do jeho hřívý a vzpomeň na tu bílou tvář
Rf

Rec Tenkrát jsem ještě nevěděl staříčkový Done Diego,
co to hřibě pro tebe znamená
nevěděl jsem, že se přihnalo štváno zárem ohně až ke dveřím tvého ranče
s malým živým uzlíčkem u sedla
Rf

119. Dál dál dál

1) C Emi F G
Za horama zlato leží v žilách černejch skal
C Emi F G
horečkou tě nohy povedou
C Emi F G
nepřemejšlej chvilku na to ruksak rychle sbal
F D7 G
zanech doma holku zklamanou
nezapomeň s sebou bibli, nezbyde ti víc
nežli v těžký chvíli modlení
eskymáci prej tam bydlej neroste tam nic
prokleješ to drahý kamení

Rf C F C
Dál, dál, dál, co řeka pramení
D7 G
tam kde břeh ukrejšvá drahý kamení
C F C
dál, dál, dál tou řekou mámení
G C Emi F G
tam kde na tě kejvá zlatý znamení

2) Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán
nebo zůstaneš v tý zemi spát
nekoupíš si ani bourák až se vrátíš k nám
jak se budeš o ty prachy bát
Holka se ti dávno vdala , spadlo stavení
na tebe už každej zapomněl
máma co se na tě smála už je pod zemí
a pro ni jsi valoun zlata chtěl

Rf

3) Postavíš si barák bílej v modrým pobřeží
bankéři se o tě budou prát
už nebudeš chlapče milej o to neběží
už nebudeš šťastnej klidně spát

Rf

120. Sedm španělských andělů

- D A
1) Hlavu k jejím očím zdvíná a v těch očích není strach
D
i když hrst jen písku zbývá dál se sype v hodinách
G
sedmi jezdcům na úbočí slunce rudé dlouží stín
D A D
jeho zbraň už písek skrývá tam v údolí karabin
- Rf Sedm dnů a sedm nocí, sedm prstů na rukou
v prázdných tvářích sedm očí, srdcí která netlukou
z dále doléhá k tvým uším sedm rychlých výstřelů
sedm stínů tuším od španělskejch andělů
- 2) Ona ví že tady splatí teď tu nejkřutější daň
už se všechny plány hatí, už jen prázdnou drží zbraň
sedmi jezdcům na úbočí slunce hrůzně dlouží stín
vítr písek točí nad údolím karabin

Rf 3x

118. Lucerna

- Ami G
1) Je půlnoc nádherná spí i lucerna
F E
tys mě opustil ospalou
Ami G
tu v hloubi zahrady cítím úklady
F E Ami
s písťalou někdo sem kráčí
C G
hrá náramně krásně a na mě
F E
tíha podivná doléhá
C G
hrá náramně zná mě nezná mě,
F E Ami
něha a hudba až k pláči
- 2) Tu náhle pomalu skládá písťalu
krok a slušně se uklání
jsem rázem zmatená, co to znamená
odháním strach a on praví
Pan jméno mé, mám už renomé
Pan se jmenuji a jsem bůh
Pan bůh všech stád vás má slečno rád
jen Pan je pro vás ten pravý
- 3) Ráno raničko, ach má písničko
Pan mi zmizel i s písťalou
od Pana pro pána o vše obrána
ospalou najde mě máti
Hrál a ve tmě krásně podved mě
kam jsem to dala oči kam
Pan pěkný bůh, já teď nazdařbůh
počítám dal a má dáti

121. Jenoféfa

- C Ami Dmi G
1) Kaubojové slyšte píseň mou nechte chvíli těch pitomejch krav
C Ami Dmi G
v Utahu jsem nechal lásku svou Jenoféfa zve se ona skvav

vlasý má jak řeku zvlněný oči jako květy šalvěže

pro ty oči má hned splněný co přeje si i co si nepřeje

- C Ami Dmi G
Rf Jenoféfo, Jenoféfo, Jenoféfo, prerie spí
C Ami Dmi G C
Jenoféfo, Jenoféfo, Jenoféfo, má píseň zní
Ami Dmi
Kdyby měsíc nemusel ti svítiti tmou
G F G
jistě by ti se mnou zpíval písničku mou
C Ami Dmi G C
Jenoféfo, Jenoféfo, Jenoféfo, nashledanou

- 2) Jako kojot vyju na měsíc kaubojové slyšte píseň mou
ačkoliv znám jinejch na tisíc Jenoféfa byla jedinou
moh bych o tom zpívat ještě dál kdyby mě má láska slyšela
někdo z vás mi na krk laso dal vem to d'as ráda mě neměla

Rf

- 3) Abyste to nezapomněli opakuju že jsem ji měl rád
až mi začal chodit do zelí jeden starej dobrej kamarád
dostal olověnou do těla Jenoféfe zrovna na prahu
dodneška ho neobřečela tak sem raděj ujel z Utahu

Rf

123. Můj rodný dům

- D D7 G Gmi
1) Až můj rodný dům v modré dálce zmizí
D E7 Emi A7

a já zůstanu v pustině sám

D D7 G Gmi

tam za obzorem kde je země cizí

D A7 D

do které smuten se ubírám

- D A D
Rf Dům, můj rodný dům
E7 Emi A7
ostrov vzpomínek a šťastných snů
D D7 G Gmi
tam na pastvinách život ubíhá v dál
D A7 D
pod jasným nebem bezmračných dnů

- 2) Když světem sám smutnou cestou kráčím
a když bezcíle chodívám spát
když probouzím se ráno zpěvem ptačím
jenom naděje dovede hřát

Rf

124. Děvčátko

- 1) D G A
Děvčátko, zakrátko rozejdem se
D G A
děvčátko, nikdy víc už nesejdem se
D G A D A
děvčátko, které jsem míval tolik rád
- 2) Rety rudé jiný hoch líbat bude
rety rudé, vzpomínka sladká zbude
rety rudé, které jsem míval tolik rád
- 3) Černé vlasy, kdopak je hladí asi
černé vlasy, kdopak je hladí asi
černé vlasy, které jsem míval tolik rád
- 4) Ty už mě teď nemáš vůbec ráda
miluješ víc mého kamaráda
děvčátko, které jsem míval tolik rád
- 5) Děvčátko, nebyla to tvoje máma
děvčátko, zavinila sis to sama
děvčátko, které jsem míval tolik rád
- 6) Děvčátko, potom poznáš ač nerada
že ztratilas víc než jen kamaráda
děvčátko, které jsem míval tolik rád

122. Cowboy z Cherokee

- 1) D A7 D
V Cherokee kde děvče své má cowboy
Emi A7
johohó, johohó, johohó
D D7
Dřív než slunko půjde spát
G Gmi
v Cherokee se musím brát
D A7 D
v Cherokee, kde děvče své má cowboy
- 2) Oklahomou zpěv můj až zazní
johohó, johohó, johohó
laso mám a koltů pár
úsměv na rtech v srdci žár
v srdci žár pro děvče své má cowboy
- G
Dřív než spatřím rodný kraj rancho osadu a stáj
D
Daisy má mi vyjde vstříc
G
v náruč mou se rozletí, já jí slíbím v objetí
D A
že kraj ten neopustím víc
- 3) V Cherokee, kde vládne bůh a cowboy
johohó, johohó, johohó
sbohem kamarádi mí
sbohem děvče v Cherokee
v Cherokee kde vládne bůh a cowboy

125. Holubí dům

- 1) Ami G F E Ami
Ami G F E Ami
stával v údolí mém starý dům
C G C G C
ptáků houf zalétal ke krovům
Ami G F E Ami
měl jsem rád holubích křídel šum
Vlídna dívka jim házela hrách
mávání perutí víří prach
ptáci krouží a neznají strach
měl jsem rád starý dům jeho práh

Rf Dmi G7 C Ami
Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví
Dmi G7 C
míval stáj vroubenou bílej štít
Dmi G7 C Ami
kde je dům holubí a ta dívka kde spí
Dmi E Ami
vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít

- 2) Sdílný déšť vypráví okapům
bláhový, kdo hledá tenhle dům
odrůstáš chlapeckým střevíčkům
neslyšíš holubích křídel šum
nabízej úplatou cokoli
nepojíš cukrových homolí
můžeš mít třeba zrak sokolí
nespatříš ztracené údolí

Rf

127. Zítra ráno v pět

- 1) Ami C
Až zítra ráno v pět mě ke zdi postaví
Dmi G Ami C
ještě si naposled dám vodku na zdraví
Dmi G C Ami
s očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
Dmi G Ami C
a pak vzpomenu si má lásko na tebe
Dmi G C Ami
na ná na na na ná, na ná na na na ná
Dmi G Ami
a pak vzpomenu si na tebe
- 2) Až zítra ráno v pět ke mně přijde kněz
řeknu mu že se splet že se mi nechce do nebes
že žil jsem jak jsem žil a tak i dožiju
/: co jsem si nadrobil, to si i vypiju :/
- 3) Až zítra ráno v pět poručík řekne pal
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal
pak slunci zamávám a líto přijde mi
/:že tě lásko nechávám samotnou tady na zemi:/
- 4) Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet já u zdi budu stát
tak přilož na oheň a smutek v srdci skryj
/: prosím nezapomeň, nezapomeň a žij :/

128. Tymián

1) $\begin{array}{c} C \quad F \quad C \\ F \quad C \\ \text{někdo rád a někdo zmaten} \\ F \quad G \\ \text{kdo se vrací není sám} \\ Dmi \quad F \\ \text{je to věc když pro nás voní} \\ C \quad F \quad C \\ \text{s hor divokej tymián} \end{array}$

Léto zůstaň, zůstaň
dlouho hřej a spal nám rány
až po okraj naplně džbán
je to věc když pro nás voní
s hor divokej tymián

Rf $\begin{array}{c} F \quad C \\ F \quad G \\ \text{když do vázy natrhám} \\ Dmi \quad F \\ \text{bílou nocí k milování} \\ C \quad F \quad C \\ \text{s hor divokej tymián} \end{array}$

2) Dál za vozem trávou prachem
někdy krokem, někdy trapem
kdo se vrací domů k nám
je to věc když pro nás voní
s hor divokej tymián

Rf

126. Panenka

1) $\begin{array}{c} C \quad F \quad C \quad F \\ C \quad G \quad G7 \\ \text{Co skrýváš za víčky a plameny svíčky} \\ F \quad C \quad F \quad C \\ \text{Snad houf bílých holubic nebo jen žal} \\ G \quad C \\ \text{Tak skončil ten první den zmáčený krví} \\ \text{Ani pout'ovou panenku nezanechal} \end{array}$

Rf $\begin{array}{c} C \quad F \quad C \quad G \\ F \quad C \quad G \quad G7 \\ \text{Otevři oči ty uspěchaná} \\ F \quad C \quad F \quad C \\ \text{dámo uplakaná} \\ G \quad C \\ \text{otevři oči ta hloupá noc končí} \\ \text{a mír je mezi náma} \end{array}$

2) Už si oblékni šaty a řetízek zlatý
a umyj se půjdeme na karneval
a na bílou kůži ti napíšu tuží
že dámou jsi byla a zůstáváš dál

Rf

129. Prý já to byl

- D
1) Prý já to byl, prý já zdvih svůj nůž
A G D
když pod lampou zhas jak plyn náhle muž.
- Spousta svědků náhodných pravdu má svou,
A G D
„tenhle vraždil“ řekli „hned potom plách noční tmou“.
- Soud váhal sám jestli jsem vrah co tmou plách
a já stál, tiše stál, klesla má miska vah
já tou dobou tvou náruč sám hřál
tím můj přítel, tvůj muž, slova pravdy z úst mi vzal.

Rf G D G D
Ty scházíš s hor a máš svůj šál
G D G D
a vítr jak chór nám zpívá dál
G D
ty pravdu znáš, já v hlíně spím,
G A D
ty pravdu znáš, já vím.

- 2) Ten černý tvůj šál, ukryl tvou tvář zlou,
já smích ti přál, šál však chtěl slzu tvou
kat svou práci znal, já teď spím v hlíně sám,
tvůj dlouhý šál má tvůj pláč ke svým hrám.

Rf

131. Rákosí

- C F C
1) Když rákosí větrem se chví,
Ami F G G7
dým nestoupá, každý tvor ví,
C F C
že bouře zlá skloní hlavy nám,
F G G7 C
v ten čas i já pokání znám.
- 2) Na vodní pláň lehá si stín,
krajina zlá, šedá jako cín
už neskrývá povahu svou zlou,
než přijde déšť spojí se s tmou.
- 3) Už přišel déšť, tvář neskrývám,
omývá zem, tu vláhu znám,
i rákosí stříbrem rozhoupá
a v potocích listí vykoupá.
- 4) Dokázal déšť letní tíhu smýt,
omyl ti tvář, duši nechal být,
v ní roste stín, jas jí upírá,
před sluncem mříž pevně zavírá

132. Sedlo z bodláků

- 1) A D
Noc obléká do černejch šatů stíny
 A E
a Velkej vůz na nebi zůstal stát,
 A D
u ohně suší svý potem ztvrdlý džíny
 A E A
jeden z těch hochů, který navyknul se štvát
 D A
Za stádem koní a za tím kde snad vidí ráj,
 E
kde stromy voní kouzelným údolím,
 A D A
je poslední ke slunci obrácená stáj,
 E A
tam značka vypálená ohněm nebolí.
- 2) Jeden z těch hochů co po ránu se posadí
do sedla z bodláků za uzdu krvavou
a který čeká že možná jednou uvidí
stříbrný stádo pádit zlatou oblohou
Tak pokaždý když touhle cestou utíká
a nespátí na horách ledy tát,
tak dobře ví že zima stáda zamyká
a že mu nezbejvá než svýmu snu se smát.

130. Island

- C Ami F G C
1) Má zem je krásná jako stín červených borovic
C mi F E7
tam kde je Island hoří den jako knot voskovic,
Ami G Ami
hřímá zemí fjordů severák,
F Dmi E E7
má země zpívá jako pták
C Ami F G C
vím, že příliš vzdálená, vzdálená, vzdálená.
- 2) Můj starý kompas na svou zem dávno už zapomněl,
jít za modrou střelkou v pravý čas nikdy jsem neuměl
když září na obloze Velký vůz,
zpívám o své zemi smutný blues,
o zemi kde roste jen lišejník, jenom mech a lišejník.
- 3) Tam kde můj otec míval dům z červených borovic
vítr už odvál všechen dým ze starých voskovic
o tom kde jsou lidé co jsem znal,
o dívce kterou jsem nikdy nepoznal
jen staré ságy zpívají, zpívají, zpívají.

133. Ave Maria

C Ami F Fmi C
Otrhán a bídný sedí tulák starý
G C
v Rio de Janeiro,
Ami
opuchlou rukou něžně objímá
F
kytaru svou
Fmi C
a k staré písni akordy hledá,
G C
lá la la lá, lá la la lá,
C Ami
však nikdo z lidí jež kolem chodí
F
nechce ji znát,
Fmi C
srdce tvrdá almužnu malou
G C
nechtějí dát, nechtějí dát
F C
Tu náhle zvoní dvě mince zlaté
G C
o jeho talíř, to je Maria,
Fmi C
ave Maria, vždy milosrdná,
G Fmi G
ave Maria, ave Maria,
F
o lásce nekonečné zpívá,
C
o lásce jež před námi skrývá
G C F C
ave Maria

135. Mexická svatba

- A E
1) Jednou jsem bloudil mexickou pampou
A
měsíc mi svítil stříbrnou lampou
D
/:nad hlavou měl jsem hvězdnaté nebe
E A
myšlenky moje byly u tebe :/
2) A pak jsem dojel k malému ranči
kde všechno zpívá a kde všechno tančí
/:mexická svatba právě tam byla
a ty jsi byla ke mně tak milá:/
3) Přišla jsi ke mně číš vína v ruce
já ztratil hlavu, já ztratil srdce
/:a od té doby pampou se toulám
v měsíčních nocích své štěstí hledám:/'

136. Tom Dooley

- D
1) Hlavu skloň Tome Dooley,
A
propukni v hořký pláč,
to proto Tome Dooley
D
žes byl tak velkej rváč.
- 2) Potkal jsi dívku v horách
a měl jsi ostrý nůž,
potkal jsi dívku v horách
a nepotkáš ji už.
- 3) Ty její vlasy černé,
do copu spletené,
ty její oči černé,
ty okouzlili tě.
- 4) Pro ni jsi zabil muže
který ji miloval,
pro ni jsi zabil muže
a zítra zemřeš sám.
- 5) Slunko už vychází,
nový den nastává,
slunko už vychází,
Tom Dooley umírá.
- 6) Nikdo už nevzpomene
na Toma Dooleyho,
jenom ty oči věrné
pláčí dnes pro něho.
- 7) = 1)

134. Barevný šál

- C F C
1) Dej na hrob můj barevný šál,
Ami F G G7
odpusť mi hřích, já se strašně bál,
C F C
dál chci se prát i když prohrávám
F G G7 C
ve chvíli té když zhasínám.
- 2) Dej na hrob můj barevný šál,
odpusť mi hřích, já se hrozně bál,
a do dlaní dej mi slunce žár,
dej listopad, v něm listů pár.
- 3) Jak bílý sníh tu vyhlížím.,
já měl rád smích, taky dívčí klín,
do vysokých trav chodil jsem k ní
když navečer každý motýl sní.
- 4) Dej na hrob můj barevný šál,
odpusť mi hřích, já se hrozně bál,
odcházím dál, nemám dost sil,
jak psanec dál bych tu věčně žil.

137. Létání

- 1) Vytáh jsem zátěž z kabátu, pak prostě párkrát máv
a vzlétl k nebi jako píseň tam dole zmlknul dav,
dav lidí co chce záplatu na poškozený vkus,
vždyť obejmul je strach a tíseň když popíjeli džús.

Rf Létává se nejlíp k ránu když se ptáci probudí,
chce to znát houpavej pocit když tě v zádech zastudí
létá ten kdo shodil zátěž co ho drží na zemi,
chce to znát houpavej poit, nebudem nikdy znavení.

- 2) Létal jsem jen tak v pyžamu, bez kravaty a sám,
pak zatoužil si v městě sednout na okenní rám,
večer už tloukl na hrany všech zvonů v kostelích
a já už se chtěl znovu zvednout, když zaslechl jsem smích.

Rf

- 3) Tam stála dívka v košili a tvář jí líbal stín,
ten její úsměv heboučkový byl jak králův hermelín
všech hodin ruce prosily, prý vrať se rychle zpět
a dívka chtěla ukázat styl, abych s ní někam vzlét.

Rf

139. Tři hvězdy měl prapor

- 1) Mě zdál se sen jak hvězdy jdou spát a ráno se budím, slyším trubku hrát,
hej mládenče vstávej, s námi musíš jít dál tři hvězdy měl prapor, co nad námi vlál

- 1) Mně navlíkli kabát a do rukou zbraň,
prej střílet teď musím, oni ukážou kam,
mý holce tečou slzy a dává mi šál
tři hvězdy měl prapor, co nad námi vlál.

- 2) Ten šál, můj hochu, musíš u sebe mít
až zpátky se vrátíš, budeš se mnou zas žít
už rachotí kola, kraj mizí mi v dál,
tři hvězdy měl prapor, co nad námi vlál.

- 3) Už týden jsme jeli a pak náhle stát;
hoši, povídá seržant, tady budem se rvát,
příkop studí, chvíle dlouhá a já se tak bál
tři hvězdy měl prapor, co nad námi vlál.

- 4) A pak náhle rána a cirkus začíná,
elá hop, mládenci smeknout, život někdy končívá,
slečna smrt na nás volá : „Hoši, začíná bál!“
Tři hvězdy měl prapor, co nad námi vlál.

- 5) Třikrát mění se lidé, s novou chutí jdou se bít,
jenom mně paní s kosou tady nechala být,
boj se končí, už je volno, jdeme na štěstí pít
tři hvězdy měl prapor, co nad námi vlál.

- 6) Boj se končí, už je volno, jdem na štěstí pít,
vtom potkám holku hezkou a žít, chce se žít,
ráno vřeští trubka, volá seržant :“Hoši, jdeme dál!“
tři hvězdy měl prapor, co nad námi vlál

- 7) Marně hledám svůj šál a pak musím už jít,
kámoš vedle chtěl si nabít a pak rána a klid
zas jak ve snu padaj hvězdy, na mým těle leží šál,
tři hvězdy měl prapor a zbyl z něj jen cár.

140. Lákání

- 1) D A G D
Kam bys teď v noci jel, usnulo stádo,
 A G A
oheň zhas, měsíc už pouť svoji vzdal
D A G D
stejně sám nevíš, kam dojet's chtěl ráno.
 A G D
Žádnej kůň stopu ti nezanechal

Rf D A D G D A
Lákání, lákání,
 G D
/:bláhový volání, široko daleko
 A D D7
žádnej chlap k sehnání :/
bláhový volání, široko daleko
žádnej chlap k sehnání

- 2) Slanina na pánvi na tebe syčí,
z kůží ti připravím bezpečnej kryt
jsem sama na ranči, to mě snad zničí,
můžem tu do rána poklidně snít.
- Rf
- 3) Až ráno před rančem první pták hýkne
pojedeš dál k horám, snad jsi tam chtěl
na krk ti uvážu svůj novej šátek
abys na tuhle noc nezapomněl.

Rf

138. Montgomery

- 1) C C7 F Dmi
Děšť ti holka smáčel vlasy,
 G G7 C G
z tvch očí zbyl prázdnej kruh,
 C C7 F Dmi
kde je zbytek tvojí krásy
 G G7 C G
to ví dneska jenom bůh.

Rf Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony,
děšť ti smeje se rtů růž.

- 2) Na kopečku v prachu cesty
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty
ale ruka leží dál.

Rf

- 3) Tvář máš zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár děsnejch chvil,
proužek krve stéká prachem,
děšť ti slepil vlas jak jíl.

Rf

- 4) Děšť ti šeptá jeho jméno
šeptá ho i listoví
že ji měl rád nadevšecko
to se nikdo nedoví

Rf

- 5) Nedočkáš se eskadrony
velký chlouby mrtvejch všech
najdeš hroby mezi stromy
šest stop hlíny v smutnejch zdech

Rf

141. Ještě chvíli zůstaň

- 1) $\begin{matrix} C & & Am \\ C & & Am \\ Dmi & F & Dmi \\ F & G & G7 \end{matrix}$
Ještě chvíli zůstaň a pusu mi dej,
musíme se loučit, tak se tedy měj,
já dostal rozkaz a proto musím jít
s jiným klukem jako já se bít.

Možná že se vrátím nebo taky ne,
možná, že mé tělo černá zem skryje.
Až budeš jednou u pomníčku stát,
vzpomeň na mě v dobrém, já nechtěl umírat.

- Rf Nebuď tolik smutná a pusu mi dej,
mně taky není lehké, tak se teda měj,
snad přijde doba, kdy nebudem se prát
a kdy bude mít člověk člověka rád.

- Rec Z vojny se už nevrátil.
Na jeho hrobě zbyla malá kytka a stará zaprášená dřevá helma.
Ona tam tiše stála a plakala a na rtech jí pálil poslední polibek
a jako ve snách slyšela jeho poslední slova :

Rf

143. Tommy

- 1) $\begin{matrix} C & & Dmi & G & C \\ Dmi & G & C \\ Emi & Dmi & G \\ C & Emi & Dmi & G \\ C & & F \end{matrix}$
Tommy, můj drahej Tommy, kam jsi to šel,
Tommy, můj drahej Tommy, rád jsi mě měl,
zavolej jó zavolej z té velké dálky,
z války mě zavolej, z té hrozný války,
Tommy můj, Tommy můj nejdražší,
co mi tě unáší v dál.

- 2) Tommy, můj drahej Tommy, čekám tvůj list,
plakat budou i stromy až ho budu číst
za moře, jó za moře letí mé přání,
vrať se mi, jó vrať se mi, co ti v tom brání.
Tommy můj prosím tě vrať se k nám,
vždyť já tu steskem umírám.

- 3) Tommy, tvůj drahej Tommy už dávno pad,
už ti tvůj Tommy nebude hrát.
Nevěřím, já nevěřím té zprávě lživý,
slyším ho u dveří, Tommy je živý,
Tommy můj, Tommy můj nejdražší
zaspívej písničku mou.

144. Čtvrté přání

- 1) $\begin{array}{cc} C & Dmi \\ G & C \end{array}$
Příběh který právě teď chystám se vám vyprávět
trochu připomíná svět kam se velcí nepouští
 $\begin{array}{cc} Ami & Dmi \\ G & C \end{array}$
čtyři bratři na poušti dali stařečkovi pít
a on jim řek, že jim vyplní tři přání.
- 2) Nejdřív nejstarší si přál : dej mi zámek, ať jsem král,
druhý boháčem chtěl být, třetí tisíc dívek mít
a co přál si nejmladší, to už se nikdo nedoví,
protože v pohádkách jsou jen tři přání.
- 3) Než bys okem mžik, stál tu zámek, dívek šik,
rázem stál tu tváří v tvář boháč, král i otrokář,
kam se poděl ten nejmladší, to už se nikdo nedoví,
protože v pohádkách jsou jen tři přání.
- 4) A pak přišla žízeň zlá a s ní bouře písečná,
rázem stál tu smrti v tvář boháč, král i otrokář
marně prosí, chtějí pít, vždyť mají vše co chtěli mít
a v pohádkách jsou jen tři přání.
- 5) Možná že se vám zdá zas, že příběh dávno smazal čas,
svět se stále otáčí a tři přání nestačí.
Kdo to říkal, kdožpak ví, dost možná že ten nejmladší
když kolem šel za čtvrtým přáním.

142. Umírající pastevec

- 1) $\begin{array}{ccc} A & E & A \\ D & A & E \\ A & E & A \\ D & E & A \end{array}$
Krev barvila pod hochem trávu
a kamarád k němu si sed
když sedlem mu podložil hlavu,
on trochu se nadzved a řek :
„Dej bič ke mně a přeže mne deku
a odkopej hlíny pět stop,
kam nemůže sup ani dingo
a stín ať mám, kde bude hrob.
- 2) Pak osekej pěkný dva kůly,
ty chtěl bych mít u hlavy svý
a kříž do nich vyřež a sedlo
ať vidí se kdo tady spí.
Tam v kotlíku mám trochu čaje,
číš nalej moji i svou
a ťuknem ať příště se sejdem,
kam po smrti pasteveci jdou.
- 3) Slyš,, zakňučel podivně dingo
a volá mě, přišel už čas,
tu nezvoní pastevcům hrana,
tu jinej se ozývá hlas.
Až padne sem večerní soumrak
a slunce až přestane hřát,
až na všechno ulehnou stíny,
tak vzpomeňte kdo sem šel spát“.

145. Kovbojův nářek

1) $\begin{array}{cccc} C & Emi & C & G \\ C & F & C & G \end{array}$
Když v Laredu tenkrát jsem ulicí brouzдал
 $\begin{array}{cccc} C & Emi & C & G \\ C & F & G & C \end{array}$
když v Laredu tenkrát jsem poprvé byl,
já kovboje zahlíd, byl přikrytej plátnem,
tím běloučkým plátnem co studí jak jíl.

2) At' písťaly kvílí a bubny v tu chvíli
mi zadrnčí pohřebním průvodem mým,
tam v údolí u nás mě přikrejte hlínou,
jsem mladičkej kovboj a chybil jsem, vím.

3) Šest hazardních hráčů at' vezme mou rakev,
šest kovbojů zazpívá nad hrobem mým
a vemte mě na hřbitov, zahažte hlínou,
jsem kovboj a hodně jsem chybil, já vím.

4) Šest veselých kovbojů ponese rakev,
šest nejhezčích dívek mě doprovodí
a kytici růží mi na rakev dejte
at' hroudy tak prudce mě neuchopí.

147. Náhrobní kámen

1) $\begin{array}{cccc} G & Emi & G & A \\ G & C & G & \end{array}$
Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou,
kde rostou stromy bez listí,
 $\begin{array}{cccc} Emi & G & A & \end{array}$
pak dojdeš na místo, kde tvý slzy padnou
 $\begin{array}{ccc} G & C & G \end{array}$
na hrob kterej nikdo nečistí

2) Jen starej rozbitej náhrobní kámen
ti řekne, kdo už nemoh dál,
tak sepni ruce svý a zašeptej amen,
at' jsi tulák nebo král.

Rec. Dřív chodilo děvče s kyticí růží,
rozdávalo všem lidem štěstí a svůj smích.
Oči jí maloval sám d'ábel černou tuší,
pod jejím krokem tával sníh.

3) Všem lidem dávala náručí plnou
sázela kytky podél cest.
Jednou však zmizela jako když utne,
přestaly rázem růže kvést.

4) Pak jsem ji uviděl, ubohou vílu,
na zvadlých květech věčně snít
všem lidem rozdala svou lásku a sílu
takže už sama nemohla dál žít.

5) Tak jsem jí postavil ten náhrobní kámen
a čerstvé růže jsem jí dal,
pak jsem se pomodlil a zašeptal „amen“
a svoji píseň jsem jí hrál.

6) = 1)

7) = 2)

148. Píseční jezdcí

- 1) C G
Nečekej už marně dál
C
kdy se jezdec objeví,
F
kde skončila cesta má
C G C
jen vítr a písek ví.
G
Vítr pouště směr mi vzal,
C
smál se i mýmu bloudění,
F
ten vítr písňě bláznům hrál,
C G C
tvý slzy v písek promění.
- 2) Vítr a písek to ví,
já tvý jméno nevolal,
v očích písek, na rtech smích,
dál jsem se smál,
Vítr kterej směr mi vzal
jenom hvízdal, jen se smál
a já s ním se začal smát
když můj kůň už nemoh dál.
- 3) Nečekej už marně dál,
nevrátím se, už to víš
kůň můj tajnou stezku znal,
do mraků se dívej výš,
Mrak podivnej uvidíš
co se jezdcí podobá,
písňě jezdců písečných
s větrem hvízdám, si i já.

146. Divoký koně

- Ami Dmi Ami C Dmi Ami
1) Já viděl divoký koně, běželi soumrakem
Ami Dmi Ami C Dmi Ami
já viděl divoký koně, běželi soumrakem
Dmi Ami Dmi Ami Gdim F
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem
Dmi Ami Dmi Ami E Ami
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem
- 2) /: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor :/
/: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor :/
- 3) /: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost :/
/: naše touho ještě neumírej, sil máme dost :/
- 4) /: V nozdrách sládné zápach klisen na břehu jezera :/
/: milování je divoká píseň večera :/
- 5) /: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :/
/: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků :/
- 6) /: Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat :/
/: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád :/

Já viděl divoký koně

152. Jsem potulnej kovboj

- 1) $\begin{matrix} C & & F & & C \\ & Ami & Dmi & & G \end{matrix}$
Jsem potulnej kovboj, já se potloukám,
od ranče k ranči se najímat dám
 $\begin{matrix} C & & C7 & & F & & C \end{matrix}$
v těch mlžnejch horách na konci štreky
 $\begin{matrix} & Ami & Dmi & G & C \end{matrix}$
potkal jsem holku od Červený řeky.
- 2) Pak začlo mé trápení a spousta běd
když táta se bál, abych mu jí nesved
a v těch mlžnejch horách na konci štreky
dal hlídat dceru od Červený řeky.
- 3) Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed skal
abych se s ní konečně pomiloval
a v těch mlžnejch horách na konci štreky
já líbal holku vod Červený řeky.
- 4) Sotva mi však řekla „miláčku můj“,
Ze skal se ozvalo „bídáku stůj!“
V těch mlžnejch horách na konci štreky
stál její táta vod Červený řeky.
- 5) Tam pušky se ježily, moc jich bylo,
mně štěstí se najednou vytratilo
a v těch mlžnejch horách na konci štreky
já obklíčenej byl u Červený řeky.
- 6) Pak ke slovu přišla má pistol a pěst,
já poslal je na jednu z nejdelších cest
a v těch mlžnejch horách na konci štreky
já vez sem si holku vod Červený řeky.

150. Jednou budem dál

- 1) $\begin{matrix} C & & F & & C \\ & & F & & C \end{matrix}$
Jednou budem dál,
 $\begin{matrix} & & F & & C \end{matrix}$
jednou budem dál,
 $\begin{matrix} & & F & G7 & Ami \end{matrix}$
jednou budem dál
 $\begin{matrix} D & G & F & G \end{matrix}$
já vím
 $\begin{matrix} F & & C \end{matrix}$
jen víru mít,
 $\begin{matrix} F & G & Ami \end{matrix}$
doufat a jít,
 $\begin{matrix} C & & F & & C & G & C \end{matrix}$
jednou budem dál já vím
- 2) Cíl je blízko nás
- 3) Jednou přijde mír
- 4) Jednou budem dál

153. Nezacházej slunce

- G Ami
1) Nezacházej slunce, nezacházej ještě
D7 C D7
já mám potěšení na dalekej cestě
G Emi G D7 G
já mám potěšení na dalekej cestě
- 2) Já mám potěšení mezi hory doly
/:žádnej neuvěří, co je mezi námi:/
- 3) Mezi námi dvouma láska nejstálejší
/:a ta musí trvat do smrti nejdlejší:/
- 4) Trvej lásko trvej, nepřestávej trvat
až budou skřiváci o půlnoci zpívat

155. Kůň bílý jak sníh

- D Emi
1) Kdysi byl mojí láskou kůň bílej jako sníh,
A D
bělostná hříva mu vlála do všech dětskejch snů mých.
- 2) Táta neměl moc peněz, celý roky se dřel,
nadělal spoustu dluhů jenom aby ho měl
- 3) Když pak s bělouškem prvně na dostihy šel,
na jeho rychlý nohy vsadil všechno co měl.
- 4) Bělouš běžel tak lehce jako by vánek vál,
Všechny koně a jezdce za sebou zanechal.
- 5) Při každém jeho skoku rostla naděje v nás,
při jednom ale upad a zlomil si vaz.
- 6) Táta neřekl slovo jako socha tam stál
a já poprvé viděl jak se rozplakal.
- 7) Kdysi byl mojí láskou kůň bílej jako sníh
bělostná hříva mu vlála do všech dětskejch snů mých.

156. Povídej

- 1) ^C Povídej ^G jestli ^C tě má ^G hodně ^C rád, ^G víc ^C než ^C já,
jestli ^{Emi} když ^F večer ^C jdeš ^G spát ^C ti ^C polibek ^C dá
tak ^F jako ^C já,
to ^C už ^G je ^C dávno, ^C tak ^C povídej, ^C hej ^C povídej.
- 2) Povídej, ^C nechal ^D tě ^F být, ^C vždyť ^C měl ^C tě ^C tak ^C rád
nebo ^C ho ^C nechala ^C jít, ^C když ^C šel ^C k ^C jiný ^C spát
tak ^C jako ^C mě,
to ^C už ^C je ^C dávno, ^C tak ^C povídej, ^C hej ^C povídej.
- 3) Povídej, ^C ne ^C já ^C se ^C nevrátím, ^C běž ^C domů ^C spát,
tvou ^C lásku ^C ti ^C vyplatím, ^C víc ^C nemůžu ^C dát
jak ^C jsem ^C dal ^C dřív,
to ^C už ^C je ^C dávno, ^C tak ^C povídej, ^C hej ^C povídej.
- Povídej, ^C povídej, ^C povídej, ^C hej ^C povídej.

154. Pampelišky

- 1) ^A Hora ^E skrývá ^A slunce ^A pod ^D klobouk,
vítr ^D s ^A hor ^E do ^A pampelišek ^A fouk,
jak ^D zlaté ^A kvítí ^E jasné ^A hvězdy ^A jsou,
snad ^D až ^A k ^E tobě ^A má ^D drahá ^A dolétnou
jak ^A zlaté ^E kvítí ^A jasné ^A hvězdy ^A jsou,
snad ^A až ^E k ^A tobě ^A má ^A drahá ^A dolétnou
- 2) ^A Z ^E oblaků ^A až ^A k ^A tobě ^A doletí,
podle ^A nich ^A budeš ^A mít ^A pět ^A dětí,
/: ^A ty ^A budou ^A krásný ^A tak ^A jako ^A jsi ^A ty,
tak ^A dobrou ^A noc ^A má ^A drahá, ^A sladce ^A spi ^A :/
- 3) ^A Kouzelná ^E je ^A řeka ^A na ^A horách,
po ^A ní ^A chodím ^A sám ^A jak ^A v ^A mátoháč,
/: ^A měl ^A jsem ^A tě ^A rád, ^A ty ^A bylas ^A láska ^A má
a ^A mně ^A se ^A zdá, ^A že ^A se ^A na ^A mě ^A s ^A nebe ^A usmíváš ^A :/
- 4) ^A Tichá ^E píseň ^A nese ^A se ^A nocí
k ^A ostatním ^A hochům ^A toulavých ^A srdcí,
/: ^A utichla ^A bendža, ^A zmlkly ^A kytary,
tak ^A buď ^A sbohem, ^A mé ^A krásné ^A děvče ^A z ^A Montany ^A :/
- 5) ^A V ^E koflíce ^A spinká ^A hošík ^A maličký,
přemýšlím ^A o ^A čempak ^A asi ^A sní
/: ^A on ^A zdědí ^A po ^A mně ^A brašnu ^A toulavou
a ^A půjde ^A tam ^A kde ^A pampelišky ^A jsou ^A :/

157. Žít, žít

1) C Ami
Až přijde čas tak pochopíš,
Dmi G C
i život za lásku položíš,
 Ami
štěstí je největším bohatstvím,
 Dmi G C
já mít tu moc tak vás podělím.

 Ami
Rf Žít, žít, za láskou jít,
Dmi G
růže rozdávat, štěstí rozdávat
C AmI
a žít, žít, za láskou jít,
Dmi G
ona jediná velké kouzlo má
C G
a nás spoutává.

2) Setři si slzu z očí svých,
já vím kam se poděl tvůj šťastnej smích,
zpívej svou píseň vojákům
„připněte růže k bodákům“

Rf

3) Zas běží lidé do války,
proč zní hlas bubnů do dálky,
zpívej tu píseň se mnou dál,
možná, že přehluší povel „Pal!“

Rf

159. Dajána

 C Ami Dmi G
1) Lidé o ní říkají že je v lásce nestálá
C Ami Dmi G
ona zatím potají jediného v mysli má
C Ami Dmi G
na toho kdo klid jí vzal dnem i nocí čeká dál
C Ami Dmi G C
krásná a bláhová Dajána.

2) Ten kdo klid jí navždy vzal odešel si bůh ví kam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
krásná a bláhová Dajána.

3) Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny jež voní skořicí, sny jež nelze obejmout
sama bude věčně snít, nenalezne nikdy klid
krásná a bláhová Dajána.

160. Lady Black

- Emi
1) Má černé oči, černý vlas, když zpívá má překrásný hlas,
D Emi
černé šaty nosí, říkají jí Lady Black.
- Když zpívá tak já procítám a přitom slzy v očích mám
D Emi
a chápu štěstí, chápu lásku, chápu Lady Black.
- 2) Ta píseň slova nesnáší, přesto útěchu přináší,
v ní srdce je i duše týhle malý Lady Black.
Jak rád bych takhle uměl hrát, jak rád bych ji se viděl smát,
jak rád bych štěstí své přenechal malý Lady Black.
- 3) Ji v mládí nikdo nehladil, nevlastní otec ji jen bil
když z hospody se vracel domů k malý Lady Black.
Když plakat potom přestala tak tichounce si zpívala
tu píseň, kterou dodnes zpívá malá Lady Black.
- 4) Když jí bylo šestnáct či víc tak odešla od otce pryč
a doma lístek nechala mu „sbohem Lady Black“.
Za peníze co šetřila starou kytaru koupila
a na lavičce v parku hrála malá Lady Black.
- 5) Často asi měla hlad a často neměla kde spát,
však mý pozvání nepřijala nikdy malá Lady Black.
Měla své šaty havraní když snědla prášky na spaní
a druhý den už byla v nebi malá Lady Black.
- 6) Ten večer byl jsem v baru pít a vůbec už jsem nechtěl žít,
když jsem si vzpomněl že už není malá Lady Black.
Pak řek jsem si ty musíš dál už kvůli tomu abys hrál
tu píseň kterou dodnes zpívá malá Lady Black

158. Dívčí hymna

- A E A
1) Pro jednu vousatou tvář, japapapam,
E A
jít zmučená před oltář, japapapam,
D A E A
pít vodu s ledem, být pod dohledem
E
a trhat kalendář.
- A
Rf Děvčata sláva, každá uznává,
E
že když se vdává, že vlastně prodělává
je nás tu málo kterým se zdálo
A
že by je u vařečky taky něco hrálo,
děvčata sláva, každá uznává
D
že muž je akcie, na níž se prodělává,
A
nám slunce září v lednu i v září,
E A
je nás tu málo, ale moc mužů nás žádá
japapapam
- 2) Manželství je krásná věc, japapapam,
to ví každý pitomec, japapapam,
ale svobodně žít, klid v životě mít
umí jen děvčata.
Rf

161. Čekej tiše

- 1) Čekej tiše až mraky měsíc rozpletou,
pak se dej na cestu známou staletou,
najdi si zem, kam stopy lidí nevedou,
kam mohou jen ti, kteří štěstí dát dovedou
- 2) Tam mě hledej, až zem ránem zrůžoví,
tam je cíl a nikdo víc ti nepoví.
Svět chci ti dát, nenech mě stát tak bezradnou
a navíc hvězdy, které ti svítí, ty nepadnou.
- /: Usínej a zvony zlacené zazvoní, a ty to víš,
usínej a neříkej že ne, neříkej, že netrefíš.
- 3) Usni tiše až měsíc mraky rozpletou,
pak se dej na cestu známou, staletou,
najdi si zem, kde stopy lidí nejsou znát,
kam mohou jen ti, kteří štěstí dovedou dát

163. Feleena

- 1) Z vojenské stanice tam poblíž hranice
Mexičan Joy svoji černovlasou ženu měl
a domek hliněnej s malými okny,
z kterých mu mávala když kolem s patrolou jel
dítě spolu měli před Květnou nedělí
a vítr dětský pláč svou písní přehlušoval.
- Rf Ústa s barvou vína a jméno Feleena
té dívce mexické osud tam do vínku dal.
- 2) Když malá bývala vždy ráda sedala
na kopci odkud vídávala z El Passa zář
a vítr z večera plný těch světél
šeptal jí do snění a chladil jí horkou tvář
jak poníka laso táhlo jí El Passo
a tátu prosila aby ji tam někdy vzal.
- Rf A roky běžely, děvče už dospělý
rozhodlo se že chce jenom tam v El Passu žít.
Otec když tvrdě spal vzala své šaty
a vítr pomáhal jí stopy k El Passu skrýt
tam život začíná červená kantýna,
její smích orchestru honky tong přehlušoval.
- Rf Už není nevinná číšnice Feleena,
už lásku od dneška do zítřka moc dobře zná,
zná sliby pastorů, zlato prospektorů
a přitom se jí o jedný velký lásce zdá,
až přišlo to štěstí, vstoupil jí do cesty
muž kterej jinej než ty co dřív znala se zdál.
- Rf

DADG

- 5) Oči plný něhy a divný příběhy
vyprávěl a hned neřikal že jí má rád,
písničky o koních, balady z farem
s bendžem jí zpíval a s větrem uměl se smát.
Teď život začíná, cítila Feleena,
po pláních chodili a vítr s nimi se smál.

Rf GDAD

- 6) Z vojenské posádky dal se s ním do hádky
chlap ktorej pro sebe Feleenu marně mít chtěl
zvuky dvou výstřelů zazněly nocí
ale jen jeden z těch výstřelů měl správněj směr
stýská se Feleeně v červený kantýně,
on rychle odjížděl když měsíc za mrakem stál.

Rf

- 7) Náboje u pasu čekali v El Passu
v záloze ti, co mu nechtěli Feleenu přát
v sedle se naklonil tak nějak stranou
a velkéj rudej květ začal mít na prsou znát
„konec je naděje na všechno pozdě je
Feleeno neplač a směj se jak já jsem se smál“

Rf

- 8) Pušku z jeho sedla proti nim pozvedla
a zas se ozvala smrtící série ran
růže z jejích vlasů k pasu mu upadla
a ticho už rušil jenom křik divokejch vran.
Pár jezdců zbloudilých slyšelo jejich smích,
vítr ho za nocích směrem od El Passa hnal.

Rf

162. Dům U vycházejícího slunce

- 1) $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{C} & \text{Dmi} & \text{F} \\ \text{Ami} & \text{C} & \text{E} & \text{E7} \end{matrix}$
Snad znáš ten dům za New Orleans,
ve štítu znak slunce má,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{C} & \text{Dmi} & \text{F} \\ \text{Ami} & \text{E} & \text{Ami} & \text{E7} \end{matrix}$
je to dům kde lká sto chlapců ubohých
a v němž jsem skejs i já.
- 2) Mí mámě bůh dal věnem
jen šít a prát blue jeans,
můj táta, ten se flákal jen
sám za New Orleans.
- 3) Bankrotář se zhroutil před hernou,
on bídu měl svou a chlast,
k putykám on táh' svou pout' mizernou,
on znal jen pít a krást.
- 4) Být matkou, dám svejm synům
lepší dům než měl kdo z nás,
ten dům v němž spím má emblém slunečný
a v něm je sníh a mráz.
- 5) Kdybych směl se hnout z těch kleští,
pěstí vytrhnout tu mříž,
jak v snách bych šel po New Orleans
a měl tam k slunci blíž.
- 6) Teď znáš ten dům za New Orleans,
ve štítu znak slunce má,
je to dům kde lká sto chlapců ubohých
a v něm jsem skejs i já.

164. Odešel

1) G
Můj milý nechce mě líbat,
Emi
na chvíli jinou prý má rád,
C
netouží po mojí lásce,
D7
jiné prý daroval srdce.

Rf Odešel, neotočil se
odešel, nerozloučil se,
odešel, zmizel mi brzy
a mě z očí vytryskly slzy.

2) Prochází ty naše parky,
jinou prý líbá tam na rty,
netouží po mojí lásce,
jiné prý daroval srdce.

Rf

3) Poslední schůzka to byla,
srdce mé navždy ranila,
vepsala do čela vrásky,
nejhroznější slova lásky.

Rf

166. Dany

D A
1) Pustinou západu jede karavana
D
za zlatou horečkou větrem poháněná
G D
a zlé tornádo celou ji zahubilo.

A D
Jen jedno děcko zázrakem vyvázlo,

našel ho zlatokop, jmenoval se Jerry
našel ho pod vozem, dal mu jméno Dany,
po horách se s chlapcem toulal, po horách zlato hledal
a večer u ohně Danymu přikazoval :

Rf Jen Dany nevěř ženám, ženy jsou samý klam a mam,
jen Dany nevěř ženám, nebudeš oklamán,
za zlato si koupíš všechno, lásku i opojení,
jen Dany nevěř ženám, nepoznáš zklamání .

2) A Dany vyrostl v statného trapera
s postavou obra a pěstí boxera,
po horách se sám pak toulal, po horách zlato hledal
a večer u ohně si přikazoval :

Rf

3) A Dany neposlechl Jerryho dobré rady
a zašel do baru, do „baru nálady“
pověstná dívka rukou mu pokynula
a Dany ztratil hlavu, slepě ji následoval
a když se vracel k ránu pomalu vratkým krokem,
nějakej žárlivej nůž projel jeho bokem
a když umíral, na hory vzpomínal
a Jerryho dobré rady si připomínal.

Rf

167. Kytky

- 1) C Ami F G
Řekni kde ty kytky jsou, co se s nimi mohlo stát,
C Ami F G
řekni kde ty kytky jsou, kde mohou být.
C Ami F G
Dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
F C F G C
kdo to kdy pochopí proč to tak musí být.
- 2) Řekni kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni kde ty dívky jsou kde mohou být.
Muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí proč to tak musí být.
- 3) Řekni kde ti muži jsou, co se k čertu mohlo stát,
řekni kde ti muži jsou, kde mohou být.
Muži v plné polní jdou, do války zas je zvou,
kdo to kdy pochopí proč to tak musí být.
- 4) A kde jsou ti vojáci, lidi, co se mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být.
Řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, proč to tak musí být.
- 5) Řekni kde ty hroby jsou, co se asi mohlo stát,
řekni kde ty hroby jsou, kde mohou být.
Co tu kytek rozkvétá od jara až do léta,
kdo to kdy pochopí, proč to tak musí být.
- 6) Řekni kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni kde ty kytky jsou, kde mohou být.
Dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
kdo to kdy pochopí, proč to tak musí být
- 7) A já jedno přání mám jedno velký přání mám
a já jedno přání mám já přání mám
Ať ty kytky příště jsou jenom dívek ozdobou
/:musí to takhle být :/.

165. Růže kvetou dál

- 1) C
Ty kdo bloudíš sám a sám
F C
dlažbou měst a jejich špínou,
F C
smutkem dní a nudou línou,
G
já tě znám.
Ty kdos ztratil přízeň dam,
kdo jsi lásce ustlal v hrobě
škodíš tím jenom sám sobě,
že jsi sám.
- Rf F G
Podívej, kvete růže,
C F
podívej, kvete růže,
G C
podívej, kvete růže, ta tvá.
- Rf
- 2) Ty kdo nevíš kudy kam
samou bídou koncem týdne,
nemáš mládí právě klidné,
já to znám.
Kdo se topíš jako prám
v naší rozbouřené době,
v téhle chvíli právě tobě zaspívám:
- Rf
- 3) Ty kdo znáš se k dětským hrám,
ač tě bosé nohy zebou,
počkej na mne, půjdu s tebou,
já tě znám.
Slunce zamklo zlatý chrám,
noc, ta dáma v černé róbě
volá hvězdu a jdou obě
přímo k nám.
- Rf

168. Blátivá cesta

Rf C Emi F C
/:Blátivou, blátivou cestou dál nechceš jít
F C Emi
kde jen máš touhu bláznivou
Dmi G
kde jen máš, co chtěl jsi mít:/
C
co chtěl jsi mít

1) Ami G Ami
A tak se koukáš jak si kolem hrajou děti
C G C
na slunci kotě usíná
F G C Ami
a jak si před hospodou vyprávějí kmeti
D7 G
život prej stále začíná

Z města tě vyhánějí ocelový stíny
jak dřívě šel bys zase rád
z bejvalejch cest ti zbyly potrhany džíny
čas běží je to ale znát

Rf

2) Na poli pokoseným přepočítáš snopy
do trávy hlavu položíš
zdá se ti o holkách co vždycky oči klopi
po jiných ani netoužíš

měkký jsou stíny dole zrcadlí se řeka
nad jezem kolébá se prám
kolem je ticho že i vlastní hlas tě leká
a přesto necítíš se sám

Rf

170. Beduín

1) C Ami
Potkal v pusté poušti chudý beduin
F G C
karavanu bohatou
Ami
prosil o dva doušky smutný pouště syn
F G C
aby zahnal žízeň svou
F C
nejdřív ukaž cestu k městu v poušti
G
kde uzříme hájů palem houští
C Ami
pak ti vodu dáme vzkřikl bohatý
F G C
starý arab s tváří zlou

Rf Ami F G C
Daleká je tvoje cesta s karavanou
Ami F G C
sotva spatříš brány města zítra ráno

2) Potácí se pouští chudý beduin
karavana táhne dál
potácí se pouští jako bídný stín
ani doušek nedostal
karavana vstříc své zkáze spěla
nikdy žádné palmy neuzřela
její kosti bílé sžírá slunce žár
tesknou píseň zpívám dál

Rf

171. Zelený pláně

- 1) Ami Dmi Ami E7
Tam kde zem duní kopyty stád
Ami Dmi C G
znám plno vůní co dejchám je tak rád
F G C Ami
čpí tam pot koní a voní tymián
Dmi G C E7
kouř obzor cloní jak dolinou je hnán
Ami Dmi Ami E7 Ami
rád žiju na ní v tý pláni zelený.
- 2) Tam kde mlejn s pilou proud řeky hnál
já měl svou milou a moc jsem o ni stál
až přišlo psaní ať na ni nečekám
prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám
sám znenadání v tý pláni zelený.

Rf: F G C
Dál čistím chlív a lovím v ořeší
F C E7
jenom jako dřív mě žití neteší
Ami Dmi
když hlídám stáj a slyším vítr dout
Ami Dmi Ami E7
prosím ať jí poví že mám v srdci troud.

- 3) Kdo ví až se doví z větrnejch stran
dál že jen pro ni tu voní tymián
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem do mejch dlaní v tý pláni zelený.

169. Karavana

- 1) C Dmi C Dmi C Dmi C
Dříve než slunce nad údolím začne hřát
 Emi G D G
my na cestu dlouhou se musíme dát
 Emi G D G
až k vzdáleným horám jež k oblakům ční
 C Dmi C Dmi C Dmi C
i když únava krutá již schvátla nás
- 2) Naše vůle vše zlé překoná jdeme dál
nám zabloudit nedá na nebesích pán
až se nám sen splní najdem zlatý důl
na březích Sacramenta nás štěstí čeká

172. Irene

Rf D A D
Stmívá se v údolí, Irene jde spát
G
good night Irene, good night Irene
D A D
a nech si o mně zdát.

1) Já nejsem farmář, to dobře víš,
jsem tulák a toulám se rád ,
já spím kde se dá, suchej chleba jím
je psí život takhle se štvát.

Rf

2) Já šel jsem si o tebe říct,
tvá máma mě vyhnala ven
ať koukám si dál svou cestou jít
a nikdy se nevracet sem.

Rf

3) Vzal čert tenhle proklatý kraj,
vzal čert můj bláhovej sen,
až zhasnou tam v dálce tíše řeknu jen:
„Bud' sbohem, má Irene, good bye ! „

Rf

174. Ryl jen celej den ryl

Ami
1) Já každý ráno v sedum hodin vstal
E7 Ami E7
a krumpáč s lopatou vyfasoval
Ami
pak s partou která makat dovede
E
sem došel tam kde tunel povede
Ami E7 Ami
Rf Já ryl jen celej den ryl
G Ami
Já ryl jen celej den ryl
C E7
Abych dřív než do svý boudy puđu spát
Ami E
čaj v kantýně moh si dát
Ami E7 Ami
já ryl jen celej den ryl
E7 Ami E7 Ami
jak krtek jen ryl

2) Kdo netrhal skálu těžko pochopí
co dynamit sám vám někdy natropí
když jednou náhle došlo k vejbuchu
Jim Goff vyletěl majli do vzduchu

Rf

3) A když z tý vejšky zas na zem si kec
předák Mc Cane ho popad za límec
tak se mi zdá že línej jsi jak veš
mě ve vzduchu se flákat nebudeš

Rf

4) Teď po létech když večer sedím sám
na starý dobrý časy vzpomínám
zas slyším tmou jak rány duněly
když ve skalách jsem lámal tunely

Rf

175. Vůz do Tennessee

- 1) A E A
 D A
1) Tam za modrou horou, modrými lesy
tam je domov můj, tam leží Tennessee
 D a
tam vrátit se k mámě bych zas jednou chtěl
 E A
vždyť pět dlouhejch let už jsem ji neviděl
- 2) Zapřáh jsem svý koně, dal jsem jim směr
tam za modrou skálu, jen dál na sever
Proč severní hvězda se zdá mlhavou
a divnej mrak, divnej stín mám za hlavou
- 3) Proč můj vůz je náhle černej jako thér
a proč mřítí na jih, když chci já na sever
proč maj koně v hlavách černý chocholy
a díra co mám v hlavě už nebolí
- 4) Proč víko mi na postel přitloukají
a proč poslední sbohem mi dávají
vždyť loučím se s nima snad ne naposled
tak proč ženský pláčou, mužský hryžou ret
- 5) Proč spouštěj mě pod zem u dvou borovic
proč hážou na mě hlínu, když jim chci jen říct
tak vzkazte mý mámě za modrý lesy
proč můj vůz k ní nedojel do Tennessee

173. Tak už mi má holka mává

- Emi D C Emi
1) Posledních pár minut zbejvá jen
 D Ami C Emi
máš teplou dlaň a už se stmívá
 D C Emi
těžký je říct že se končí den
 D Ami C Emi
vlak poslední vagón mívá
- G
Rf Tak už mi má holka mává
 F D
ve vočích má slzy pálivý
Emi C
život jde dál to se stává
A D
já to vím
G
tak už mi má holka mává
 F D
výpravčí zelenou dává
Emi
/: tak jed', jed', jed' :/ 3x
- tak jed'
- 2) Koleje jsou cejchem loučení
holkám se ve vočích střádá
smutek je šátek osaměmí
co mužskejm na cestu mává
- Rf
- 3) Za zády zůstal mi pláč i smích
do tmy se můj vlak teď řítí
zmizela holka jak loňskej sněh
a světla měst v dálce svítí
- Rf

179. Stánky

- 1) D G
U stánků na levnou krásu
D G(Edim)
postávají a smějou se času
D A D
s cigaretou a holkou co nemá kam jít
Skleniček pár, pár tahů „trávy“
uteče den jak večerní zprávy
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj D7
- Rf G A
Jen zahlídli svět maj na duši vrásky
D Gmi
tak málo je, málo je lásky
D A D
ztracená víra hrozny s vinic neposbírá
- 2) U stánků na levnou krásu
postávají a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát
- Rf

177. Pocestný

- A A7 D A
1) Je to chůze po tom světě, kam se noha šine
E A E A
sotva přejdeš jedny hory, hned se najdou jiné

sotva přejdeš jedny hory, hned se najdou jiné
- 2) Je to chůze po tom světě, že by člověk utek
/: ještě nezažil jsi jeden, máš tu druhý smutek :/
- 3) Což je pánům v krytém voze, sedí pěkně suše
/: ale chudý ten za nimi v dešti blátě kluše :/
- 4) Ej co já dbám na té cestě na sloty a psoty
/: jen když já mám zdravé nohy, k tomu dobré boty :/
- 5) Však na pány v krytém voze taky někdy trhne
/: jednou se jim kolo zláme jindy vůz se zvrhne ./
- 6) A krom toho až své pouti přejedem a přejdem
/: v jedné hospodě na nocleh pán nepán se sejdem ./

180. Šíny

- 1) Tvoje psaní zpátky se zas vrátí,
pošťák neví, kde mě hledat má,
snad mě závěs vod vagónu neumlátí,
kdo jel na osách, ten určitě to zná,
kdo jel na osách, ten určitě to zná.

Voko železný mi kolem hlavy lítá,
vždycky dojede ten, kdo se udrží,
na mý dlouhý cestě podruhý už svítá,
[: správnej hoboie tyhle trable vydrží. :]

- Rf: Den jarem voní, budí mě houkání,
dál šíny zvoní do mýho zpívání.

- 2) Zatím nevím, kde tahle dráha končí,
zatím nevím, kde mě osud vyklopí,
jsem jen tulák, co se strašně lehkou loučí,
[: kdo to nezná, mě těžko pochopí. :]

Rf:

- 3) Tak ti, drahá, přeju klidný spaní,
nejsem zvyklej říkat slůvka medový,
vím, že jinej už se nad tebou teď sklání,
[: ten ti možná na mě všechno vypoví ... :]

182. Já odcházím

- 1) Já odcházím, já už se loučím
mraků se ptej, snad cestu znaj
já odcházím, s tvou láskou končím
toulavej směr mý boty maj

- Rf Tak já jdu dál už zvolna splývá
s temnou nocí můj dlouhej stín
tak já jdu dál, tak už to bývá
neptej se kam, sám to nevím

- 2) Já odcházím s kytary svojí
prach opráším pokrytej v ní
dost kytek znám, co lásku hojí
a písňě znám, co dlouho zní

Rf

- 3) Já odcházím a kompas který
u sebe mám je zbytečný
já odcházím ten kompas starý
stejně nemá směr zpáteční

Rf

183. Hlídej lásku skálo má

- 1) E7 A
Jak to v žití chodívá láska k lidem přichází
D A
přijde jen se rozhlídne a zase odchází
D A
mě potkala ve skalách, šel bosej jenom tak
E7 A
měl svý džíny odřeny, na zádech starej vak
- Rf Hlídej lásku skálo má než se sránem vytratí
čeká na nás těžká pout' než se s ránem vytratí
mezi lidma je těžký plout než se s ránem vytratí,
víš co umí člověk, pojd' než se s ránem vytratí,
- 2) Když mi ahoj povídá úsměvem mě pohladí
prý jsem jedna z mála snad co jí tulák nevadí
sedli jsme si na stráni dole zpíval řeky proud
den zmizel nad obzorem stín skryl náš tichej kout
- Rf

181. Kdyby tady byla taková panenka

- 1) C G7 C
/:Kdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla:/
F C G7 C
/:která by mě chtěla, syna vychovala, přitom pannou byla :/
- 2) /: Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti :/
/: ty by si mě musel kolíbku dělati, do dřeva netíti :/
- 3) /: Kdybych já ti musel kolíbku dělati, do dřeva netíti :/
/: ty bys mě musela košiličku šíti bez jahel a nití :/
- 4) /: Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jahel a nití :/
/: ty by si mě musel žebřík udělati až k nebeské výši :/
- 5) /: Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši :/
/: lezli bychom spolu, spadli bychom dolu, byl by konec všemu :/

184. Franky dlouhán

- 1) C F C
Kolik je smutnýho když mraky černý jdou
 G F C
lidem nad hlavou, smutnou dálavou
 F C
já slyšel příběh který velkou pravdu měl
 G F C
za čas odletěl, každý zapomněl

Rf G
Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán
 F C
po státech toulal se jen sám
 F C G G7
a že byl veselej tak každej měl ho rád
 F C Ami
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
 F G F G7 C
a každej kdo s ním chvilku byl tak dlouho se pak smál

- 2) Tam kde byl pláč tam Franky hezkou píseň měl
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát
a když pak večer ranče tiše usínaj
Frankův zpěv jde dál, nocí spící dál

Rf

- 3) Tak Frankyho vám jednou našli přestal žít
jeho tělo spí, tiše klidně spí
bůh ví jak za co tehle smíšek konec měl
farář píseň pěl umíráček zněl

Rf

186. Slavíci z Madridu

- Gmi Dmi A Dmi Gmi Dmi A Dmi
Dmi A Dmi
1) Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře
 A Dmi
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře
 A Dmi
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná
 A Dmi
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína

Gmi Dmi
Rf Žízeň je veliká, život mi utíká
 A Dmi
nechte mě příjemně snít
Gmi Dmi
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky
A Dmi
zpívat si s nima a pít

- 2) Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla
dobře vím co znamená pád, do nástrah dívčího klína
někdo má pletky rád, já radši sklenici vína

Rf

- 3) Nebe je modrý a zlatý, ženy jsou krásný a cudný
horko a sváteční šaty, oči jako dvě studny
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná
kdo chce ať mi závidí, já si dám sklenici vína

Rf

187. Jarní tání

- 1) $\begin{matrix} & \text{Ami} & \text{Dmi} & & \text{C} \\ \text{F} & & \text{Dmi} & \text{E} & \text{Ami} \end{matrix}$
Když první tání cesty sněhu zřítí
a nad ledem se voda objeví
 $\begin{matrix} & \text{Dmi} & & & \text{C} \\ \text{F} & & \text{Dmi} & \text{E} & \text{Ami} \end{matrix}$
voňavá zem se sněhem tiše plíží
tak nějak líp si balím, proč Bůh ví
- Rf $\begin{matrix} & \text{F} & & & \text{C} \\ \text{F} & & & & \text{C} & \text{E} \end{matrix}$
Přišel čas slunce zrození a tráť
na kterejch potkáš kluky ze všech stran
 $\begin{matrix} & \text{Ami} & & & \text{Dmi} \\ \text{F} & \text{E} & & & \text{Ami} \end{matrix}$
hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí
oživne kemp, jaro vítej k nám
- 2) Kdo ví jak voní země když se budí
pocit mám vždy jak zrodil bych se sám
jaro je lék na věci co mě nudí
a lidí co chtěj zkazit život nám
- Rf
- 3) Zmrznout by měla kéž by se to stalo
srdce těch pánů co je jim vše fuk
pak bych měl naději že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk
- Rf

185. Jarní kurýř

- 1) $\begin{matrix} & \text{C} & \text{F} & & \text{C} \\ & & \text{Emi} & & \text{E} \\ \text{Ami} & & \text{G} & \text{F} & \text{E7} \end{matrix}$
Dunění kopyt večer slýchávám
údolím jarní kurýř jede k nám
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní
 $\begin{matrix} & \text{Ami} & & \text{G} & \text{F} & \text{E7} & \text{Ami} \\ \text{G} & & & & & & \end{matrix}$
přijíždí jarní kurýř dobře ho znám
VÍ, celej kraj to ví
 $\begin{matrix} \text{F} & & \text{G} & \text{F} & \text{E7} & \text{Ami} \end{matrix}$
veze nám jaro v brašně sedlový
- 2) Zase jdou krajem vánky voňavý
obouvám svoje boty toulavý
dobře ví moje milá i kdyby víla byla
tyhle toulavý boty nezastaví
Mám boty toulavý
ty ani kouzlem nezastaví
- 3) Musím jít mraky táhnou nad hlavou
musím jít cestou bílou toulavou
neplakej, že se ztratím, do roka se vrátím
prošlapám cestu domů jarní travou
Víš, ty to dobře víš
ty moje boty nezastavíš

188. My čekali jaro

- 1) Ami C G Ami
My čekali jaro a zatím přišel mráz,
C G Ami
tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás.
C G Ami
Z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
C G Ami
a vánice sílí v poryvech ledových,
C G
Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,
Dmi G
do sýpek se raděj už nikdo nedívá.
C G
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
Dmi G
a hladoví ptáci přilétli za zvěří
Ami
a stále blíž
- 2) Tak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal
„Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, doktor snad poradí“.
Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal,
dříve než se rozjel, jsem ho ještě varoval :
„Nejezdí naší zkratkou, je tam velkej sráz
a v téhle bouři tam snadno zlámeš vaz
tak neriskuj !“
- 3) Na to chmurný ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám.
Trvalo dlouho než se vítr utišil,
na sněhový pláně si každý pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám
pak ho někdo spatřil jak leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem
já klobouk sňal.
Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací.

190. Savana

- 1) C
Opouštím svůj rodný kraj,
F C
rancho, ohradu i stáj,
G C
opouštím svou rodnou savanu.

Cestu svoji dobře znám,
F C
vede snad až ke hvězdám,
G C
kamarádům ještě sbohem dám.
- Rf F C
Ó farewell, ó farewell, ó farewell,
G
koníčku můj vraný na cestu se dej a nemeškej,
C F C
cesta má je neznámá, posetá je hvězdama
G C
a v těch hvězdách celý život můj.
- 2) Když tě žena oklame,
věrný kůň ti zůstane,
odnese tě kam si budeš přát
kůň je lepší než žena,
nepotřebuje věna,
jemu stačí otýpka sena.
- Rf

191. Bláznova ukolébavka

1) Máš má ovečko dávno spát, už píseň ptáků končí
kůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš
noc má bílejší plášt' a v okně je mříž

Rf Máš má ovečko dávno spát
a můžeš hrát, ty mně můžeš hrát
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát
jestli ty v mých představách už mizíš.

2) Máš má ovečko dávno spát, dnes máme půlnoc temnou
zítra budou nám bláznům lát, že ráda snídáš se mnou
Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám
když tebe mám rád, když tebe tu mám

Rf

189. Indiánská balada

- 1) Ami E Ami
V Coloradu na prerii velké stany leží,
Ku táboru na svém koni mladý Apač mřítí.
Dmi Ami
V soumraku se všechno noří, velký oheň jasně hoří,
oheň slavnostní.
Dmi Ami E Ami
Rf Hau, velký je Duch, mocný Manitou
- 2) Sotva dojel, sedli všichni kolem ohně v radu,
starý náčelník promluvil hladě sobě bradu :
„Nuže pověz milý synu, co to neseš za novinu,
boj či přátelství ?“
- 3) „Nuže slyšte rudí bratři za té ohně záře :
v přátelství si přejí s vámi žítí bledé tváře.
Vzkazuje vám bratr bílý, v bílém vlgvamu co sídlí,
věčné přátelství .“
- 4) Bylo ticho ... Tu však náhle povstal starý rádce :
„Nevěřte mu, rudí bratři, jsou to slova zrádce.
Vzpomeňte si na své syny, které bledé tváře byly
a umučily !“
- 5) Na ta slova povyk velký kolem ohně vzplanul
a tu sám Vinnetou bratr mezi nimi stanul:
„Ha, kdo naše stáda ničil, vraždil, páčil, oka líčil,
ne-li bledá tvář ?“
- 6) Nedomluvil .. rychle běží rudý strážce z lesa.
Zablesklo se, rána třeskla, těžce raněn klesá !
„Zrádci bledí ..“ těžce zvolal, zachroptěl a nato skonala
rudý bojovník
- 7) Ale tu již bílí jezdcí na tábor se řítí,
Rudí bratři již se bijí, slyšet řev a vytí.
Tomahavky, kule řadí, krutý boj se kolem svádí –
„ Je to bratrství ?“
- 8) Z rána pak, když mezi mraky bledá luna září
na bojišti mrtvé ticho zesinalých tváří.
K obloze se kletba nese, ve vzduchu se výkřik
třese : „Je to bratrství ??“
- Rf Hau – pomstí nás Duch, velký Manitou !

192. Chajda pod horami

1) $\begin{array}{cccc} C & G & C & F & C \\ & G & C & F & C \\ & & & & \end{array}$
V malé chajdě pod horama žili řadu let,
žili tam dva kamarádi, jak je osud sved.
 $\begin{array}{c} F \\ C \end{array}$
Snášeli svůj trpký osud s písní na rtech svých,
 $\begin{array}{c} G \\ \end{array}$
zpívali si o své zemi a útrapách svých.

Rf $\begin{array}{cccc} C & & G & C \\ & & G & C \\ & F & C & G & C \\ & F & C & G & C \end{array}$
Tam v dáli je ta krásná zem, tu mám tolik rád,
tam slunce svítí celý den a růží plný sad.
V té zemi jsem se narodil a v té chci umírat
v té zemi jsem se narodil a v té chci umírat

2) Žili spolu dlouhá léta až tu nastal den,
v malé chatě pod horama zůstal jen jeden.
Hledal svého kamaráda nocí mlhavou
až ho našel časně zrána v krvi pod skalou.

Rf

3) Umíraje pravil k němu hlasem zesláblým
„Tohle já už nevydržím, to já dobře vím
zaspívej mi kamaráde ještě naposled,
zaspívej mi o mé zemi než mi dojde dech.“

Rf

194. Čtyři bytelný kola

1) $\begin{array}{cccc} C & G & Am & F & G \\ C & Am & F & G \\ C & Am & F & G \\ C & F & G & C & FC \end{array}$
Čtyři bytelný kola má náš prokletej vůz
tak ještě pár dlouhejch mil
zbejvá nám, tam je cíl
a tak zpívej o Santa Cruz,
polykej whisky a zvěřenej prach,
nesmí nás porazit strach
až přejedem támhle ten pískovej plát,
tak nemusíš se už rudochů bát.
„George, už jsem celá roztřesená, zastav !“
„Zalez zpátky do vozu, ženo !“

2) Jen tři bytelný kola má
„Tatíntu, tatíntu, už mám plnej nočníček !“
„Proboha synku, to není nočníček, to je soudek s prachem !“

3) Už jen dvě bytelný kola má
„Synu, synu, dyk jedeme jak s hnojem !“
„Jó, koho jsem si naložil, toho vezu !“

4) Už jen jediný kolo má
„Georgi, když já se strašně bojím indiánů....“
„Zatáhni za sebou plachtu ženo a mlč !“

5) Už ani jediný kolo nemá
„Indiáni ...!“ „Jsem raněnej, jsem střelenej !“
Ježíšmarjá, dyť já už nemám žádný kolečko, já mám o kolečko míň !“

195. Jó třešně zrály

1) C G C
Jó třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 Ami F G7 C G
sladký třešně zrály a teplej vítr vál
C G C
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli
E7 Ami F G7 C G7
sluncem který pálí tou dobou stáda hnal.

Rf C Ami Dmi G7 C
Jó třešně zrály, sladký třešně zrály,
E7 Ami F Dmi G7 C
sladký třešně zrály a jak to bylo dál.

2) Tam kde je ta skála, ta velká bílá skála,
tam vám holka stála a bourák opodál.
A moc se na mně smála, z dálky už se smála
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

Rf

3) Řekla že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
Dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal.
Ať nechám ty své stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

Rf

4) Pokud je mi známo, já řek jenom „dámo,
milá hezká dámo a zač bych potom stál.
Ty můj typ nejsi, já mám svoji Grace,
svoji malou Grace a tý jsem srdce dal.

Rf

5) Jó u tý skály dál třešně zrály,
s modrý hory v dáli teplej vítr vál.
A já od tý skály, od tý bílý skály
v slunci který pálí zas hnal své stádo dál

Rf

193. Drnová chajda

1) D G D
Já tu na svým dílci celkem vzato bídnej život mám
A
a tak vypadám dost schlíple pán bůh ví,
D G D
myši začnou rejdit kolem sotva večer usínám
A D D7
na mým dílci v starý chajdě drnový

Rf G D
Dveře mají panty z kůže, okna nejsou zasklený,
A
kolem kojoti se plížej hladový
D G D
dovnitř vánice mi věje dírou v střeše prkený
A D
na mým dílci v starý chajdě drnový.

2) Když jsem z domova tam na Východě vyšel zbohatnout,
zkusit jestli potkám štěstí kdopak ví,
sotva napadlo mě tenkrát že potkám tenhle kout
na mým dílci v starý chajdě drnový

Rf

3) Přece rád bych aby se tu našla dívka laskavá
jejíž soucit mě z tý bryndy vyloví
jak bych žehnal tomu andělu, že domov uznává
na mým dílci v starý chajdě drnový

Rf

196. Rikatádo

- 1) Chlapci z Rikatáda ženou svoje stáda po mexické hranici,
zem se silně třese, stromy padaj v lese před pistolí mířící
v srdci nosí lásku, každej má svou krásku, pistol nízko u boku,
nemaj strachu z Estakáda, zpívaj píseň do kroku.
- Rf Rikatádo jak tornádo letí širou stepí,
koně řičí chlapci křičí, štěstí se na ně lepí.
Rikatádo velmi rádo mává sombreroem nad hlavou,
Rikatádo jak tornádo stále hýří náladou.
- 2) Z Rikatáda chlapci prerie jsou dravci, když to v baru neklape
Sem tam pistol hlesne, falešný hráč klesne, péra lítaj z kanape.
Při grogu, whisky, ginu mají z toho psinu, šťouchají se do břicha
a pak celé Rikatádo zpívá píseň do ticha
- Rf

198. Tam do Černejch skal

- 1) Vám všem, milí přátelé, radu chci dát
a vy můžete potom mě politovat
já opustil práci co dobře jsem znal
a šel hledat zlato tam do Černejch skal.
- 2) dalekejch cestách má nejvíc řečí
kdo posud nepoznal nebezpečí
chcete aby Indián šípem vás sklál
dřív ještě než dojedete do Černejch skal ?
- 3) Já zkusil to, věřte mi lidi zlatý,
že kopat to zlato se nevyplatí
tam v těch Černejch skalách
tam zlata je dost, však kmotříčka smrt
je tam vobvyklej host.
- 4) Jen zůstaňte doma a nechoďte dál,
já radím vám nelezte do Černejch skal,
tam ve skalách Indián zabije vás,
vaším krvavým skalpem si ozdobí pás.

199. Hvězdnatý prapor

- 1) $\begin{array}{ccc} G & C & G \\ & C & G \\ & & D \end{array}$
V sedle se tak kodrcám,
můj koník je samý šrám,
 $\begin{array}{ccc} G & C & G \\ & C & G \\ & & D \end{array}$
na zádech mě tíží ručnice,
pistole mám po fotrovi,
prodělaly nákej boj,
 $\begin{array}{ccc} D & & G \end{array}$
hlavu zdobí modrá čepice.

Rf $\begin{array}{ccc} C & & G \\ & D & G \\ & C & G \\ & D & G \end{array}$
Sbohem kapitáne můj,
vždyť já už nechci život svůj
v týhle bídný válce dát,
doma v pokoji chci spát.

- 2) Tam ve státě Kentucky
ženu mám, děti taky
v údolí kde svítí plno hvězd,
neslyšíš tam rány z děl,
neznáš slovo nepřítel
vrať se domů kapitáne můj
Rf

197. Za svou pravdou stát

- 1) $\begin{array}{ccc} Ami & G & Ami \\ Dmi & Ami & E \end{array}$
Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
jen na tobě teď záleží na jakou hru se dáš
 $\begin{array}{ccc} Ami & E & Ami \\ & E & Ami \end{array}$
musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát
musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát
- 2) Už víš kolik co stojí,
už víš co bys rád měl,
už ocenil jsi kompromis
a párkrát zapomněl
/:že máš za svou pravdou stát:/ 4x
- 3) Už nejsi žádný elév
co prvně do hry vpad,
už víš jak s králem ustoupit
a jak s ním dávat mat,
/: tak hled' za svou pravdou stát:/
- 4) Teď přichází tvá chvíle,
teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul
a ty mu zlámeš vaz,
/: neměl za svou pravdou stát:/
- 5) Tvůj potomek ctí tátu,
ty vštěpuješ mu rád
to heslo které dobře znáš
z dob kdy jsi býval mlád :
- 6) máš všechny trumfy mládí
a ruce čistý máš,
jen na tobě teď záleží
na jakou hru se dáš –
/: musíš za svou pravdou stát:/

200. Amazonka

- 1) C
Byly krásný naše plány,
Emi Dmi
byla jsi můj celej svět
C
čas je vzal a nechal rány,
Dmi G G7 G
starší jsme jen o pár let.
C
Tenkrát byly děti malý,
Emi Dmi
ale život utíká,
C
už na táto slyší jinej
Dmi G G7 G
i když si tak neříká.
C A Dmi
Rf Nebe modrý zrcadlí se v řece která všechno ví,
C Dmi G G7 G
stejnou barvou jako měly tvoje oči džínový.
- 2) Kluci tenkrát co tě znali
všude kde jsem s tebou byl
„Amazonka“ říkali
a já hrdě přisvědčil.
Tvoje strachy že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
amazonka neříká.
Rf
- 3) Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadž možná trampskej šátek,
nosit dál s ho nechtěla.
Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám
já si přál jen abys byla
pořád stejná – přísahám !
Rf

202. Severní vítr

- 1) C Ami
Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,
F C
jsem chudý, jsem sláb, nemocen,
Ami
hlava mě pálí a v modravé dáli
F G C
se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.
- C C7 F
Rf Severní vítr je krutý,
C G G7
počítej lásko má s tím,
C C7 F
k nohám ti dám zlaté pruty
C G C
nebo se vůbec nevrátím.
- 2) Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří že kopu
si hrob a že stloukám si kříž.
Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek v něm pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární žář.
Rf

203. Kláda

1) Ami
Celý roky prachy jsem si skládal,
C G Ami
nikdy svýho floka nepropil,

od lopaty měl ohnutý záda,
C G Ami
paty od baráku jsem neodlepil.
G Ami

Nikdo neví do čeho se někdy zamotá,
C G Ami
tohle já už dávno pochopil.

Taky kdysi vydělat jsem toužil,
brácha řek mi že by se mnou šel,
tak jsem háky, lana, klíny koupil
a sekeru jsme svoji každý doma měl
a plány veliký, jak fajn budem se mít,
nikdo z nás pro holku nebrečel.

Rf: F C Dmi Ami G Ami
Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!
F C Dmi E
S tou si, bráško, netykej, netykej !

2) Dřevo dostat k pile kde ho koupí
není těžký, vždyť jsme fikaný,
ten rok bylo ale jaro skoupý
a teď jsme na dně my i vory svázaný
a k tomu můžem říct jen že nemáme nic,
jen kus práce nedodělaný.

Rf

201. Jedu nocí

F G7 C D7 G7 C
1) Jedu nocí se svým koněm sám,
F Emi Dmi C G7
zapomněl jsem odkud, nevím ani kam,
G G7 C G C Emi C7 F C
nikdo neloučil se se mnou, na nikoho nečekám,
D7 C D7 G7 C H7
jedu nocí se svým koněm sám.

Emi C7 H7
Rf Nikdy nepochopíš děvče krásné
Emi C7 H7 D7
proč ti musím sbohem dát,
G A7 D7
snad ti za mne poví hvězdy jasné
G D7 G7
že mám tě stále rád.

F G7 C D7 G7 C
2) Cesta má dál vede bůhví kam,
F Emi Dmi C D7 C7
krok za krokem stoupám k modrým dálavám,
G G7 C G7 C Emi C7 F C
kolem vítr zpívá tichou píseň kterou dobře znám,
D7 G7 C D7 G7 C
jedu nocí se svým koněm sám.

204. Poraněný koleno

- Ami G
1) Poraněný koleno to místo jméno má,
Ami G
krví zpitá země co tance duchů zná,
Ami G
bídu psanců štvanejch a z kulovnice strach,
F E7
země která skrývá zlatej prach.

Dýmky míru zhasly a zoufalství jde tam
na pahorek malý, kde z hanby stojí chrám,
z hanby bledých tváří co prej dovedou žít,
F E7 Ami
s Písmem svatým přes mrtvolý jít.

- Ami F G Ami F Ami E7
Rf Až z větrnejch plání zazní mocný hlas, zazní hlas, zazní hlas touhy mí,
F G Ami F Ami
Siouxové táhnou z rezervací zas, táhnou zas, táhnou zas, stateční.

- 2) Poraněný koleno je místo prokletý,
Siouxové táhnou jak tenkrát před lety
pošlapaný právo kdo v zemi otců má,
tomu slova jsou tak zbytečná.

Poraněný koleno, ať hoří Kristův kříž,
dětem týhle země ať slunce vyjde blíž,
láska kvete krajem a písně znějí dál
tam, kde hrdý Sioux věčně stál.

- Rf
3) Černé hory v dálce prý otvírají zem,
tam z jeskyně větrů k nám měsíáš jde ven,
voják hlavu skloní a k nohám hodí
pochopí kdo splatil krutou daň

tři sta bojovníků tak jako jeden muž,
neproklál jim srdce zlý nenávisti nůž,
pro kousek své země svůj život půjdou dál,
i jejich děti chtějí si taky hrát.

Rf

206. Patrik

- Ami C
1) Čert aby vzal už ,tuhle trať, kdo hledáš práci, tak se ztrať,
Ami E Ami
že nemáš prachy, no tak ať, jó o tom si teď zpívám

Rf A den co den a hejahou, a den co den a hejahou
a den co den a hejahou on rval se s touhle dráhou

- 2) Jen pražec chop a kolej suň, chyt' lano, táhni jako kůň,
pod tíhou jako medvěd fuň, jó o tom si teď zpívám.

Rf
3) Z kůže se loupeš jako had, je vedro, že by jeden pad,
na vodu smíš jen vzpomínat, jó o tom si teď zpívám.

Rf
4) Když konečně máš vody dost,
určitě přes ni stavíš most,
kláda ti ráda zláme kost,
jó o tom si teď zpívám.

Rf
5) Na rukách už jsi potěžkal
většinu těch okolních skal,
ještě to cejtí každěj sval,
jó o tom si teď zpívám.

Rf
6) Slunce už dělá z trávy troud,
jen kdybych se směl odtud hnout,
na tuhle trať zapomenout,
jó o tom si teď zpívám.

Rf
7) Jen bůh mi víru zachovej
a nasednout mi sílu dej,
můj vagón bude pérovej,
jó o tom si teď zpívám.

Rf

207. Poutají řeku

Rf C F C
Poutají řeku kamennou hrází,
 G C
poutají divoký proud,
 F C
poutají řeku kamennou hrází,
 G C
těžko je zapomenout

- 1) C
Pod vodou mizí vesnička bílá,
 F
znal, její jméno jsem znal,
 C
pod vodou mizí všechno, má milá
G C
neplakej, cesty jdou dál
F C
pod vodou mizí všechno, má milá
G C
neplakej, cesty jdou dál .

Pod vodou mizí i voňavé stráně
v tom našem údolí,
/: budeš má řeko vzpomínat na ně,
pouta ti dávají :/.

Rf

- 2) C F C
Poslouchej řeko co zvolna vcházíš,
jiná než ta co jsem znal,
/: poslouchej řeko spoutaná hrází,
navždy tě u sebe mám :/.

Přicházíš tiše do vysokých domů,
do mansard studentských
/: do každé lampy na každém stolku
každou noc přicházíš :/.

Rf

205. Čtyři stěny

Rec: Smutný příběh chci vám říct. Je o chlapci
který měl svůj život rád a přece jím pohrdal.

- D A D
1) Čtyři stěny věznice jen má,
 A D
v rohu stojí pryčna dřevěná,
G D
na ní leží Johnny Kepolt rváč
 A D
co se smál a nenáviděl pláč.
- 2) Čtyři stěny, okno a v něm mříž,
za tou mříží kytku uvidíš,
přimhuř oči a dej hlavu blíž,
za tou mříží slunce západ zříš.
- 3) Johnny věděl, co se stane dnes
až odejde z jeho cely kněz,
šibenici že mu staví kat,
že už nikdy nebude se smát.
- 4) Kněz mu říká „Johnny to mi věř,
z týhle cely živej nevyjdeš“.
Johnny na to „co bych si moh přát
nechte mě s mými kolty pochovat.
- 5) Na skále kde stála moje chýš
postavte mi jen dubovej kříž ...
Za mřížema kytka uvadá,
Johnny Kepolt smrti propadá.

Rec: Až se bude slunce sklánět za tu velkou, černou skálu, na starý kapli začnou
zvony zvonit. Já vím, Johnny, že to bude naposled, co ti všichni kluci a holky,
který znáš přijdou své poslední sbohem dát.

D7 G D A7
Tak skončil příběh co musel jsem Vám říct o chlapci co neuměl se bát,
G D A7 D
že nemusel snad zemřít to může se Vám zdát. On neměl nikdy falešnou hru hrát

208. Kryté vozy

- 1) Kapkami si dešť do plachet vozů zpívá
vypráví o krajích, které tak opuštěné jsou.
Každý muž pevně otěže v rukou svírá,
vozy dále jedou ztichlou spící krajinou.
- Rf. Až tam za hory, tam za obzory tam kam mraky jdou,
tam skončí cestu svou, dlouhou a tajemnou,
dešť už přestal v plachtách zpívat.
Zmodralo nebe, slunko na horách svítí,
dlouhou dlouhou dobu ještě ty vozy pojedou,
dlouhou dlouhou dobu ještě ty vozy pojedou.
- 2) Horké kamení cestou se s blátem střídá (střídá)
stín a suchý kout jim skýtá jen plachta rozbitá
každý z těch mužů otěže v rukou svírá
vozy dál jedou nikdo je nikdo nevíta.
- Rf
- 3) Kapky se na plachtách vozů třpytí (třpytí)
modravé dálky v prérii vozy zvou
tam někde v dálce najdeš své živobyčí
pod modrou oblohou zpíváš písničku svou.

210. Strom

- 1) Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát.
Po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.
- Rf A on tam stál a koukal do polí,
byl jako král, sám v celém okolí,
korunu měl, korunu měl i když ne ze zlata
a jeho pokladem byla tráva štrapatá.
- 2) Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl,
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl
a z vísky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.
- Rf
- 3) Že strom byl v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil.
Tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví snad už ani nevnímal
- Rf Stál tam sám, když koukal do polí,
- 4) Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával,
jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.
- Rf Jak tam stál a koukal do polí,

211. Jaro na Aljašce

- 1) $\begin{array}{ccc} G & C & G \\ & A & D \end{array}$
Když jaro na Aljašku zavítá k nám
hromadu zlata za zimu mám
 $\begin{array}{ccc} G & C & G \\ & C & G \end{array}$
šampaňský víno si do srubu dám,
když jaro na Aljašku zavítá k nám.
- 2) S dívenkou krásnou tu pak budu žít,
čeká na jihu a chci si ji vzít
mosaznou postel jí objednáám,
když jaro na Aljašku zavítá k nám.
- 3) Z těch velkejch plánů nezbylo nic,
já dva roky čekal a měl jsem snad víc,
teď už je vdaná a co z toho mám
když jaro na Aljašku zavítá k nám.
- 4) Nač hlavu věšet, nedá se snít,
šampaňský víno tu sám budu pít,
s partnery svými tu zůstanu sám
když jaro na Aljašku zavítá k nám.

209. Tam v horách

$\begin{array}{cccc} D & G & D & A \\ D & G & D & A & D \end{array}$
Tam v horách nad strží kde nikdy nemlží,
kde věčný oheň plá, kde není zima zlá,
tam sídlí Indián, všech dálných stepí pán
co toužil volnost mít, neváhal se pro ni bít.
 $\begin{array}{cccc} G & D & A & D \\ G & D & A & D \end{array}$
Čas letí staletím, ten oheň praská dál,
dost možná je to tím, že v knihách pan May psal
kde sídlí Indián, tam šípům směr je dán,
směr hlídá Vinnetou, nad ním bdí Manitou

212. Zlatokop Tom

C
1) Tom dostal jednou nápad když přestal v boudě chrápat,
G
že má se něco stát

a že byl kluk jak jedle, tak rozhodl se hnedle

C
a odjel na západ.

F C
Z domova si sebral sílu,
G

krumpáč, bibli, dynamit a pilu,

C
mimo to prut a červy, do torny dal konzervy

G C
a jel zlato vyhledat.

C G
Rf Ty jsi to moje zlato které mám tak rád,

C F C
jen ty mi stojíš zato život pro tě dát.

F C
Přes tebe, zlato mé, není,

G
jen ty jsi to moje hařapať a potěšení,

C G C
zkrátka a dobře ty jsi to moje zlato, zlato kočičí

2) Říkal že je zlatokop
o zlato ani nezakop,
neví jak vypadá.
Když dlouho marně kopal,
tak dostal na to dopal,
přešla ho nálada.
Sebral svoji kytaru,
dal si nalejt brandy, whisky v baru,
a za poslední nuget
tam holce koupil puget
a při tom si zazpíval

Rf

214. 17 dnů

Ami Dmi
1) Jak zavoláš, když už ti v hrdle dávno vyschnul hlas,

Ami
tvůj krk je připravenej na provaz

E E7
kterej se houpá blíž a blíž,

Ami Dmi
kam zavoláš, když tvoje oči vidí pustinu,

Ami
nejradši lehnul by sis do stínu,

E E7
kdyby tu ale nákej byl.

Ami Dmi
Rf Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly

G C
noc beze snů a pravou ruku jen na pistoli,

E F
v hrdle máš prach a tvůj kůň taky neví kam má jít,

E Ami
máš asi strach, ale jsi chlap a desperád.

2) Jezdci jsou blíž, pustinou jinou dusot koní zní,
ubal si cigaretu poslední
než zazní obávané hlas
„Hands up, old boy“, bouchačku uchop rukou za hlaveň
ať šerif vidí, že máš úroveň,
že ještě v očích ocel máš

Rf Kdo prohrát zná i když měl v očích před tím temný strach,
ten právo má, by o něm šerif řekl „byl to chlap“,
tak naposled pohled na slunce smutným úsměvem,
život je boj a tys ho předčasně prohrál.

215. El Paso

- 1) C Byla to krása když já do El Pasa
G do těch ulic dřevěnejch zase jsem vjel.
Dmi Já s koně slez líně tam proti kantýně,
G kde z oken zvuk honky tonk piána zněl.
- Rf C Ve dveřích mexická dívka stojí
G G7 a ve vlasech růži má
G jsou dlouhý večery, když roznáší sherry
C G7 a ve svých snech jenom mě objímá.
- 2) Dívka snědé kůže jak prérijní růže
V žilách žhavou krev mexické noci má.
Růžová kantýna a moje Feleena,
už kolik nocí jen o ní se mi zdá.
- Rf 3) Já svý sherry dopil když na mě osopil
se chlap který Feleenu marně měl rád.
Dva výstřely štěkly, já nebyl tak vzteklý,
snad proto on pad a já zůstal stát.
- Rf 4) Hledal jsem spásu, tak zády k El Pasu
á na cestu rychle se dal jako blesk.
Dlouho jsem se skrýval jak v doupěti mýval,
ale po mý Feleeně vzámahal mě stesk.
- Rf 5) Až konečně k d'asu já dojel k El Pasu,
tam ticho, jaký jenom na pohřbech maj',
pak obláček kouře a po něm ran bouře,
já stačil jen říct „Feleena – good bye“.
- Rf

213. Jessie James

- 1) G Jessie James chlapík byl, hodně lidí odpravil,
D vlaky přepadával rád,
G boháčům uměl brát, C G chudákům dával zas
D G Přál bych vám, abyste ho mohli znát.
- Rf C Jó, Jessie ženu svou tady nechal ubohou
D a tři děcka, říkám vám,
G C G ale tenhle přítel hadí, ten vám Jessie zradí,
D G já vím, tenkrát v noci prásk ho sám
- 2) Jednou vám byla noc,
měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát
kdekdo ví že ten vlak
přepad James kabrňák
Jessie sám se svým bráchou akorát.
- Rf 3) Jedenkrát Jessie James
sedí doma za stolem
a svým dětem vypráví.
Robert Ford v nočních tmách
příplíží se jako vrah
a on vám Jessie Jamese odpraví.
- Rf

216. Žluté růže z Texasu

1) Jedu vám večer stezkou dát koňům v řece pít,
vtom potkám holku hezkou až jsem vám s koně slít.
Má kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

Rf Kdo si kazí smysl pro krásu Ať s tou anebo s tou
ted' zří že kromě Texasu tyhle růže nerostou.
Ať máš kolt'ák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

2) Řekla že tu žije v ranči, je sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, ted' zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít když si to bude přát.

Rf

3) Pak si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
dole teklo Rio Grande, po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc sem si moh přát,
ona byla milá, štíhlá rovná, zkrátka akorát.

Rf

4) Od těch dob svý stádo koní sem vodím denně pít
a žiju jenom pro ní, a chtěl bych si jí vzít.
Když večer bendžo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím tu růži voňavou.

Rf

218. Slaboch Ben

1) V lesích Ontaria, kde čerstvá smůla voní
a kde silných mužů paže vládne jen,
kde sosny staleté se pod sekyrou kloní,
v kempu dřevorubců žije Slaboch Ben.

Mlčí stále jen snáší strasti žití
a když kamarádů výsměch dávno ztich
v noci nad jezerem Polárka když svítí
odpouští jim věčný jejich smích

Rf Že je slaboch, že prý nemá sílu, že se rány bojí
říká o něm předák Endy Ren
Hodí se jen k tomu aby chodil kempu pro zásoby
je prý jenom pro smích Slaboch Ben

2) Na cestu mu dává bez nábojů zbraně
kdyby se snad před kojoty bránit chtěl,
kdyby se mu chtělo vystřelit si na ně,
že by stejně jak se míří nevěděl.

bez nábojů prý se aspoň nepostřelí
kdyby třeba přemoh strach a ránu dal
a když ještě dodal „snad se vrátíš celý“
kemp se málem smíchy rozsypal.

Rf

3) byli by se smáli ještě hezkou chvíli
kdyby tábor nebyl náhle přepaden
bandou, kterou vedl Jednooký Billy,
kterým mnohý traper byl už zastřelen

Na pět kamarádů deset koltů cílí
každý z nich už s životem se rozžehnal
když tu náhle výkřik zazněl v pravou chvíli
„kdo se nevzdá žít nebude dál“

Rf To je slaboch ten že nemá sílu že se rány bojí
říká si teď v duchu Endy Ren
Ten že se nám hodí k tomu aby chodil pro zásoby
tohle přece není Slaboch Ben

C C7 F Fmi
4) Deset koltů nato cíl svůj ihned mění
C Ami Dmi G7
míří tam kde v jejich zádech stojí Ben
C C7 F Fmi
leč pět kamarádů vtomtéž okamžení
C G7 C
střelbu spustí dokud Bill je překvapen.

Pak už v trávě leží Jednooký Billy,
a sním jeho čtyři muži mrtví jen
jako šestý s nimi s nenabitou zbraní
pro své pardy zemřel Slaboch Ben

Rf Že je slaboch, že prý nemá sílu, že se rány bojí
říkal o něm kdysi Endy Ren
na hrobě, jenž šed' ho kryje, napsal je, že proto žije
pardů pět, že zemřel pro ně Ben

217. Oranžovej expres

- C C7
1) Už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
F C
už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
G C
rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good bye.
- 2) Tak jako světlo herny mě stejně vždycky rozruší
svit brzdařský lucerny, chomáče jisker v ovzduší
a pak když oranžovej expres mi houká do uší.
„Hallo, kam jedeš tuláku?“ „Nevim“ „Na New York?“
„Nevim“ Nebo na Nashville?“ „Nevim, mně stačí když slyším
jak ty pražce drncaj dudá, dudá, dudá.“
- 3) Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svém tuláckym vaku šmátrám po lahvi tokaje,
píseň oranžovýho vlaku si zpívám do kraje.
- 4) Už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York,
good bye.

219. Šlapej dál

- 1) Hej nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
tak vstávej s tý udusaný hlíny,
hej tuláku, už je ráno a tak oči otvírej.
- Rf Šlapej dál a táhni ke všem čertům
tohleto je město proklatý,
šerif náš, ten nerozumí žertům
a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý.
- 2) Hej plandej už dál jak vede cesta
a koukej si chytit nákej vlak,
šerif náš je z pepřenýho těsta
a jak zmerčí tuláka tak začne řídit jako drak
- Rf
- 3) Hej nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
jed' dál kam povedou tě šíny
a k našemu městu už se nikdy víckrát nevracej.
- Rf

221. Shane

- 1) Tam někde v dáli oheň kvet a tak jsem k němu jel,
jen tak s chlapama posedět jsem zrovna tenkrát chtěl.
Ten stařík s tváří vrásčitou jak dubovej kmen
vyprávěl pověst letitou o střelci jménem Shane.
/:Byl to Shane:/
Ami G Ami
G F E
F G F E
- 2) Je v kraji klid, však bejval čas kdy Reed tu s bandou vlád.
Všem při tom jménu běhal mráz a nikdo nemoh spát,
Reed zabíjel a všechno krad, všechno včetně žen.
Reed strašlivě se začal smát, když slyšel jméno Shane.
Byl to Shane
- 3) Ten Shane, to je zlý svědomí lumpů jako Reed,
i když je člověk jako my, líp se umí bít.
A pak nám pastor vyjevil, že měl dnes živej sen
a den nato se objevil střelec jménem Shane.
Byl to Shane
- 4) Měl tváře prachem šedivý a voči jako len,
měl divný jméno mazlivý, on jmenoval se Shane.
My všichni na něj koukali co se bude dít :
pak jména svý jsme říkali a von dal koni pít.
Byl to Shane
- 5) Měl šaty z módy vyšlý snad, v tom se nevyznám,
a unavenej k zemi pad k žlutejm diviznám
pak se zdvih, řek už jsem fit, jen trochu při tom zív
a řek nám, že jde vyčistit ten Augiášův chlív.
Byl to Shane

222. Študácká ukolébavka

- 1) D A
Vylétla dušička z profesora,
D A D
potkala školního inspektora
A D A D
potkala školního inspektora
A D
Duše smělá, kam jsi chtěla
A D A D
žes na svou povinnost zapomněla
A D A D
žes na svou povinnost zapomněla
- 2) Vrať se zas dušičko ve svou třídu,
/: kluci ti z katedry kradou křídou :/
slétni dolů, zachmuř líce,
/: zapiš ty rošťáky do třídnice !/

224. Ascalona

- C Emi F C G C
1) Táborák zvolna zhasíná, osada jde už spát,
F C D7 G
kytara tiše doznívá, do duše padá chlad.
Staříčkový šerif už líně ruku po láhvi vztáh,
pistoli chována klíně, brouká si v temnotách:
- Rf C F
Když jsem byl mlád, bývala Ascalona
Fmi C G G7
nejhezčí osadou, kterou jsem znal.
C C7 F
Jak častokrát hýřila Ascalona
Fmi C G C
divokou náladou, již bůh nám přál.
C7 F C
Však slávě pistolí již zvolna dozvání
C7 F Fmi G
a lesem nehučí to vlčí volání.
C F
Já půjdu spát, však vlajka Ascalony
Fmi C G C
musí nad mým hrobem na věky vlát.
- 2) Vyschly již láhve na stole, pohasl ohňůžár,
šerif své těžké pistole pověsil na stožár.
Na vlajku smutně se dívá, kytaru pohladí
a jeho hlava šedivá vzpomíná na mládí:
- Rf

225. Niagara

- 1) $\begin{array}{c} C \quad G \\ \text{Na břehu Niagary sedí tulák starý,} \\ \quad \quad \quad C \\ \text{na svou první lásku vzpomíná} \\ \quad \quad \quad G \\ \text{Jak tam stáli spolu, dívali se dolů} \\ \quad \quad \quad C \\ \text{až jim půlnoc padla do klína.} \end{array}$
- Rf $\begin{array}{c} G \quad C \\ \text{Teskně hučí Niagara, teskně hučí do noci,} \\ \quad \quad \quad F \quad C \quad G \quad C \\ \text{/:komu vášeň v srdci hárá, tomu není pomoci:/} \end{array}$
- 2) Střemhlav do propasti padá proud,
na něm vidím tebe děvče plout,
Škoda že ten přelud krásný nelze obejmout
Škoda že ten přelud krásný nelze obejmout
- 3) Osud tvrdou pěstí ničí lidské štěstí
i ten nejkrásnější jara květ.
I ten kvítek jara vzala Niagara,
a už nevrátí jej nikdy zpět.
- Rf

223. V dáli za horama

- 1) $\begin{array}{c} A \quad E \quad A \\ \text{V dáli za horama stojí chajda malá} \\ \quad \quad \quad E \quad A \\ \text{v dáli za horama stojí chajda malá} \\ D \quad A \quad E \quad A \\ \text{pod ní teče řeka, nad ní stojí skála} \\ D \quad A \quad E \quad A \\ \text{pod ní teče řeka, nad ní stojí skála} \end{array}$
- 2) /: Jednou přišla voda, vzala chajdu s sebou:/
/: teď dva kamarádi nemaj si kde lehnout:/
- 3) /: Smutně bloudí světem, hledaj chajdu starou:/
/: tam kde chajda stála, holá skála stojí:/
- 4) /: Neplač kamaráde pro tu chajdu starou:/
/: dřív než slunce vyjde, postavíme novou:/
- 5) /: Slunce ještě nevyšlo, chajda už tam stála :/
/: pod ní teče řeka, nad ní stojí skála:/

226. Samota

1) A A7 D A
Do tváře čas mi hlubokou brázdou samotou vyrejval,
 E7 D
tělo je rozeschlej prám, když pluješ stále jen sám,
 E7 A
co je ti platný že jsi kapitán.
Do zrzavejch strun svýho bendža dávno jsem nezahrál,
že jsem byl stále jen sám v srdci mám nejeden šrám,
život je tvrdej i když jsi kapitán.

Rf A7 D E7 A F#mi
A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví
 D E7 A
jak máš žít abys byl milován
A7 D E7 A F#mi
a tak vždy zůstaneš sám a koláč medový
 D E7 A
za tebe sní kapitán Korkorán.

2) Na tváři mech mám z dalekejch cest tam do hor a údolí,
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
co bude dál mi nikdo nepoví.
V kapse mám prach odřenej z mincí který jsem prodělal,
já jenom samotu znám, tak sakra co dělat mám
abych měl jednou na pořádnej flám.

Rf

228. Touha žít

1) Ami C Ami
Kdo vyhnal tě na cestu dalekou, touha žít, touha žít,
 C Ami
kdo zbouřal ti dům a pravdu staletou, touha žít, touha žít,
Dmi Ami Dmi E7
těžko se dechá v mrtvým ovzduší, že máš hlad a žízeň nikdo netuší,
 Ami C Ami
kdo přes pláň hnal tvůj osamělý vůz, touha žít, touha žít.

Rf F G C Ami
Oregon, Oregon, slyšíš jak v dálce bije zvon,
 F G Ami
Oregon, Oregon, slyšíš ho znít
Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak suchej strom,
Oregon, Oregon, dál musíš jít.

2) Kdo cajků tvých pár pod plachty naložil, touha žít, touha žít,
kdo studenou zbraň ti k líci přiložil, touha žít, touha žít,
na týchle cestě jen dvě možnosti máš,
buďto někde padnout anebo držet stráž
kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal, touha žít, touha žít.

Rf

3) Kdo vést bude pluh a půdu zakrojí, touha žít, touha žít,
kdo přivolá den a úly vyrojí, touha žít, touha žít,
člověk se drápe až někam k nebi blíž,
dostává rány a přesto leze výš.
Hledej svůj sen, ať sílu neztratí, touha žít, touha žít

Rf

229. Přes pláň

- 1) A E A
1) Teď všichni Kalifornané se za vás pomodlí,
 D A D
kdo táhneš s mulou přes pláň, rozluč se s pohodlím.
 A D A D
Musíš si taky nakoupit solený vepřový
 A E A
a kdo má štěstí po cestě i něco uloví.
- 2) Dva měsíce ti potrvá ta cesta přes pláň,
koukej ať vždycky z čeho máš vařit svý snídaně,
protože k čertu dojedeš při bídným vaření,
i tvoje mula musí žrát, jinak ti zcepení.
- 3) Břítvu nech doma, do tváře se radši nedívej,
až dojedeš, budeš zarostlej a taky šedívej,
až tě tvá milá uvidí, uslyšíš asi pláč,
svý mámě řekneš :“Podívej, to je tvůj zelenáč !“
- 4) A taky proti rudochům drž stráž za noci,
po dlouhejch denních pochodech propuknou nemoci.
Horečka, to je špatná věc ta lidi poráží
a kdo je marod, nemůže stát v noci na stráži.
- 5) U blat je nouze o dřevo, kydž tě to nezdolá
omáčku si tam zamícháš paznehtem z buvola.
U blat je nouze o klacek, zem je tam jalová,
i já bych teď už radši byl u mysu Hornova.

227. Nebeští jezdci

- Ami C
1) Po zasmušilé pustině jel starý honec krav,
 Ami C
den temný byl a ševelil dech větru v stéblech trav,
 Ami
tu honec k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
 F Ami
kydž z rozervaných oblaků viděl stádo krav se hnát.
- Ami C Ami F Ami
Rf : [: Jipijaej, jipijajou, to přízraky táhnou tmou. :]
- 2) Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé
a na bocích mu plápolaly cejchy řefavé,
oblohou se neslo jeho kopyt dunění
a za ním jeli honci až k smrti znavení.
Rf:
- 3) Ti muži byli zsinálí a kalný měli zrak
a marně stádo stíhali, jak mračno stíhá mrak,
proudy potu máčely jim tvář i košili
a oblohou se nesl jejich jekot kvílivý.
Rf:
- 4) Tu jeden honec zastavil a pravil:"Pozor dej,
svou duši hříchu uvaruj a ďáblu odpírej,
bys' nemusel pak po smrti se věky věků štvát
a nekonečnou oblohou to stádo s námi hnát."
Rf: 2x

230. Mississippi blues

- 1) Ami Dmi
Říkali mu Charlie a jako každej kluk
Ami G Ami
kalhoty si o plot roztrhal,
Dmi
říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,
Ami G Ami
na plácku rád košíkovou hrál,
C F
křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů
Dmi E7
až mu jednou ze tmy řekli „konec je tvejch dnů“,
Ami Dmi
někdo střelil ze zadu a vrub do pažby vryl,
Ami G Ami
nikdo neplakal a nikdo neprosil.
- Rf C Ami F G C
Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,
Ami F G C Ami
Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.
- 2) Říkali mu Charlie a jako každej kluk
na trubku chtěl ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
uměl se i policajtům smát.
Od malička dobře věděl kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří, co sám může mít.
Že si do něj někdo střelí jak do hejna hus
netušil a jemu řeka zpívá blues.
- Rf
- 3) Chlapec jménem Charlie a jemu patří blues,
ve kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie sám ušel cesty kus,
jak Ježíš na Golgotě stál.
Nepochopí jeho oči jak se může stát
jeden že má v blátě ležet, druhej klidně spát.
Naposled se jeho duše řekou rozletí,
kdo vyléčí rány, smaže prokletí ?
- Rf

232. Tisíc mil

- 1) G Emi Ami C
V nohách mám už tisíc mil, stopy dešť a vítr smyl
Ami D7 G D7
a můj kůň i já jsme cestou znavení.
- Rf Tisíc mil, těch tisíc mil a jeden směr a jeden cíl,
známej dům, to starý bílý stavení.
- 2) Je tam stráň a příkřej sráz, modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, který věřej dětskej snům.
- Rf
- 3) Kousek dál a já to vím, uvidím už stoupat dým,
šikmej štít a střecha ční k nebesům.
- Rf

233. Až budeš velký

- 1) Ami Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami
Hajej, dítě moje, hajej, v přístavu již světla jasně zaplály.
Ami Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami
Hajej, dítě moje, hajej, táta odjel lodí, někam do dále.
G7 C G7 C E7
Budem na něj čekat až se vrátí, snad ho moře, hochu zpátky dá ti.
Ami Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami
Zavři očka malá dokud nepoznala, jak je celý život zlý.

Rf A
Až budeš velký, staneš se námořníkem
E7 A
a odjedeš mi jednou velkou lodí v dál

Život se změní, mně zbude snění,
E7 A
když za tátou jsi se mnou na loď chodíval.
A7 D A

|: Až jedenkrát mít budeš rád,
H7 E
pak se k své mámě bláhově víc nevrátíš.

A
Snad si vzpomeneš, snad zapomeneš,
E7 A
však z myslí mé mi, dítě, ty nezmizíš. :|

- 2) Léta ryla v čelo, schýlila jí tělo, stářím zbělel její vlas.
Syna doprovází žena jeho k hrázi, jako ona kdysi, zas.
A když syn se loučí s ženou svojí, máma kdesi smutně v koutě stojí.
Šátek v ruce staré svírá, slzu z očka stírá, chvěje se jí hlas.

Rf.

231. Červená řeka

- 1) D D7 G
Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
D A
a kde ční červený kamení,
D D7 G
žije ten, co mi jen srdce ničí,
D A D
koho já ráda mám k zbláznění.
- 2) Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřevý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.
- 3) Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
věstu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.
- 4) Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to své srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.
- 5) Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

234. Ani tak nehoří

- 1) G C D
Ani tak nehoří svíčka farářovi,
D7 G C D G
/:jako se běhlají mojí milé nohy :/
- 2) Ani tak nevoní kořalička sladká,
/:jako mně vonějí mojí milé jabka :/
- 3) Ani tak nebolí rána do srdéčka,
/:jako mě bolela milé zahrádečka :/

235. Zabili, zabili

- 1) G C Ami C G
Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
G C Ami C G
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.
- Rf: G C
Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
G
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,

není, není tu.
- 2) Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.
Rf.
- 3) Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.
Rf.
- 4) Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

237. Jonatán

- 1) C F C
Když jaro zařukalo na dveře roku vosumnáctsetšest,
F C Dmi F G
přišel vod řeky chlap, co sem jel jen sám a na svou pěst,
C F C
na sobě hrubej pytel vod kafe nosil místo kabátu,
F C Dmi F C
starý osadníci hádali, co k čertu hledá tu.
- Ami
Rf: Byl vazoun děsný síly, co sto šedesát mílí
C Ami
se proti proudu dřel, proti proudu dřel,
D7
kam šel, ho všude chválej', že jabloňovou alej
C G
pro všechny vysázel, pro všechny vysázel.
- 2) Dva měchy, který shodil v kantýně, přivez' na dvouch kánoích,
a jak v lokálu svý jméno řek', v tu ránu kdekdo ztich',
tam u nás bylo sice nezvyklý, ale každej časem znal
Jonatána, co k nám jablečný jadýrka vozíval.
Rf:
- 3) Když léty unavenej do trávy se svez' a na zem sed',
vopřel se svejma žádama o strom, co právě kvet',
my spát pak nechali ho na místě, kde právě přestal žít,
krásnější pomník nešel by snad vůbec postavit
Rf:
- C F C
Až jednou nebudete na světě, lidi at' tu po vás maj'
F C Dmi F C
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj',
F C A7 Dmi F C G7 C
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj'.

238. Krinolína

- 1) Jsem v krinolíně lariatu oblečen,
C Ami F G
C Ami FG
mou košilí je tichá savana
C Ami F G
a v sedle sním svůj kostkovaný táhlý sen,
C G C
sen omšelého Dona Juana.
E7 Ami
Tisíce krásek voní šalvějí,
E7 C G
mou lásku sosny stínem oplácí,
C Ami F G
jen na koni se se mnou projet nechtějí,
C G C
dál ve větru sem-tam se kymácí.
C G
Rf: Měsíc mě označoval cejchovadlem lesů,
C
sombbrero z kaktusu si vyzývavě nesu,
F Fmi C G C
je moje láhev dávno dopita a v dále tepou kopyta
- 2) Že pistole už Oklamohou nezazní,
to nemrzí mě, bude aspoň klid,
a že se ráno jako jindy rozední,
je lepší, nežli zlato objevit.
Hacienda v dále není má
a nepatří mi stáda kolem ní,
a jestli mě tu vůbec něco dojíhá,
tak na dně kapsy tabák poslední.
- Rf:
- 3) I Llano Estacado zná můj zpěv,
u Tennessee jsem řval do hřmění stád,
jsem zkřivený a hořký jako babí hněv,
ač mrtev, přesto žiju napořád.
V nábojích prach mám z dálných cest,
já brodil řeky, projel údolí,
žíznil jsem v poušti, viděl tisíc měst,
mám koně, laso, hlad a pistoli.
- Rf:

236. Nadějí láskou

- D A D
Rf Nadějí láskou a vírou, nadějí láskou a vírou,
D7 G D A D
nadějí láskou a vírou, se píseň může stát.
- 1) Já když bejval ještě dítě, táta řek čas naučí tě,
naději máš vždycky dítě a to snad můžeš znát
Rf
- 2) Dnes tvejm krokům kámen brání, píseň tvá však nemá stání.
Dnes tvejm krokům kámen brání, pojd' na cestu se dát.
Rf
- 3) Vím že láska neumírá tomu, kdo ji neodpírá.
Vím že láska neumírá, tak neboj se mít rád.
Rf
- 4) Kdo má cíl a kdo je v právu, kdo má víru a nechce slávu.
Kdo má cíl a kdo je v právu, ten může s námi hrát.
Rf
- 5) Osud těm, kdo v pravdu věří, rukou spravedlivou měří.
Jenom ten kdo v pravdu věří, ten může klidně spát.
Rf

239. Ctihodní

- 1) Ami G Ami
Ctihodní jdou, mají sváteční procesí,
 G Ami
pěkně růžoví jsou, svědomí jest jim hrou,
 G Ami
závist a zášť k pasu do měšce pověsí,
 G Ami
mají baret a plášť, a to cení se zvlášť.
- Rf: Dmi C
Almužnu dát, zvedat chvost jako páv,
 E7
a když sis nakrad', tak slav,
 Ami
běž se hadrákům klidně smát,
 Dmi C
(malé) úsměvy hrát, a ty, cos' náhodou chcíp',
 E7
buď zdrav, je dobro jen vtip,
 Ami
starý satan ví, že je mlád.
- 2) Farizej pán davu rád rady udílí,
chce být prorokem zván, má už báječný plán,
kdo nedá se svést, pojde s básníky za chvíli,
bude pro svět to čest, kdekdo dojat tím jest.
- Rf:
- 3) Ami G Ami
[: [: Ctihodní jdou, mají sváteční procesí,
 G Ami
pěkně růžoví jsou, svědomí jest jim hrou ... :] :]

241. Nádraží

- 1) C G Ami
Šedý dům dává stín zápraží,
 C G Ami
tady čas zapomněl nádraží,
 C G Ami C
koleje rezavý letní žár roztaví,
 G Ami
tady čas zapomněl nádraží.
- 2) Poslední stanice, dál už nic,
na perón vstupuje mráz a hic,
výpravčí vzpomíná, jak přijela drezína,
na perón vstupuje mráz a hic.
- 3) Návěští dávno už nevěští,
nejsou tu zpoždění, neštěstí,
nosič usnul za stolem, pražce voní karbolem,
nejsou tu zpoždění, neštěstí.
- 4) Čekárna nikoho nečeká,
nikdo sem nepřišel zdaleka,
proč by sem někdo jel, tady vítr trávu sel,
nikdo sem nepřišel zdaleka.

242. Spinkej

- 1) Už se končí den, už je čas k spánku,
C F
C F
sny se barví od červánků,
C Ami G G7
hled', už lampář světla rozsvěcí,
C F
tak si dočti stránku, zavři knížku,
C F
honem hupky do pelíšku,
C Ami G G7
koťata už vrní za pecí.

- Rf: Tak spinkej, ať ve tvých snech
C F
růže kvetou, voní mech,
C Ami G G7
princeznu si Honza bude brát,
C F
až půlnoc prostře síť,
C F
na vlásky políbí tě,
C Ami G G7 C
vždyť i tvá máma musí spát.

- 2) Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový,
až se usměje, tak na chvílku
očí si mu všimni, synku,
snad jednou budeš taky takový.

Rf:

240. Bůh v nás

- 1) Za obzorem zní píseň havraní, ohně pohasnou, slyš Pane náš. Zas
Ami C G Ami Emi
Ami C G Ami
přijde nový den, krví potřísněn, Bože sílu máš, snad přežijem.

- Emi Ami C
Rf Dnes, ó Pane náš, amen požehnej.
G F
Víru v nás zachovej, pro ni jdeme se bít.
Emi Ami C
Vždyť víš, Pane náš, smrt není na prodej,
G F Emi Ami
modlitbou Otčenáš ať přisouzeno nám je žít.

- 2) Zbraně pozvednem, k boji potáhnem v srdcích víru svou, ó Pane náš. Ty
křížem ochráníš duše bratří tvých. Bože sílu máš, proč umírat.

Rf.

- 3) Slunce uvažá, v dýmu zapadá, tma uléhá k nám, ó Pane náš. Tvé
oči uvidí světlo dalších dní. Bože, sílu máš, poutem jsi v nás.

Rf.

246. Tvůj čas

- 1) $\begin{array}{cccc} C & \text{Ami} & C & \text{Ami} \\ C & \text{Ami} & D7 & G7 \\ F & G7 & F & G7 \\ C & \text{Ami} & F & G7 \end{array}$
Tvůj čas jen hvězdy měří, tvůj čas má někde cíl,
ten hledat budeš stěží přes kameny a jíl,
pojď, trosečníku bludný, a dál se se mnou dej,
vždyť dálky jsou tak svůdný, tak víc už neváhej.

Rf: $\begin{array}{cccc} C & F & C & \\ & D7 & G7 & \\ C & E & F & D7 \\ C & G7 & C & \end{array}$
Neváhej jít, ať šílencem jsi cest,
neváhej snít pod nebem plným hvězd,
dej ruku svou do dlaní tý tvojí dálce na hraní
a dej se vést, a dej se vést.

- 2) Tvůj čas má sloky krátký a mlhu před sebou,
tvý kroky jsou tak vratký, když stíny kolem jdou,
tam na konci zní zvony, a pak se dobře měj,
tvý cesty dálkou voní, tak víc už neváhej.

Rf:

244. Lojza a Líza

Rec: "Lojzo, hej, Lojzo!" "Ano, Lízinko?" "Dojdi pro vodu?"
"Už běžím." "No proto."

- $\begin{array}{cccc} G & C & & \\ G & C & D & G \end{array}$
1) Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,
vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.
2) Tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpi ji.
3) A čím ji mám ucpat, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám ucpat, milá Lízo, řekni čím.
4) Kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, kouskem slámy.
5) Jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, dlouhá.
6) Tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, utni ji, hihihih.
7) A čím ji mám utnout, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám utnout, milá Lízo, řekni čím.
8) Sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, sekerou, no jó.
9) Jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, tupá.
10) Tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, nabruš ji. Hik!
11) A čím ji mám zbrousit, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám zbrousit, milá Lízo, řekni čím.
12) Vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, brousek.
13) Jenže brousek je suchý, milá Lízo, milá Lízo,
jenže brousek je suchý, milá Lízo, suchý.
14) Tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, smoč ho.
15) A čím ho mám smáčet, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ho mám smáčet, milá Lízo, řekni čím.
16) Zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, zkus vodu.
17) A v čem ji mám přinést, milá Lízo, milá Lízo,
a v čem ji mám přinést, milá Lízo, řekni v čem.
18) No vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
no vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, vědro.

247. Zlatý údolí

- 1) Mokro v botách, píseň v notách nikdy nepsanou,
slunce pálí, že i skály úpal dostanou,
jen osamělý balvany, až uslyší tvé přiznání,
ti řeknou, že jsi dávno ztratil směr
a že patříš mezi pohany
a místo na jih táhneš na sever.

Rf: Zlatý údolí, touha vzdálená,
je chimérou všech dálek modravejch,
zlatý údolí, co jen vítr zná,
ti v horkým srdci vypaluje cejch,
jak je vzdálený každý mámení
a druhá strana řeky nemá břeh,
zlatý údolí, zlatý údolí
je celej život s rancem na zádech.

- 2) Snad tě k cíli dobrý víly jednou dovedou,
slunce hoří, zlatí oři z dálky přijedou,
když zmizí fata morgana, je zpověď dávno napsaná
do kamene mlčenlivejch skal,
než se někdo cestou zastaví,
pak bude psáno, že jsi tady stál.

Rf: 2x

249. Písek

- 1) Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem, někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou.
ani vodu nepřeliješ sítem, někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou.
- 2) Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
[: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všečen dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]
- 3) Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
[: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]
- 4) Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

250. Moře

mezihra sloka

- 1) $\begin{array}{ccccccc} \text{Ami} & \text{F} & & \text{C} & \text{G} & & \text{Ami} & & & & \text{Emi} \\ \text{Slunce} & \text{západ} & \text{zřít,} & \text{mořem} & \text{chvíli} & \text{být,} & \text{křídla} & \text{mít} & \text{a} & \text{smět} & \text{v} & \text{šir} & \text{je} & \text{roztáhnout,} \\ \text{Ami} & \text{F} & & \text{C} & \text{G} & & \text{Ami} & & \text{Dmi} & \text{Ami} & & & & & \\ \text{z} & \text{moře} & \text{sílu} & \text{brát,} & \text{lidem} & \text{lásku} & \text{dát,} & \text{srdcem} & \text{žít,} & \text{rozum} & \text{ránu} & \text{dát.} \end{array}$

- Rf $\begin{array}{ccccccc} & \text{C} & & \text{G} & & \text{Ami} & & \text{Emi} \\ \text{Zas} & \text{lásku} & \text{mít,} & \text{jedním} & \text{z} & \text{ptáků} & \text{být,} & \text{vlny} & \text{v} & \text{dál} & \text{snad} & \text{mě} & \text{ponesou.} \\ \text{Ami} & \text{F} & & \text{C} & \text{G} & & \text{Ami} & & \text{Dmi} & \text{Ami} & & & & \\ \text{Z} & \text{moře} & \text{sílu} & \text{brát,} & \text{světu} & \text{lásku} & \text{dát,} & \text{s} & \text{mořem} & \text{žít,} & \text{vlnám} & \text{naslouchat.} \end{array}$

mezihra sloka

- Rf... $\begin{array}{ccccccc} \text{C} & & \text{G} & & \text{Ami} & & \text{Emi} \\ \text{Vánek} & \text{znát,} & \text{tajně} & \text{s} & \text{ním} & \text{si} & \text{přát} & \text{v} & \text{pěně} & \text{vln} & \text{zlobou} & \text{zanechat.} \\ \text{Ami} & \text{F} & & \text{C} & \text{G} & & \text{Ami} & & \text{Dmi} & \text{Ami} & & & \\ \text{Z} & \text{moře} & \text{sílu} & \text{brát,} & \text{světu} & \text{lásku} & \text{dát,} & \text{moře} & \text{ctít} & \text{moře} & \text{milovat.} \end{array}$

mezihra sloka + Rf

- 2) $\begin{array}{ccccccc} \text{Ami} & \text{F} & & \text{C} & \text{G} & & \text{Ami} & & & & \text{Emi} \\ \text{Skalám} & \text{v} & \text{závoji} & \text{v} & \text{ranních} & \text{příbojích} & \text{voda} & \text{tvář} & \text{chladem} & \text{ráda} & \text{omývá.} \\ \text{Ami} & \text{F} & & \text{C} & \text{G} & & \text{Ami} & & \text{Dmi} & \text{Ami} & & & \\ \text{Vždy} & \text{tu} & \text{budou} & \text{stát,} & \text{lidem} & \text{písňe} & \text{hrát,} & \text{zpěvy} & \text{vln} & \text{mohou} & \text{lásce} & \text{přát.} \end{array}$

- Rf... $\begin{array}{ccccccc} \text{C} & & \text{G} & & \text{Ami} & & \text{Emi} \\ \text{Zas} & \text{lásku} & \text{mít,} & \text{jedním} & \text{z} & \text{ptáků} & \text{být,} & \text{vlny} & \text{v} & \text{dál} & \text{snad} & \text{mě} & \text{ponesou.} \\ \text{Ami} & \text{F} & & \text{C} & \text{G} & & \text{Ami} & & \text{Dmi} & \text{Ami} & & & \\ \text{Z} & \text{moře} & \text{sílu} & \text{brát,} & \text{světu} & \text{lásku} & \text{dát,} & \text{moře} & \text{ctít} & \text{moře} & \text{milovat.} \end{array}$

mezihra sloka + Rf

Ami Dmi Ami

248. Toulavej

- 1) $\begin{array}{ccccccc} & \text{Ami} & & \text{G} & & \text{Ami} & & \text{E} \\ \text{Někdo} & \text{z} & \text{vás,} & \text{kdo} & \text{chutnal} & \text{dálku,} & \text{jeden} & \text{z} & \text{těch,} & \text{co} & \text{rozuměj,} \\ \text{Ami} & & \text{G} & & \text{F} & & \text{Ami} & & & & \\ \text{ať} & \text{vám} & \text{poví,} & \text{proč} & \text{mi} & \text{říkaj} & \text{proč} & \text{mi} & \text{říkaj} & \text{Toulavej.} \\ \text{Kdo} & \text{mě} & \text{zná} & \text{a} & \text{v} & \text{sále} & \text{sedí,} & \text{kdo} & \text{si} & \text{myslí:} & \text{je} & \text{mu} & \text{hej,} \\ \text{tomu} & \text{zpívá} & \text{pro} & \text{všední} & \text{den,} & \text{tomu} & \text{zpívá} & \text{Toulavej.} \end{array}$

- Rf: $\begin{array}{ccccccc} \text{F} & & \text{G} & & & & \text{C} \\ \text{Sobotní} & \text{ráno} & \text{mě} & \text{neuvídí} & \text{u} & \text{cesty} & \text{s} & \text{klukama} & \text{stát,} \\ \text{F} & & \text{G} & & \text{F} & & & & \text{G} \\ \text{na} & \text{půdě} & \text{celta} & \text{se} & \text{prachem} & \text{stydí} & \text{a} & \text{starý} & \text{songy} & \text{jsem} & \text{zapomněl} & \text{hrát,} \\ & & & & & \text{Ami} & & & & & & \\ \text{zapomněl} & \text{hrát.} \end{array}$

- 2) Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej, malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej. Každý měsíc jiná štace, čekáš, kam tě ulože', je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

Rf:

- 3) Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: no tak jdem, známí kluci ruku stisknou, řeknou: vítej, Toulavej. Budou hvězdy jako tenkrát, až tě v očích zabořej', celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.

- Rf: Sobotní ráno nám poletí vstříc, budeme u cesty stát, vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

- $\begin{array}{ccccccc} & \text{Ami} & & \text{G} & & \text{Ami} & & \text{E} \\ \text{Někdo} & \text{z} & \text{vás,} & \text{kdo} & \text{chutnal} & \text{dálku,} & \text{jeden} & \text{z} & \text{těch,} & \text{co} & \text{rozuměj',} \\ \text{Ami} & & \text{G} & \text{FE} & \text{Ami} & & & & & & \\ \text{ať} & \text{vám} & \text{poví,} & \text{proč} & \text{mi} & \text{říkaj' Toulavej} & \dots \end{array}$

251. Škeble

1) C G
Dublin je city, kde holky jsou pretty,
 C Ami G
tam poprvé viděl jsem Molly Malone,
 C G
jak táhne svůj vozík a zní její pokřik,
 C G C G C G C
kupte škeble, jsou jedlé a jsou živý jsou

Rf Jsou živý jsou, ještě jsou živý jsou ,
mám škeble jsou jedlé a jsou živý jsou

2) Už před mnoha léty její báby i tety
chodily na rybí trh cestou tou
a táhly svůj vozík a zněl jejich pokřik
kupte škeble jsou jedlé a jsou živý jsou

Rf

3) Pak přišla zlá nemoc a nebyla pomoc
zemřela nám krásná Molly Malone
Teď její duch courá a po nocích volá
kupte škeble jsou jedlé a jsou živý jsou

Rf

253. Alison Gross

 Ami G C E7
1) Když zapadlo slunce a vkradla se noc
 Ami G C Ami E7
a v šedivých mracích se ztrácel den,
 Ami G C E
a když síly zla ve tmě převzaly moc,
 Ami G Ami
tu Alison Gross vyšla z hradu ven.

Tiše se vplížila na můj dvůr
a jak oknem mým na mě pohlédla
tak jen kývla prstem a já musel jít
a do komnat svých si mě odvedla.

 Ami G
Rf: Alison Gross a černý hrad
 C G Ami
ze zlověstných skal jeho hradby ční
 Ami G
Alison Gross, nejodpornější
 C E7 D E7
ze všech čarodějnic v zemi severní

2) Složila mou hlavu na svůj klín
a sladkého vína mi dala pít
Já můžu ti slávu i bohatství dát
jen kdybys mě chtěl za milenku mít.

Ami G C E7
Mlč a zmiz babo odporná!
Ami E
Slepý jak krtek bych musel být!
Ami G C E
To radši bych na špalek hlavu chtěl dát
 Ami G Ami
než Alison Gross za milenku mít!

Rf:

- 3) Přinesla plášť celý z hedvábí
zlatem a stříbrem se celý skvěl
Kdybys jen chtěl se mým milencem stát
tak dostal bys vše, co bys jenom chtěl.

Pak přinesla nádherný zlatý džbán
bílými perlami zářící
Kdybys jen chtěl se mým milencem stát
těch darů bys měl plnou truhlici.

Stůj a mlč babo odporná!
Slepý jak krtek bych musel být!
To radši bych na špalek hlavu chtěl dát
než milencem tvým na chvíli se stát!

Rf:

- 4) Tu k ohyzdným rtům zvedla černý roh
a natřikrát na ten roh troubila
a s každým tím tónem mě ubylo sil
až všechnu mou sílu mi sebrala.

Pak Alison Gross vzala čarou hůl
a nad mojí hlavou s ní kroužila
a podivná slova si zamumlala
a v slizkého hada mě zaklela.

Rf:

- 5) Tak uplynul rok a uplynul den
a předvečer svátku Všech svatých byl
a tehdy na místě, kde žil jsem jak had
se zjevila královna lesních víl.

Dotkla se mě třikrát rukou svou
a její hlas kletbu rozrazil
a tak mi zas vrátila podobu mou
že už jsem se dál v prachu neplazil.

Rf:

252. Čarodějnice z Amesbury

- Ami G Ami
1) Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
C G Ami
s jasnými očima a řečmi pánům navzdory,
C G Ami Emi
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
F Emi F G Ami
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
- 2) Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
- 3) Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
- 4) Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra proměnil
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarou.
- 5) Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
- 6) Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnic žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
- 7) Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
- 8) Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

254. Dva havrani

- 1) Ami G Ami
Když jsem se z pole vracela,
G Ami
dva havrany jsem slyšela,
C G
jak jeden druhého se ptá:
Ami G Ami
[: kdo dneska večeři nám dá? :]
- 2) Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
[: a takto jemu odpověděl: :]
- 3) "Za starým nospem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
[: jen jeho kůň a jeho milá." :]
- 4) "Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
[: hostina naše už se chystá." :]
- 5) "Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
[: z vlasů si hnízdo postavíme." :]

256. Tesař

- 1) Ami G Ami
Má jediná lásko, už tak dlouhý čas
G Ami
ve svém srdci stále tě mám.
C G Emi
Já pochoval jsem otce i matku svou
Ami G Ami
a na světě jen tebe už mám.
- 2) Víš, kdybych mohla tenkrát se tvojí ženou stát,
šťastně spolu mohli jsme žít,
teď mužem mým je tesař, ach lásko má,
a jemu navždy věrná chci být.
- 3) Věř mi můj milý, je pozdě, ty víš,
moje srdce nesmíš už chtít.
Děťátko krásné v mé kolébce spí,
musíš zpátky sám odejít.
- 4) Zanech svého muže, ach lásko má,
snad nechceš zůstat navždy chudobná.
Pojď, odpluj se mnou přes moře na sever,
on nemůže ti dát to co já.
- 5) A co bys můj milý, co moh' bys mi dát,
kdybych s tebou chtěla odejít?
Snad dal bys mi šaty a nádherný dům,
co s tesařem bych nemohla mít.
- 6) Šest krásných lodí já na moři mám,
sedmá v přístavu vyčkává
a sto patnáct mužů na jejich palubách
tvé rozkazy očekává.
- 7) Pojď, oblékni roucho zlatem protkané
a přes boky dej stříbrný pás
a dítě své se svým mužem zanechej,
vždyť svět má pro nás tisíce krás.
- 8) Tu pozvedla z kolébky děťátko své
hořké slzy jí smáčely tvář:
Buď sbohem mé dítě, Bůh tě opatruj
já vícekrát už nespátřím vás.

- Ami G Ami
 9) Už nádherná loď plachty své napíná,
 G Ami
 zářivé plachty z hedvábí má
 C G Emi
 a na moře široké směr nabírá
 Ami G Ami
 a na ní láska má a já.
- 10) Však nepřešel měsíc a nepřešel den,
 vím nemohlo to déle být,
 když dívka tak hořce začla naříkat
 a nemohlo jí nic utížit.
- 11) Proč jenom pláčeš, ach lásko má,
 vždyť máš tu vše co můžeš si přát.
 Pro tesaře snad pláčeš, či pro dítě své,
 co nechala jsi v kolébce spát?
- 12) Já nepláču pro svého tesaře,
 nepláču ani pro dítě své.
 Já nad sebou teď pláču, ach lásko má,
 že zlákal mě bohatství tvé.
- 13) Však nepřešel týden a nepřešel den,
 vím nemohlo to déle být,
 když obloha tmavne jako nejtmaší noc
 a před bouří se není kam skrýt.
- 14) Už běsnící bouře lodí kymácí,
 rve vítr cáry plachet bělostných
 a nad černým obzorem hrom burácí,
 hlas moře zní jak démonů smích.
- 15) Pak poslední vlna loď na bok pokládá
 a stěžeň jako stéblo ohýbá
 a do temných hlubin se loď propadá
 a s ní i láska má a já.
- 16) Ach pohlédni vzhůru na tu nádhernou zář
 a co ta zlatá brána znamená?
 To je brána nebes, ach lásko má,
 však pro nás navěky zavřená.
- 17) A co je to tam v dálce, mám strach lásko má,
 co tak temné a tak hrozné může být?
 To je brána pekel, ach lásko má,
 tam oba dva teď musíme jít.

255. Mě si málo můj milý všímá

C
 Rf: Mě si málo můj milý všímá,
 G
 mě si málo můj milý všímá,
 C
 mě si málo můj milý všímá
 G C
 a že se trápím ho nezajímá.

C
 1) Tolik chlapců pod okny vídám,
 G
 chlapci švarní k tanci mě shání,
 C F
 mě se však líbí ten co se zdráhá,
 C G
 s ním toužím tančit až do svítání.

Rf:
 2) Kde se toulá, vždyť mi tak schází,
 už se stmívá, slunce se sklání,
 trávou se brouzdám, jahody sbírám,
 a myslím stále na milování.

Rf:
 3) Spěchej lásko, mně už se stýská,
 čekám stále pod naší strání,
 když ke mně přijdeš, jablíčko dám ti,
 vyplním já ti každické přání.

Rf: (2x)

257. Námořník

- 1) $\begin{matrix} \text{Dmi} & \text{G} & \text{Dmi} \\ & \text{G} & \text{Dmi} \\ & \text{F} & \text{C} \end{matrix}$
Krásná dívka v zahradě stála,
když námořník cestou kolem šel,
chtěla bys, dívko, ženou mou se stát,
 $\begin{matrix} \text{Emi} & \text{Dmi} & \text{G} \end{matrix}$
tak volal na ni, když ji uviděl.
- 2) Ach, vzácný pane, já nesmím si vás vzít,
vždyť lásku svoji na širém moři mám,
už sedm roků, co mi odešel,
já mu však věčnou věrnost zachovám.
- 3) A co když dávno v bitvě zahynul,
anebo hrob svůj našel ve vlnách,
co když si dávno jinou dívku vzal
a na tvou lásku sotva vzpomíná.
- 4) Jestli snad milý v bitvě zahynul,
i já chci zemřít a vedle něj chci spát,
a jestli v moři ztratil život svůj,
pak chci i já život vlnám dát.
- 5) A jestli jinou krásnou dívku má,
zdraví a štěstí chtěla bych jim přát,
za mořem v dálce Bůh jim požehnej,
ať je jí věrný a ať ji má rád.
- 6) Vtom námořník dívku obejmul
a její tvář zlíbal tisíckrát,
[: neplač už dál, lásko jediná,
vždyť jsem to já, což mě nepoznáš? :]

259. Poslední člun odplouvá

- 1) $\begin{matrix} \text{C} & (\text{H}) & \text{Ami} & \text{F} & \text{C} \\ \text{F} & \text{Ami} & \text{C} & \text{G7} & \text{C} \end{matrix}$
Šla jsem úzkou pěšinkou, poslední člun odplouvá,
k pobřeží večerní tmou, cestu znám jenom já.
- 2) A můj milý už tam stál, poslední člun odplouvá,
do dlaní svou tvář mi dal, cestu znám jenom já.
- 3) "Nech mě, lásko, odejít," poslední člun odplouvá,
"musím práci někde vzít," cestu znám jenom já.
- 4) "Na největší loď, co znám," poslední člun odplouvá,
"v přístavu se najmout dám," cestu znám jenom já.
- 5) "Až se vrátím za pár dní," poslední člun odplouvá,
"bude náš den svatební," cestu znám jenom já.
- 6) Kdy se vrátí milý zpět, poslední člun odplouvá,
chodila jsem vyhlížet, cestu znám jenom já.
- 7) Ach, můj Bože, pak ten den, poslední člun odplouvá,
hrozná zpráva přišla sem, cestu znám jenom já.
- 8) Trojstěžník, kde milý byl, poslední člun odplouvá,
za bouře se potopil, cestu znám jenom já.
- 9) =1.

260. Voda široké řeky

- 1) $\begin{array}{cccc} C & Emi & F & C \\ F & Dmi & F & C \end{array}$
Ať koruny stromů se nad řekou spojí
a větve ať překlenou široký proud,
 $\begin{array}{cc} & Ami & F \\ & & \end{array}$
tam na břehu v dálce teď milý můj stojí,
 $\begin{array}{cccc} C & Emi & F & C \end{array}$
ach, musím jít za ním, já za ním chci plout.
- 2) Kde přívozník mešká jen, kde může být,
chci přes řeku chladnou na druhý břeh jít,
teď smutná tu stojím, jak slzy mám skrýt,
když v náručí lásku svou chtěla bych mít.
- 3) Ach, na loďce plout mám teď jediné přání,
kde milý můj čeká, kde stojí tak sám,
dám peníze všechny i bohatství za ni
teď, když svou lásku tak blízko už mám.
- 4) =1.

258. Pojd' do kopců

- 1) $\begin{array}{cccc} D & G & A & G & D \\ G & D & G & A \\ D & G & D & A \\ D & C & D & G & D \end{array}$
Ten, kdo jedenkrát poznal tu zem, navždy patří k ní,
tu zem, jejíž píseň jak džbán duši tvou naplní,
když se kvetoucí vřes zrcadlí v hladinách jezerních,
věčný čas všechny legendy dávné si ukrývá v nich.
- 2) Pojd' poslouchat písně, co na kopcích dešť vypráví,
když se kapradí dotýká mraků, padá do trávy,
v jeho písničkách vždy zaznívá naděje, radost i žal,
nitky příběhů minulých, dob, co čas s sebou vzal.
- 3) Pojd' se na chvíli podívat tam, kde život je sen,
do kopců, když v nich vychází slunce a noc mění v den,
když se modravé paprsky řek zatřpytí v údolích,
náhle cítíš, že starosti tvé se utápí v nich.
- 4) =1.

261. Ptákům křídla nevezmou

- 1) Tam pod věžeňskou zdí jsem zaslech' dívčí nářek:
C F C G G7
C F G G7
"Milý, ty mě necháš samotnou,
C F C G
že jsi z panské sýpky krad', když tvé děti měly hlad,
G7 C
v dálce věžeňskou lod' vidím zakotvenou."

C F C Ami
Rf:: Ptákům, těm křídla nevezmou,
C Ami G G7
dál vznášejí se volní oblohou,
C F C G
kde jsou oni a kde jsme my, naše láska a naše sny,
G7 C
jenom zármutek teď zůstal nad krajinou.
- 2) Hlas za věžeňskou zdí jí tiše odpovídá:
"Je pozdě, lásko, nesmíš litovat,
vždyť proti pánům jsem se zved', chtěl jsem změnit tenhle svět,
teď musíš naše děti vychovat."
- R:
3) Za hrází přístavní noc bledne do svítání,
temný obrys lodí splývá s pozadím,
těžko se slova nachází, ať tě, lásko, Bůh provází
na cestě k dalekým břehům australským.

R: + kde jsou oni a kde jsme my, naše láska a naše sny,
jenom zármutek teď zůstal nad krajinou

263. Rozkvetlé zahrady mé lásky

- 1) V zahradách rozkvetlých lesních strání
C G FC
Ami G C
milý můj na mě čekával,
G FC
na loukách vonících za svítání
Ami G C
ruce mé v dlaních svých mi hřál,
Ami G Ami G
říkal mi, že jsem krásná
F G C
a že studánky ve svých očích mám,
G FC
kam mi však odešel, nemám zdání,
Ami G C
bez něho smutná chodívám.
- 2) V zahradách rozkvetlých lesních strání
milý můj se mnou chodíval,
v kouzelných proměnách milování
svoje písně mi zpíval,
říkal mi, že jsem krásná
a že lásku tak vážně nemám brát,
kam mi teď odešel, nemám zdání
a já pro něj nemůžu spát.
- 3) =1.

264. Schází mi tvůj úsměv

Rf: $\begin{array}{cc} G & D \\ \text{Schází mi tvůj úsměv} \\ C & G \\ \text{schází mi když svítá} \\ E m i & D \ G \ C \\ \text{schází mi tvá láska} \\ E m i & D \ C \\ \text{když sám usínám.} \end{array}$

1) Ze stromů se soumrak snáší
a večerní chlad se vkrádá
celou duši mou teď svírá
Kde tě mám, lásko má?

Rf

2) Vím, že v dálce se mi ztrácíš
a že jiný tvář tvou líbá
přece slyším jen, jak říkáš
ty jsi můj, já jsem tvá.

Rf

3) Ze svých krásných velkých očí
všechnu něhu svou mi dáváš
ze tvých dopisů ji sbírám
ze tvých slz, lásko má.

Rf

4) Vyhlížím tě každé ráno
věřím, že se zpátky vrátíš
ale náruč má je prázdná
Kde tě mám, lásko má?

Rf

262. Rybářská balada

1) $\begin{array}{cccc} C & G & C & A m i \\ \text{Když spatřil mě úsvit po pobřeží jít,} \\ C & F & C & G \\ \text{slanou vodou brouzdat a slaný vzduch pít,} \\ F & G & C (G C) \\ \text{já starého rybáře zaslechla hrát} \\ F & C & G & G 7 \\ \text{tu píseň, v níž naposled "sbohem" chtěl dát.} \end{array}$

Rf: $\begin{array}{cccc} C & G & C & C 7 \\ \text{Ještě naposled vemte mě s sebou,} \\ F & C & G & G 7 \\ \text{chci naposled na lodi stát,} \\ F & C \\ \text{tak vemte mě na ni, chci naposled dlaní} \\ G & C G \\ \text{teď pohladit moře, co měl jsem tak rád.} \end{array}$

2) Tak oblečte mě tak, jak dříve jsem byl,
když býval jsem mladý a tak plný sil,
mou rybářskou halenku přineste sem,
chci na moře vyplout, než zlomí se den.

Rf:

3) Chci cítit ten vítr, co tak dobře znám,
když navečer z moře se navrací k nám,
a vidět chci slunce a pít jeho zář,
ať naposled paprskům nastavím tvář.

Rf:

4) A slyšet chci racků křik nad mořem znít
a oblohu modrou zas nad sebou mít,
když chladný pás pobřeží s mořem se slil
a modravý proužek jen z pevniny zbyl.

Rf:

A svolajte rybáře, nechci být sám,
již čas můj se krátí a málo ho mám,
teď naposled píseň bych slyšet si přál,
co vítr nám na lodích do plachet vál.

Rf:

265. Říkají, že ďábel zdech

A

Rf: Říkají že ďábel zdech,

D

že ďábel zdech, že ďábel zdech,

A

říkají že ďábel zdech,

E7 A

ted' v pekle tahá klády.

Tvrdím vám a nejsem sám,

já tvrdím vám a nejsem sám,

že živý vstal a rovnou dal

se najmout do armády.

- 1) Vojákem být, jaká čest,
boj ztvrdí rys i sval i pěst,
kdo k vítězství chce vojsko vést,
ten dočká se jen slávy.
Za vítězstvím žeň se dál,
dbej, abys vždy v čele stál,
vojna ztvrdí pěst i sval
a mozek ztvrdne záhy.

Rf:

- 2) Phil MacKrijt byl tvrdej chlap,
jó tvrdej chlap a žádnej srab,
když nepřítele v boji drap'
tak byl s ním vždycky ámen.
Při souboji dostal křeč,
protivník vyrazil v zteč,
však při výpadu zlomil meč
o játra jako kámen.

Rf:

- 3) Čím chceš být řekni synku můj,
dnes rozhodni se stůj co stůj,
víc doma planě nelelkuj
a nezahálej stále.
Chytrý nejsem, to vím sám,
také k práci odpor mám,
na vojnu se tedy dám
a budu generálem.

Rf: (2x)

267. Džbánek

C Emi F Emi

- 1) Ze džbánu víno naléváš

G C F G

a bez šatů jsi nejkrásnější,

C Emi F Emi

já musím jít, však přísahám,

C Ami Dmi G

že zůstáváš mou nejmilejší.

C

Rf: Hlas války vítr přináší

G C Dmi G

a blíž a blíž je řinkot zbraní,

C Ami Dmi G

já nemám strach když odcházím,

C Ami Dmi G

to láska tvá mně stále chrání.

- 2) Ryk píšťal, dud a bubnů zní
a těžká jízda v šik se řadí,
když na zteč jdem, já nejsem sám,
tvá něžná dlaň mě stále hladí.

Rf:

- 3) Má vlastní krev ted' skrání zem,
tak málo náhle zbývá času,
jak ve snách cítím vůni tvou,
co dýchal jsem ze tvých vlasů.

Rf:

268. Zelené francouzské pláně

- 1) Tak jakpak se máš, Willy, příteli můj,
A G Emi
dovolíš, jen si sednu do stínu na hrob tvůj.
D G Emi
Horkým letním sluncem jsem rozpálená,
A G D
chodím celý den a jsem unavená.
Emi
Podle náhrobku vidím - slavil's osmnáct let
A D A
když jsi v zbytečné válce opustil tenhle svět.
D Emi
Doufám, že zemřel jsi čistý a hned,
A G D
že jsi nestřílel první, když přišel rozkaz vpřed.
A G D
Rf: Hrály píšťaly k tomu, nesli tě zpátky domů
Emi A D
a zazněly salvy, když tě spouštěli níž.
G A
A když kněz dělal kříž nad tvým tělem
G Emi A D
začly dudy zvolna hrát tesknou píseň.
- 2) Zanechal jsi tu dívku nebo snad ženu svou
vzpomínky v jejím srdci nikdy nevyblednou,
i když zemřel jsi dávno, před mnoha lety
v jejích očích jsi zůstal osmnáctiletý.
Nebo jsi pouhý cizinec beze jména
v dlouhém seznamu padlých, jehož připomíná
zažloutlá fotka chlapce s hnědýma očima,
která nikoho dávno už nezajímá. Rf
- 3) Na francouzských pláních vlčí máky kvetou
barvy ze strání svítí pestrou paletou,
teplý letní vítr začal od moře vát,
žádné pušky a plyn, žádný ostnatý drát.
Jenom tisíce křížů tady v písku stojí
a svým tichým hlasem k oblakům žalují,
že z touhy člověka vládnout vzešlo utrpení,
že zničil a prokrel celá pokolení.

266. Je daleko ode mne

- 1) On je první, kdo mi schází.
C F C
On byl první má velká láska, můj první hřích.
F G C
Ami G C
Do mých nocí stále vchází,
G C
s ránem odnáší mé štěstí i můj smích.
- 2) Z jeho dlaní stále dýchá
vůně stisků, objímání a doteků.
Na mé kůži ještě pálí
jako příval červencových paprsků.
- 3) Každé místo, kde teď spávám
je tak smutné a tak prázdné se náhle zdá.
Odešel mi za svítání
Probouzím se v tichých ránech samotná.
- 4) Závidím té šťastné dívce,
která kráčí vedle něj, kterou má rád.
Každá chvíle zdá se prázdná,
každé místo, kde mě líbal tolikrát.
- Emi Ami
Jednou ráno se mi vrátí
Emi Dmi7 G C
a pak vzlétnem jako ptáci až do větví.
Ami Emi Ami
Neopouštěj mě má láska,
Dmi7 G F C
přisahám, že mám tě ráda, Bůh to ví.

269. Vzdálené ostrovy

Rf: C F
Slábnoucí záře sluneční
 C G
nad mořem s dálkou splývá,
 Ami F
a mně se stýská, lásko má,
 C G C
z mých snů jen málo zbývá.

 Ami Dmi G
1) Když slýchám zprávy lodníků
 F G
a na tvou tvář se ptávám,
 Ami F
prý s rusovláskou chodíváš,
 C G C
všech nadějí se vzdávám.

Rf:

2) V mých představách jsi stále můj
a náruč tvá mě skrývá,
však trpká příchuť zůstává
a ve vzpomínkách zbývá.

Rf:

3) Až k ostrovům tak vzdáleným,
k zeleným irským pláním
svou píseň lásko posílám
a slzám svým se bráním.

Rf: (2x)

271. Krásnou vysočinou

 C Ami Emi
Rf: Půjdem krásnou vysočinou, moje milá,
 C Ami F
půjdem krásnou vysočinou až k nám,
 G C Ami Emi
půjdem krásnou vysočinou, moje milá,
 F G C
v jejích kopcích já domov svůj mám.

1) Proč se ve tvých krásných očích slzy třeptí,
proč jsi smutná, že svůj kraj opouštíš,
tam, kam půjdem, přeci stejné slunce svítí,
tam mou krásnou zem uvidíš.

Rf

2) Na loukách, kde v mokré trávě rosa zvoní,
v údolích, kde z pramenů můžeš pít,
v kráse kopců, z kterých divoký vřes voní,
tam, lásko má, chci s tebou žít.

Rf

3) Zazní zpěv a zazní radost vysočinou,
na všech kopcích budou tančit a hrát,
půjdem krásnou vysočinou, moje milá,
chceš-li nevěstou mojí se stát.

Rf

272. Kopce u pramenů řeky Tyne

Rf: C F C
Tam, do míst, co tolik mám rád,
Emi Dmi G
položte mě, tam věčně chci spát,
Ami F C
tam vítr písňě bude mi hrát,
Ami G C
v kopcích u pramenů Tyne.

1) Já po mořích plul a prošel jsem svět,
viděl jsem Hudson a viděl jsem Trent,
však ze všech těch míst já vrátil se zpět,
tam do kopců k pramenům Tyne.

Rf

2) Je tolik míst, o kterých sním,
všechna jsou krásná, přesto však vím,
že všechny ty krásy se rozplynou v dým
tam v kopcích u pramenů Tyne.

Rf

3) Až srdce mé jednou přestane bít,
zelenou trávu chci pod hlavou mít,
pak písňě ptáků budou mi znít
v kopcích u pramenů Tyne.

Rf

270. Můžem jít, milá

1) C F C F C
Krásný léto přichází, vlahým nocím den se vzdává,
F C Ami F Dmi F
vítr v listí stromů spí, v tichých ránech slunce vstává.

Rf: C F C F C
Můžem jít, milá, jít, ukrytou cestou v horách,
F C Ami F Dmi F
k tajemstvím toulavým už nás modrá dálka volá.

*: C F C
Můžem jít, milá, jít.

2) Tam, kde vítr trávu hladí, v modrých dálkách ptačích letů,
dám ti, milá, do tvých vlasů všechny barvy lučních květů.

Rf:

*

3) Když se ráno probouzíš, rosa z vlasů tvých se třpytí,
ranní slunce vyšívá na nich krajky zlatou nití.

Rf:

Rf:

Obsah

1. Pozor ! Pohov !	36. Děti z Pirea	71. Štěně	106. Mou dobrou zprávu hlásej
2. Pádlo	37. Santa Lucia	72. Opice	107. V jeslích dítě spinká
3. Točme lano	38. Má láska je za velkou louží	73. Kolik je na světě moří	108. Bim bam
4. Loďka malá	39. Pirát	74. Zátoka	109. Autobusy přijíždějí
5. Eman	40. Indián	75. Sotva se narodíš	110. Jaro nad Bretaní
6. My pluli dál a dál	41. Dva roky prázdnin	76. Slunce za hory	111. Až se k nám právo vrátí
7. Umbaj, umbaj,	42. Stará archa	77. Okoř	112. Už se nám čas krátí
8. Velrybářská výprava	43. Řeka	78. Buráky	113. Já budu chodit po špičkách
9. Hej šup námořníci	44. Jen tak dál	79. Černý muž (John Braun)	114. Smutný psaní
10. Byla jedna holčička v naší ulici	45. Námořnická ukolébavka	80. Chodím po Broadwayi	115. Drahý můj
11. Quantanámo	46. Indiánská ukolébavka	81. Little Big Horn	116. Pět set mil
12. Guadalcanal	47. Červená se line záře	82. Hučka	117. Don Diego
13. Pochod amerických námořníků	48. Vahú	83. Bedna od whisky	118. Lucerna
14. Copatá trajda	49. Večerka	84. Rovnou	119. Dál dál dál
15. Hej kapitáne	50. Víťáme vás	85. Rodné údolí	120. Sedm španělských andělů
16. Aby nás voda nesla	51. Valčík na rozloučenou	86. Cizinec	121. Jenoféfa
17. Tři kříže	52. Óda na tábor 77	87. Zatracenej život	122. Cowboy z Cherokee
18. Škrábej	53. Nikdo nemá zdání	88. Parta z ranč Y	123. Můj rodný dům
19. Ariel	54. Stály báby	89. Míle	124. Děvčátko
20. Louisiana	55. V údolí	90. Ovčák	125. Holubí dům
21. Lodivod	56. Tábornický pochod	91. Růžička	126. Panenka
22. Obluda	57. Poštorenská	92. Batalion	127. Zítra ráno v pět
23. Píseň smolařských plavců	58. Rudé oko	93. Širý proud	128. Tymián
24. Jasný jak facka	59. Voláme sluníčko	94. Trh ve Scarborough	129. Prý já to byl
25. Vodácká holka	60. Tři čuníci	95. Doney Gall	130. Island
26. Motlitba vodáka	61. Tři citrónky	96. Krutá válka	131. Rákosí
27. Franta a pádlo	62. Kočičky	97. Pojd' se mnou do těch míst	132. Sedlo z bodláků
28. Vodácká odborná	63. Malý bobr	98. Až vzlétnou ptáci	133. Ave Maria
29. Santiano	64. Hlídač krav	99. Kumbaya	134. Barevný šál
30. Kotva	65. Kozel	100. Zlatá klec	135. Mexická svatba
31. Dolů k starému molu	66. Pijte vodu	101. Dál, dál tou vodou	136. Tom Dooley
32. Japonečka	67. Bernardýni	102. Dva bratři	137. Létání
33. Hudsonský šífy	68. Bílou plání	103. Cikán	138. Montgomery
34. Vracím se rád	69. Není nutno	104. Válka růží	139. Tři hvězdy měl prapor
35. Loď John B	70. Krásný je vzduch	105. Tři bratři	140. Lákání

141. Ještě chvíli zůstaň	174. Ryl jen celý den ryl	207. Poutají řeku	240. Bůh v nás
142. Umírající pastevec	175. Vůz do Tennessee	208. Kryté vozy	241. Nádraží
143. Tommy	176. Valčíček	209. Tam v horách	242. Spinkej
144. Čtvrté přání	177. Pocestný	210. Strom	243. Ruty-šuty
145. Kovbojův náfek	178. Točí se točí	211. Jaro na Aljašce	244. Lojza a Líza
146. Divoký koně	179. Stánky	212. Zlatokop Tom	245. Tak šel čas
147. Náhrobní kámen	180. Šíny	213. Jessie James	246. Tvůj čas
148. Píseční jezdcí	181. Kdyby tady byla taková panenka	214. 17 dnů	247. Zlatý údolí
149. Nadějí láskou i vírou	182. Já odcházím	215. El Paso	248. Toulavej
150. Jednou budu dál	183. Hlídej lásku skálo má	216. Žluté růže z Texasu	249. Písek
151. Blizard	184. Franky dlouhán	217. Oranžovej expres	250. Moře
152. Jsem potulnej kovboj	185. Jarní kurýr	218. Slaboch Ben	251. Škeble
153. Nezacházej slunce	186. Slavíci z Madridu	219. Šlapej dál	252. Čarodějnice z Amesbury
154. Pampelišky	187. Jarní tání	220. Vlajka	253. Alison Gross
155. Kůň bílý jak sněh	188. My čekali jaro	221. Shane	254. Dva havrani
156. Povídej	189. Indiánská balada	222. Študácká ukolébavka	255. Mě si málo můj milý všímá
157. Žít, žít	190. Savana	223. V dáli za horama	256. Tesař
158. Dívčí hymna	191. Bláznova ukolébavka	224. Ascalona	257. Námořník
159. Dajána	192. Chajda pod horami	225. Niagara	258. Pojď do kopců
160. Lady Black	193. Drnová chajda	226. Samota	259. Poslední člun odplouvá
161. Čekej tiše	194. Čtyři bytelný kola	227. Nebeští jezdcí	260. Voda široké řeky
162. Dům U vycházejícího slunce	195. Jó třešně zralý	228. Touha žít	261. Ptákům křídla nevezmou
163. Feleena	196. Rikatádo	229. Přes pláň	262. Rybářská balada
164. Odešel	197. Za svou pravdou stát	230. Mississippi blues	263. Rozkvetlé zahrady mé lásky
165. Růže kvetou dál	198. Tam do Černejch skal	231. Červená řeka	264. Schází mi tvůj úsměv
166. Dany	199. Hvězdnatý prapor	232. Tisíc mil	265. Říkají, že ďábel zdech
167. Kytky	200. Amazonka	233. Až budeš velký	266. Je daleko ode mne
168. Blátivá cesta	201. Jedu nocí	234. Ani tak nehoří	267. Džbánek
169. Karavana	202. Severní vítr	235. Zabíli, zabíli	268. Zelené francouzské pláň
170. Beduín	203. Kláda	236. Nadějí láskou	269. Vzdálené ostrovy
171. Zelený pláň	204. Poraněný koleno	237. Jonatán	270. Můžem jít, milá
172. Irene	205. Čtyři stěny	238. Krinolína	271. Krásnou vysočinou
173. Tak už mi má holka mává	206. Patrik	239. Ctihodní	272. Kopce u pramenů řeky Tyne

Abecední seznam

214. 17 dnů	144. Čtvrté přání	80. Chodím po Broadwayi	238. Krinolína
16. Aby nás voda nesla	194. Čtyři bytelný kola	40. Indián	96. Krutá válka
253. Alison Gross	205. Čtyři stěny	189. Indiánská balada	208. Kryté vozy
200. Amazonka	159. Dajána	46. Indiánská ukolébavka	99. Kumbaya
234. Ani tak nehoří	119. Dál dál dál	172. Irene	155. Kůň bílý jak sněh
19. Ariel	101. Dál, dál tou vodou	130. Island	167. Kytky
224. Ascalona	166. Dany	113. Já budu chodit po špičkách	160. Lady Black
109. Autobusy přijíždějí	36. Děti z Pirea	182. Já odcházím	140. Lákání
133. Ave Maria	124. Děvčátko	32. Japonečka	137. Létání
233. Až budeš velký	158. Dívčí hymna	185. Jarní kurýr	81. Little Big Horn
111. Až se k nám právo vrátí	146. Divoký koně	187. Jarní tání	35. Lod' John B
98. Až vzlétnou ptáci	31. Dolů k starému molu	211. Jaro na Aljašce	21. Lodivod
134. Barevný šál	117. Don Diego	110. Jaro nad Bretaní	4. Loďka malá
92. Batalion	95. Doney Gall	24. Jasný jak facka	244. Lojza a Líza
83. Bedna od whisky	115. Drahý můj	266. Je daleko ode mne	20. Louisiana
170. Beduín	193. Drnová chajda	150. Jednou budem dál	118. Lucerna
67. Bernardýni	162. Dům U vycházejícího slunce	201. Jedu noci	38. Má láska je za velkou louží
68. Bílou plání	102. Dva bratři	44. Jen tak dál	63. Malý bobr
108. Bim bam	254. Dva havrani	121. Jenoféfa	255. Mě si málo můj milý všímá
168. Blátivá cesta	41. Dva roky prázdnin	213. Jessie James	135. Mexická svatba
191. Bláznova ukolébavka	267. Džbánek	141. Ještě chvíli zůstaň	89. Míle
151. Blizzard	215. El Paso	195. Jó třešně zralý	230. Mississippi blues
240. Bůh v nás	5. Eman	237. Jonatán	138. Montgomery
78. Buráky	163. Feleena	152. Jsem potulnej kovboj	250. Moře
10. Byla jedna holčička v naší ulici	184. Franky dlouhán	169. Karavana	26. Motlitba vodáka
103. Cikán	27. Franta a pádlo	181. Kdyby tady byla taková panenka	106. Mou dobrou zprávu hlásej
86. Cizinec	12. Guadalcanal	203. Kláda	123. Můj rodný dům
14. Copatá trajda	15. Hej kapitáne	62. Kočičky	270. Můžem jít, milá
122. Cowboy z Cherokee	9. Hej šup námořníci	73. Kolik je na světě moří	188. My čekali jaro
239. Ctíhodní	64. Hlídač krav	272. Kopce u pramenů řeky Tyne	6. My pluli dál a dál
252. Čarodějnice z Amesbury	183. Hlídej lásku skálo má	30. Kotva	236. Nadějí láskou
161. Čekej tiše	125. Holubí dům	145. Kovbojův nářek	149. Nadějí láskou i vírou
79. Černý muž (John Braun)	82. Hučka	65. Kozel	241. Nádraží
231. Červená řeka	33. Hudsonský šífy	271. Krásnou vysočinou	147. Náhrobní kámen
47. Červená se line záře	199. Hvězdnatý prapor	70. Krásný je vzduch	45. Námořnická ukolébavka
	192. Chajda pod horami		257. Námořník

227. Nebeští jezdci	131. Rákosí	71. Štěně	260. Voda široké řeky
69. Není nutno	196. Rikatádo	222. Študácká ukolébavka	25. Vodácká holka
153. Nezacházej slunce	85. Rodné údolí	56. Tábornický pochod	28. Vodácká odborná
225. Niagara	84. Rovnou	245. Tak šel čas	59. Voláme sluníčko
53. Nikdo nemá zdání	263. Rozkvetlé zahrady mé lásky	173. Tak už mi má holka mává	34. Vracím se rád
22. Obluda	58. Rudé oko	198. Tam do Černech skal	175. Vůz do Tennessee
52. Óda na tábor 77	243. Ruty-šuty	209. Tam v horách	269. Vzdálené ostrovy
164. Odešel	165. Růže kvetou dál	256. Tesař	197. Za svou pravdou stát
77. Okoř	91. Růžička	232. Tisíc mil	235. Zabíli, zabíli
72. Opice	262. Rybářská balada	178. Točí se točí	74. Zátoka
217. Oranžovej expres	174. Ryl jen celej den ryl	3. Točme lano	87. Zatracenej život
90. Ovčák	43. Řeka	136. Tom Dooley	268. Zelené francouzské pláň
2. Pádlo	265. Říkají, že d'ábel zdech	143. Tommy	171. Zelený pláň
154. Pampelišky	226. Samota	228. Touha žít	127. Zít ráno v pět
126. Panenka	37. Santa Lucia	248. Toulavej	100. Zlatá klec
88. Parta z ranč Y	29. Santiano	94. Trh ve Scarborough	212. Zlatokop Tom
206. Patrik	190. Savana	105. Tři bratři	247. Zlatý údolí
116. Pět set mil	132. Sedlo z bodláků	61. Tři citrónky	157. Žít, žít
66. Pijte vodu	120. Sedm španělských andělů	60. Tři čuníci	216. Žluté růže z Texasu
39. Pirát	202. Severní vítr	139. Tři hvězdy měl prapor	
148. Píseční jezdci	221. Shane	17. Tři kříže	
249. Písek	264. Schází mi tvůj úsměv	246. Tvůj čas	
23. Píseň smolařských plavců	218. Slaboch Ben	128. Tymián	
177. Pocest ný	186. Slavíci z Madridu	7. Umbaj, umbaj,	
13. Pochod amerických námořníků	76. Slunce za hory	142. Umírající pastevec	
258. Pojď do kopců	114. Smutný psaní	112. Už se nám čas krátí	
97. Pojď se mnou do těch míst	75. Sotva se narodíš	223. V dáli za horama	
204. Poraněný koleno	242. Spinkej	107. V jeslích dítě spinká	
259. Poslední člun odplouvá	54. Stály báby	55. V údolí	
57. Poštorenská	179. Stánky	48. Vahú	
207. Poutají řeku	42. Stará archa	176. Valčíček	
156. Povídej	210. Strom	51. Valčík na rozloučenou	
1. Pozor ! Pohov !	180. Šíny	104. Válka růží	
129. Prý já to byl	93. Širý proud	49. Večerka	
229. Přes pláň	251. Škeble	8. Velrybářská výprava	
261. Ptákům křídla nevezmou	18. Škrábej	50. Vítáme vás	
11. Quantanámo	219. Šlapej dál	220. Vlajka	